

FROM
THE LIBRARY
OF
SIR WILLIAM OSLER, BART.
OXFORD

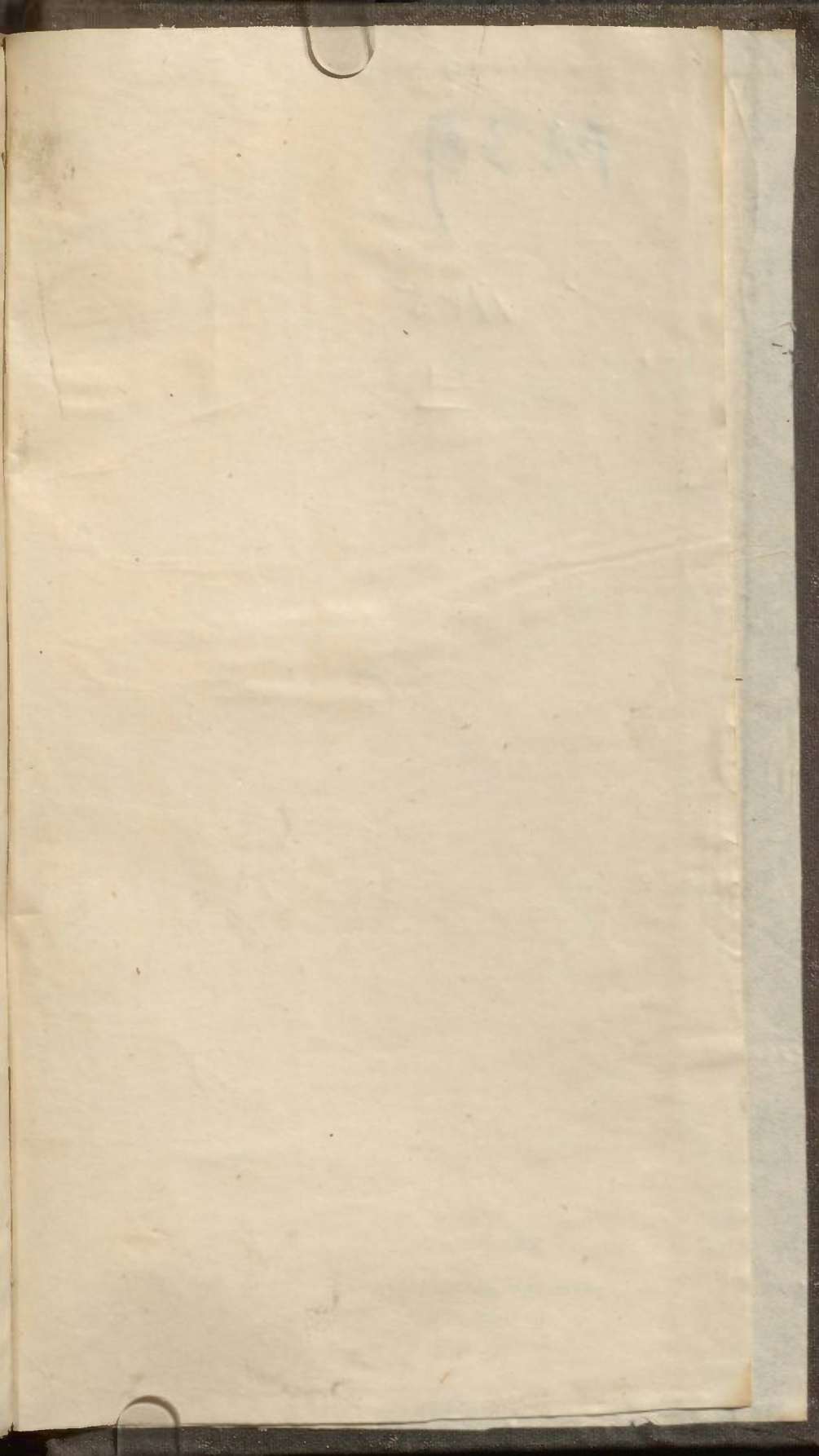
7785 21

39 10/4 1

M 38

7785

21

که در آن روز مخوفه علاج آن در بابت وک و فاج که شش نافع این مرض نیز
دیگر عاقوقه خاقد خردل از هر یک یکدرم مصطکی یکدرم و رده ورم عمل آغشته
غزوه کند مسکه کا و سکه هموزن بگذرد و فقه بخورد **دیگر** چوب سبزه ابلون زرچوب
هر سه برابر و کبابر همه آرد و خود و هموزن روغن کنجد گرفته و شری سازد و در
بوتلی که دره سینک کند و گرم به بندد **دیگر** روغن جوز هندی بار و غش و سوز و هر خسار
چرب کند بعد از آن که کسیدگی باز و حرکت کند و کاه و لیدن ستواند **دیگر** سیر و انکوره
هر دو را باب سبزه سوط کند **فصل هشتم** در سبب مرضی مخوفه است و آن
خواب و در غایت گرانی که چون با یک بر وزند بند جسم مار کند باز بخوابد
علاج آن فلفل کدو و در ما شوره نهاده و در بینی بوفند **دیگر** یک کجک یک کجک
باب سبزه و در بینی چکانند با عطسه اید و هر دو ساق محکم به بندند که بدین تدریس
بمدار شود **فصل نهم** درم خردل و شعلیت هر یک منج ورم کوفته و در سبب
سج و لغم لب خوش آندانه و دم بماند چاهه نیز نموده خنده کند تا بجلان از فرود آید
و هر علاجی که در فایح تحریر نیز نمید آید **فصل دهم** در کالوس که از ازا پند
اجتناب گویند بسبب این حلاط باغی و سودا و این علامت آن در این جنان خالی کند
چیزی که آن بالا آید سینه او را و از کوفته بر تری که نوشنگی کند بلکه سینه شود
و حرکت منقطع کرد و در این بخوبی معهود یا سکه علاج اگر علامت غلبه خون باشد
فقد معال دار علامت غلبه باغم باغی سبب منج ورم جوز الفی خردم باب
که و بند تا می شود و بلغم بر آید باز تدریس و غش و سکر و زک برابر امیخته بکنند تا

بسیار

انعام

کم

دانش رفتی نیز مندیست و اگر صبح بزرگت عضو طیفی یعنی دست و پا باشد علم ملک
 حرکت ان غصبت پیش از کف با نخمد باز که رفتی صبح و وقت است و نسبت بالای ان عضو
 محکم بنیند تا بخار بزدان صحت و بکنند و ان عضو را دماغ و هند و مدتی جای دارند تا تمام
 تمام نیز دفع شود و پس نیز از خوردن کرفس و از حمام و باوتند و نگاه و در آب روان و از
 وین کوشش بسیار و نمیزی سوار شدن قبلا میگویند که کسین و آنچه در باب کوشش
 شد در قسمت **فصل نهم در عیش** معنی از زمین عضو است ان بلغم فویا
 تا کثرت شراب بسیار جمیع اگر در بعضی درجه اول زیاد باشد پدید آید بی سر شود
 علاج اگر بزیوی و تری باشد مهمل است بود و صفت عیش بی باغبانیت نام
فصل دهم در عیش بر کل داودی بر کل سوه بر یک کلام است و در اول خم شود
 نیدم چه با کوفته نخسته بقدر کما صحرای کربلی است و در روز و کمالی خورد
 اگر از کس و بجماع باشد استعمال در طبابت کند و موم میای حاصل شود و در خوردن
 روغن کافور و دیگر اگر بعد از شراب شود و علاج در فصل امراض شراب گفته
 می آید **فصل یازدهم در مایه لیاوان** فساد کما و فکان سر است و معنی آن
 در لغت زبان خلط سیاه است از جهت صفت مستور کما و غم و حشمت معنی و متنوع
 از خلق و دو ستم از خلوت و تنهایی است علاج قصد تعین و بعد از زود تنه سوره
 بر تکبیر معلات شکر یعنی سر و مزاج را امتثال نمود و عزیز و مکرر و مجرور را مانند صندل
 و کافور و کلاخ زدن و بوسیدن و شربت شخاش از یک قرص بگلار حل کرده خورد
 معده است **فصل دوازدهم در پند بایان** میده باشد تا خوردن و حریره خشخاش نیز معده

متن
 در کوشش بسیار
 در عیش
 در مایه لیاوان
 در پند بایان

در متن

سینه دهم در سینه آن سوراخ است که حد اعتدال در آن در جلیغ خوردن آن سینه
 پس از خواب تا شیر کما تام و در **فوقه** سینه یعنی تخ در می افیون زغوان
 بر یک سینه بگویند و بر روغن گل میخندند که در وقت خواب در پیش بینی مالند **دیک**
 حریره خشک کس در مالینو نماید کور شد خوردن نافع است **دیک** قوی مثلث بخورا
 افیون مرکی بذر البج بوست سنج نفاخ از هر یک یکتول اوویه کوفته بخته باب
 کشیز تازیه باب کا بو قرض سازند لبل مثلث و در سایه خشک کند و وقت جا
 باب کشیز تازیه حل کرده بر پیشانی بگذارد و بپزند در نیم ستر نیز نافع است
فصل چهارم در سینه که هر حدیث علت از بلغ بود علامت آن بسیار است
 و آنچه بشود در مجلس واحد و اموشش کند **دیک** کند زغوان و کاسک سینه است

در سینه که هر حدیث علت از بلغ بود علامت آن بسیار است
 و آنچه بشود در مجلس واحد و اموشش کند **دیک** کند زغوان و کاسک سینه است
 در سینه که هر حدیث علت از بلغ بود علامت آن بسیار است
 و آنچه بشود در مجلس واحد و اموشش کند **دیک** کند زغوان و کاسک سینه است

یکدم تا یک نهم کوفته بجهت نه بار باب بخورد و ملاومت نماید **دکتر**
کند نبات هر یک سه روز یک بار یک سوه هر روز قدر یک نهم باب
بخورد **دکتر** و نیز بر سنی چهل تقویه دهند هفت تا نه باب بخورد **دکتر**
مالیکی بر برگ تمبول مالد و سیب ان نیم حبه تا یک حبه در آن کد آب سه
تاوقیه که باشد انرا از ابرک تمبول چنانچه متعارفست بخوراند و ملاومت
نماید **فصل نهم** در زکام و نزله چون خلط از سوی بینی فرود آید فک
کمیند و چون لجام رود نزله خوانند علاج از آغاز تا سه روز پرمهر از
دشمن و اسهال چرب و منجراته کند تا در یک گشتد و منجراته رض و دیگر نفع **دکتر**
یا چوبه مرغی روغن قاب کرم خورد و خصوص در وقت سرد هوا سرد
و بار و گرم دارد و سیوم روز و شب وقت خواب از گرم که در جوش آب چهار
حصه ملنده آب بدمیج و شش و ام بطریق قهوه گرم بخورد و خود را نیک
و بخورد تا جوق کند آب سرد در آن شب تا لای ان بخورد **دکتر** روغ کج و وقت
بکف با مالد و روز وقت بالیدن مگرد است گرم کند آنکه علامت زکام حار خلط
سوزان نیک آید علاج شربت نیلوفر و قهوه شربت خیارشور نیم قوه در دو
ای یا کلاب حل کرده بخوراند غذا میند و جو تر **دکتر** تخم خشکی شش یکدم
بدوام سکرتری توام کرده بخورد **دکتر** آب خیارشور بخورم شیرین کرده بخورند
و بر چغندر آب کدو **دکتر** اگر زکام از سردی باشد علامت ان خلط سفید و نوار فرود
آید و آن گران موه علاج خر قهوه گرم کرده بر سر گذارند تا قف ان بدماغ رسد **دکتر**

ارزند و بسوس کنند و گمان در خرد گرم کرده بر سر گذارند تا وقتی که نفس گرم
از بینی برآید **دیکر** شونیز در سر که سر کرده بر آن تن لغت داده در بار چشمه بنهند
دیکر کاسه ای گرفته اند که در بینی کشند **دیکر** شربت زرد و اوله سریت خشک شمس هم
اوله و دوام آب یا کلین حل کرده میخورد **دیکر** بستره نور حشرات کاه یا سینه بخند
بجز در برای هر قسم زکام مزمن و قوی بهترین است **دیکر** برای زکام و نزله در چهل
کل و ماه و دو کنگ را نیز یک یک کنگ در تن سزده دام کلب خشک شاندرابع می اند
مجموع وقت شب وقت خواب با نهند قهوه بخورد تا سه شب منواتر و او این **دیکر**
است **دیکر** زخم فلفلس **دیکر** زخم کبک **دیکر** زخم چار اعلیت زیره بود بر این است کنند
و برای خوشبوی قدر ریخ پیوخ الاچی کوفته سخته بیامیزد و دو چند سه قند بسیار
مخلوط سازد و دوام بجز زکام و نزله و پیش زخم **دیکر** حب الشیخ مجموع صفت
برای نزله غایت مفید است **دیکر** همگن خوردن برای **دیکر** اقسام نافع است **دیکر** **دیکر**
وقت خواب الطاهر رس از دو رقم تا پنج درم خوردن و در او ممت زمان نزله
و در تری و کری و ربو و ضعف بر این بود در نزله که در او می مجرب است **دیکر**
برای کثرت عطش زخم کبک کوشه لعل در این پیشک متولد در روغن کاه و یا کجی شیر و در **دیکر**
چکامه **دیکر** در خازین سپهر که از آنرا فاکویند علاج آن کوشش این ملک
اطراف خاک بر موی در آب کلوی بر کرده دو هفته بردارد و در سروریش با لاله
موی را بیا میزند **دیکر** حواصه یا کیمیا ناکا و نازا و سینه در سر اندازد و بعد
کلیا من بویید **دیکر** روغن سرف و لیمو کاه و کیمیا کرده یکموش دهد و در آورده در سر

تالینیس

سیکرون

مهرگر

علاج

فصل هفتم

در شعله یعنی وسیله کی در ریشهای خورده که در سر و رویه دیدار
 و ریخی کنج از روی ظاهر خود مسل غسل و کاپی رقیق و خشک رگ پستی و قیصال
 بکاشند و حیامت کنند و یا از زو خون بگیرند مهبل ماده باید دلو که فصل و هوا
 معتدل باشد **دیگر** انگور را که پختناب بر که ضار کنند فنیله چهارم را سنگ ناز و پوست
 چیده هر یک در م بار یک مارنگ مثل سرقم کوده در پنجم موم در ششم زرد
 روغن تلخ بکشد از دو هشت دلم سر که انداخته ببالند تا مرم شود بر سر باله فنیله
 تنگ استیم خرباسیده در روغن تلخ اینخته ببالد **دیگر** طلا کرون تر کین تازه کا و آب است
 که اندر کاشند گویند در تنگه محراب نشسته و برای باد خورده نیز **فصل هشتم**

در اول شولب و در اول لجه یعنی ماده خوره این علت شسته در روی ریش افندد
 در هر حوضی این اجتماع رطوبت فاسد است که محرق شده سیخ موی را تصوف کند
 و بریزند علامت آن اگر از خون بود رنگ آن موضع سرخ باشد و اگر از رطوبت بود
 صورت صورت زرد و از سردی سیاه علاج آنست بخت تصد قیصال که شسته حیامت
 و کلک در آن موضع مشردر یکماه سه مرتبه و شیر خراب لبو اینجا مالود مد او مست
دیگر خند سیاه و سایر برابر کوفته ضار کند بوی خراب باشد سائیده و طلا کنند **دیگر** گرم سیاه

که مردم در همان که پدید گویند بصورت کپوره خورده است و بی پروا اول بز جلد آن
 کم خراس موضع فرض کرده رطوبتی که از آن کم برارند بداند اینجا مالود و با
 یکم زبامیج بساید و حکبه که کف هار و **دیگر** کل که است تازه بهر دو دست مایعده رطوبتی
 که از آن براید مالود تا به سفیدها آید سوزان اول آن موضع بچشم کشان مالیده

از همان شعله زرد
 سیاه ببالد

سخ کنند **دگر** بعد کاک زوق سرکنین همسای بروغ مرهم کرده طلا کنند **دگر** اگر دروغ
 باشد پنج حنظل یک نیم درم کمتر ادو درم باب کرده یکدم کجوز تا شش نهمه **دگر**
 یک درم بیه بود و انوض را با بار چ درشت مالد چون سنج شود باز زویر کانه
 کرده **دگر** کجک سبیه که بنهر خبا شو گویند و یا ز نور سبیه یا ز دروغ کجک
 بریان کنند چنانکه کوز و روغن مذکور هر روز بران موضع طلا کنند انواع ما و غیر
 روغن کند **دگر** روغن خسته کوسل که مرتبه نهایت که مرشد بر اینجا طلا کند طوق روغن
 این است که خسته را تا جگر نموده چوده کند و مرضی موضع را کلک زدن مباح است
 حرا کنند چنانچه روغن کبکجی باب السی کرده طلا کنند **دگر** و بزبان فیل بر منقعه شود
 که دودش برین زوف خاسته آن نیز میس که طلا کنند و اگر کوبت مایه زو اتوی
 بود **دگر** کافور را بخارند و دیوچه را در روغن کجک بوشه و صاف کرده
 طلا کنند **دگر** مرض مص میا چو در شش یا با چک در شش بخارند که سنج شود باز
 سه اسادور روز مالد **دگر** پس افکنده مکس با بر میس شب طلا کنند یا
 اول اینجا را سنج کنند و دو را در بر میس مالیده و در کنند بعد باب کم بنویسید **دگر**
 استعمال یعنی پیاز منقعه که هندی کا نده که سینه کفار و خوب اشیده و در شش اندو
 ورق جلعه در لیمان خشک کند بعد کوفه طلا کنند **فصل در زخم** در انتشار الشعر
 و ان علیست که تمام موی سر بر این ریختن که در نسبت حدوت ان میورست **دگر**
 یا انتاع و یا ضعیف منام علاج فصد و بعد باب اول و بلبله سبیه و لادیه را بر
 کجک حل کرده بر سر وریش مالد موی از ریختن ماند **دگر** کجک خوب کشیده درم باب
 سخی کرده در شانه زده دام از پشت دام روغن کجک بجا نماند تا بار نماند

درد

نیلو

را صاف کردن بکنند و هر شب مویز یا بادام چرب کنند **دیگر** روغن گل یا بنگ سبزه
یا **دیگر** برای رختش مویز خارش و سنگ تن مویز و ریش چوبی بر نهی گوشت
ماشک سنگ گل مبهود بنیو فریغ کنول از هر یک یک گدازه شود و نیم دام
دو با بابا سخی کردن و بشهد امیخته با لوبلیا سنگ گدازه تا خشک شود و بار کوبند

فصل نهم

در بیان تشنگی شعری ترقیدن موجد و شامه از غده سوزش
بود علاج آن **فصل نهم** کوشن کجند سیاه گل نلیو فرنگ کبیر بابون طله کند
بکنند **دیگر** کوشن این بیخ نسل ذاک سبزه هر سوه در سر اندازند **دیگر**
خورد عورت بر می آید و دور می شود **دیگر** در روغن گل حل کرده چند روز مالند

در لغز اطب و جودت مود را بنامیست هر وقت که سنگ کبیر سینه علاج آن مویز سبزه
از کبیر سیاه باب کوبده در سر اندازد و مالند یا سیاهی کشاده شود **دیگر** خواب سوزش

و روغن بادام در سر کند **فصل دهم** در انبار شعری رو یا سندن مویز مده و کبیر
بادام در خشمه محل ریش مام مالند و در **دیگر** بیضه مرغ در آب جوشانیده زرد
او گرفته در شیشه بچکاند و در جای گرم مونا باشد با سته صاف کرد اینده باله مویز

دیگر روغن بیضه زده در مکر خشک بادام از ابله برابر روغن هم را پزند چون آب
نماند نگاه دارد هر روز دو مرتبه مالند **دیگر** کل کل کوهل درین باب نیز تا وقت حاجت

استعمال آن در خزانه نوشته شد **فصل یازدهم** در طول شعری در از می مویز علاج آن
کنول یا رحل هم برابر و مویز ماس شده یا کسند و دو ساعت بگذارد و بعد از آن

باز آنکه بشوید برای اکثر امراض تا وقت **دیگر** کوبیده روغن کجند بوده در سر کبیر
خارش را خیر دفع کند **فصل بیستم** در خضاب یک مویز مویز مده و سبزه حصار و ام

چنانچه در کوفته پنجه مروغریل حرب زو باب کرم غیر عنقه **برای** بد بالایی
 برک بیدار چرخ پنجه بخوابد صباح با کرم بشوید **دیگر** اویغریل و پنج نیل در سار
 پنجه کوفتن این برابر بوده با کیمیز خیر کند زمانه بار و باز شب سر و زین طل
 کند و برک بد نماید آنچه بنده و صباح بگوید ویرماند **دیگر** در قفل مع ملبس علاج بسیار
 را در روغن کجند فضا که پراچند استی چندان باله که نامید است در سر و تن تمام
 پس بر **دیگر** در ماهتا بر پیشانی کند قفل عمیر **باب** **در اول** **مستقل**
بر سبب **فصل اول** در مدعی و در چشم اگر از خون باشد سوزان کج
 نماید علاج آنکه قیفال از هر دو دست کشاید و اگر مایع در کج کشاید یا بر جاک
 کردن حیاض است که گویند بعد مطبوخ اندید یا مطبوخ حیار است و سفید و طبع در
 نرم کند و نشو هر یک در کج است می کشاید **دیگر** امروز که چشم بدرد و آید در حال
 و مقوره بکنند و نیزه آن بقطره اگر چشم را سوزد و کج است و همچنین عکس آن
 بچکاند **دیگر** نسخه معتدل برای اکثر اهل چشم خاصه برای اوجیه جازیه بار و میجر
 زعفران یا میران چینی و حریره سفید اصل الوسی فلفل سفید سر سفید و زنجبیل معطر جاک
 متراشک کبره و قشاق عوزه بریده همه بوزن برابر کوفته پنجه بکباب صلبه کرده
 شیاف از نه وقت حاجت بکباب بکوبد و چشم و بالایی بکشد که در پیشانی کشاید
 یا محکم معکوس سفید است **دیگر** در اغاز بر روی زخمه که بکشد در قشاق آن سوزان است اگر
 را در آن باشد در آن زخمه است و اگر چشم باشد در آن سوزان است و در وقت کند
دیگر در اغاز بخت گوارد حمره کوفته پنجه در سر و سفید سفید کونک را بر
 برک لیمو کاغذی و اگر نماند لیمو کا که باشد یا سفید برشته این تا جاک بر می بچود

بود
 کشاید
 کشاید

اطراف چشم طلا کند و در مرتبه تکرار کند و در بر روی چشم **دیکر** در آغاز پوست بلیه
بگلاب سائیده بالا در چشم طلا کند **دیکر** بروی گز و زده تازه مالیده و در بار چوب
بستنج و در سه قطره در چشم چکانند و بعد دو که هر یک را مکرر عمل کند و همین قسم از روز
برای قسم دومی و ضروری بهترین مایه است **دیکر** بهنگامی که بر سر سوزن موی که
از هر یک در دم تو بلیه بند و با بوی پست خشن تر کرده زمان زمان در چشم حکا کند
و در نسخه پوست خشن بر روز تو بلیه فو نعل در بر روی صورت و در آغاز بلیه سیاه
یکه و کافور و سرخ زعفران یک سرخ بگلاب سائیده کرد و در چشم طلا کند در یک عشت
فوق آن ظاهر شود **دیکر** اگر بلیه بند بگلاب درم کند و اگرانی چشم بود و دیدن آب
و کرمی در چشم آید و بخار و چرک در چشم ظاهر کرد و علاج با جو زرقی و کنگر سگ تا کند
و فاقه نماید بعد از پنجس و بر کرم سبب بر او بوده بخته در چشم کشند و اگر خوا
باب حسب کرده نگاه دارند و وقت حاجت باب سائیده در چشم کشند **دیکر** در چشم
چوب ناز کوه از هر یک در می باب سائیده گرم کرده بالا در چشم طلا کند و اگر از راه
باب سائیده چشم سرخ مابند و در نسخه و خارش مابند و از چشم رو در دو که بر پوست
نزد خنک کرد و علاج بیدار چرخ کوه هر دو را جدا جدا در روغن کاه و چنان بر
کند که نوزده نوزده در همان روغن سائیده طلا کند و دو در یک کند بی با نوزده
را س کرده گرم غصه طلا کند **دیکر** زخم چهل کنگر سبب کوسن همه بر او بوده با روغن
کاه و در چشم کشند **دیکر** اصل غنچه و بر کرم سبب کوسن و جو ناز کشند باب سائیده
گرم کرده طلا کند **دیکر** در جو سبب کوه و تر بیدار و شسته و سخی بلیه در از امخته نوشیدن
جمیع امراض چشم را می کشند اگر در چشم از کرمی افتاد بلیه نوزده شده با از بلیه

نسخه
دیکر

کبابی کل کشند **در** لید و سیره لیموک سخی کرده در چشم کشید و از همین سفوفت و هر
 اگر که کشند شده با خون گرم که بر بوی در چشم حکاکنند و کشند فی النور نیکو شود
 و خون شکر نافع در چشم کشید برای رگ کشند و اگر از این چشم را نفع تمام و زرد **در**
 برای اسهال چشم و معده و دیگر از این چشم بر هم کشند با که بزبان انندی **افزون**
 خاص نکند در زرق و سبیل قلبی با دست چو نیس یکم بر میس با و وصل کرده کشند
 سیره بزرگ نرم با یکم سبیل متصل بلبان صده سخی کشند سیره بزرگ در سخی خشک شود
 دیگر اندازد تا آنکه یکم بر مثل هم شود و در صدف کاندارد و در آب کرباج صبح و ام
 در چشم کشند و از جگر شود در شیر زن یکم در روز کشند محل خوبه کجا دارد
 و استعمال نماید خاصه **در** **فصل** در قرحه العین یعنی زین چشم و زین عین عقلت
 از تری چشم از اخلاط حاده محرقه که از عقب رید یا شیره یا شیره بخت پیدا شود
 زیاد و هر بر سخی چشم و در عینه و زین محرقه نقطه سخی بود و کهای سخی بافته کرد
 او باشد در قرحه نقطه سفید در سبیل چشم را زد و نوازین طبقات محسوس در سخی ای
 لیکن در چشم فاسی عظیم پیوسته و طبقت نازک که زد است چون امتداد کشند منج کرد
 و در طبقات سخی لیلان نماید علامت در جمع تمام در ابتدا شدت درد و خلیفت
 و ضرابان و بسیار رنگ علاج آن در سبیل چشم و زین محرقه و در دم کشند نیم درم چخته و غرزد
 در ری بز قرحه پاشند **در** **افزون** را با آب سوده بر چشم کشند **در** **فصل** کتان شلخت
 نفع مینوی در آب کرده و لعاب آن در چشم حکاکنند زرد و سفید مرغ و در عوزان کوه
 و کاند **فصل** در ریاضن یعنی کل چشم علاج آن اگر آب که مبارک باقی را در آغاز
 اگر مزاج گرم بود و علاج خون باشد فصدک و فعیال یا جلدت زین کشند و سیره بجار

بیلیک
 سبیل
 افزون

در سبیل چشم
 در سبیل چشم
 در سبیل چشم

گرم دارد و **دیگر** نبات شیرین سخی کرده در چشم کشند و چند روز دو وقت ملازمه
 صابون کند و او بطلیم است **دیگر** پشگری بگلای سخی کرده بر کل چشم کشند **جالب** گوزن بیکدم را
 تلخ چهارم هر دو اینها بجز در سنج سوز و کف فوشند لفا بهارند و مودار
 موند خرد لجا و آن ساید و در چشم کشند و اگر کدرم کافور باین ضم کنند اقوی شود
 برای صوفی صابون لفا فوری است **دیگر** بلیه تخم کهرنی ماخ فیل سوبان ریزه کرده
 با جز او دیگر سرد را بخورد و چشم کشند برده را نیز نافع است **فصل پنجم در ابروی**
 گده که روپنه تیز کند پند و درشت برایش چشم داشته محکم بند و بانبات با انگشت
 نوره بخراشد بعد از این بدین جا کسوی بچسبند سائیده چشم بر کنند اما کسی که در پوست در
 داشته باشد درین عمل بخراشد **فصل ششم در بینی** که قفقال کشند
 و بعد بوقت مطبوخ بلیه دهند نوره سفید یا رنگ سوده مثل سرود در چشم کشند که در وقت
 نزه و خارش بکسوی برست دفع شود **دیگر** در حکم بوی خارش تنها علاج آنکه کسی
 کشند و در کوبایی یا روپنه و اسحاق بگلای سوده در چشم کشند **دیگر** قوتیای زرد
 سفید که سنگی باشد نبات و کافور برابر با جبر سازد و هر روز با آب سوده در
 کشند **دیگر** نوره سفید کشیدن نیز نافع است **دیگر** نمو تخم اطم بکجه نمو تخم بسله رو
 نمو تخم بلیه سه حصه که به باران کشند و صاف سازد و در چشم کشند خارش و آب
 چشم باز دارد و **فصل هفتم در سلق** معنی بانهش و آن خلق موی مرغان و سلق
 بکشد در علاج بندیرد علاج دماغ را بطوطه بار گشای خورد پاک کند
 باز به خوارت گرم دارد اول می باید که هر انچه بخورد چون تخمیه و دماغ شود
 انگاه برقیانز و سنگ بصری و زن برارد کلد بکوز سخی کرده نگاه دارد

و بگلای

و بکلاب حل کرده در چشم بند و تا اثر و اباقی باشد چشم را مالند تا آید **دگر**
منوادم کهنه سیر که در کوزه و شیر که بکند **دگر** ترکیب کرده در یک کوزه در

کاو منور و در دوران تاریک چشم در چشم منوی ریخته بر آید **دگر** اجود را بوده
بغیدی بفریح امخته بر باقی طلک کند **فصل** چشم در مغزین یعنی زیادگی گوشت

که در کوزه چشم سوی منی شود چون بعد که تا رسوز لکان روزی در دو باب
سود بر روی مالند اگر دفع شود بهتر و اگر کشت نرسد و سفیدی بیضه و مالند

فصل چشم در شقاق یعنی و مندی و آن زیادگی است در یک لایه است عده منس
گراخی ملک در وقت باز کردن و این علت را در او انبوه و الا در کاری اما در آغاز

بد و آید شود علاج زنا در وقت بی شب در دو باب سینه بر روی طلک کند **فصل**
دگر در شیوه یعنی ریخته آن اما سب در از که در کوزه چشم بر آید بر جانک

کردن یا بر ریح در یک رات باشد بر آن کشت تر با پی چوب اهنس عکس شده **دگر**
هفت بار مضبوط به بند **دگر** مکی را سرد و کرده بد را بی مالند و بگردانند در موم

که کرده محکم بر روی مالند چنانکه چشم کنند **دگر** کشیش دو باره کرده یکباره اندیک
کم کرده بر شیوه که از دست بکشد بر آب سینه طلک کند **دگر** ذکر بار صبر سوده مالند

رسو و آب سینه بوقلی بند و گرم کرده تکمید کنند **دگر** بلبله و ترید سفید آب
طلک کند و اگر جملع کمزور و متواضع بر بریز تا خون نر آید **فصل** باز در **دگر**

یعنی ماخذ علاج سخت و ماغ را پاک کند بسو طیار گشای باز در نیم باشد در چشم
چکانند **دگر** کند بکلاب سوده در چشم کند بزودی نفع ظاهر شود **فصل** در **دگر**
در بطرف و این نقطه رخ یا کبود است بر سفیدی چشم بکند بر میان کرده بکلاب حل کرده

شسته

نخورد

لوط

۱۲
به پسته تر کرده بپزند و دیگر کوبیده بکنند خون گرم آن در چشم کنند **فصل سیزدهم**

در سبب و آن پرده اینست چشمه بر کهای در هم بافته بر سفید چشم که از خون میخساید علاج فصد قهال یا حی مت کردن بوجه اطراف هر روز قدر

دو درم بروغ جوز و دیگر زنجبیل فلفل دراز زنجبیل نمک کافور فلفل کوفه و دیگر زنجبیل
زنجبیل بوی منیس بویست بر سفید برآمده خشک شده سرد سازد هر روز در چشم

و آنچه در باب چشم گفته شد بعینه همان باید کرد و چون نوی و سبب دیگر که در

کند **فصل چهاردهم** در شوزاید یعنی پروال علاج خون عاقل یا خون باطل حل کرد

کفکها در موی را کفک برینج موطلد کند دیگر مورابو چته کفک شمع نور کفک کفک

واغ کند و بیفته مورچه را بر بصر واغ طلک کند **فصل پانزدهم** در غشای بیضی و لوری

علاج اگر غلبه خون باشد فصد قهال یا صافن سفید بود دیگر صابون باب سحر کرده

در چشم کند در ساعت دفع شود و در امور السی **فصل شانزدهم** در جرم سفید

روز کوری صند زنجبیل فلفل صندل منیس زنجبیل دار بلد سرد همه بار یک بوده

هموزن هر جگر نیز جگر کده اینجته باب حبه سازد هر روز در چشم یک بند غذا گوشت

چند و هر ریه مناسبت **فصل هجدهم** در نزول مایع فرود آمدن آن در چشم و

این علت از رطوبتی باشد که پیش برود چشم مناسبت کند مثل بریدن کفک و

و مواد این خیالات از بخاراته موده نیز می باشد فرق آنست که موعده در فلفل و

اشکابی موده نماید و دیگر چشم مناسبت بود وقتا در هر دو می گویند و

تیز شده موعده نیز نزول آب مناسبت وقتا در این نوع ندارد و فرق آنست
که یکی را بپوشد و چشم کرده بگذارد از هر دو یک بچسبند مزاج دیده می شود

والاسه عصب علاج در ابتدا احد النصب بدهند تا شفته شود باز با این
 ادویه و او من کنند سرفراست در روغن ماهی و او بپوشند که سیاه شود
 و بناز نیز در آنش سوخته هر دو را جدا جدا سرد سازند که اول میاز و در چشم
 بعد سوزش چشم است مثل این عمل نماید نافع آید **در** جهت نزول آب چشم
 از آن که قوی کرد و کافور بهم سینین با شیر زنی که پیران شده باشد میده در دم
 کشند برده زانیز نافع است **در** نینکه تپنده دوام که میسوزند مانند
 بلیه کلان ششانی که برای پیشمانک هر چهار را میده با حد شود
 بر آب بویزد و در یک عذوه وقت حاجت باب شده در چشم کشند و کار بدو
 زایل شود قرح کند قابل قرح مانند که علیل را در او شش کشند و انگشت
 اینام بر یک بالای آن بنهند و بنام در چشم راوز و در نزد چشم میاز کرده
 ملاحظه کن که اگر آب را بکنده شود قرح میزد باشد و الا لا و نیز قابل قرح است
 صافی بود بر یک انگشته و هوا که روشن افتاب و شمع دریا بدو هر گاه عطل آید
 در چشم چشم روشنای ظاهر شود و ای که صلاحیت قرح ندارد سفید است مثل
 کج و بیخ و پاره انبر غلیظ و آسمانی و بسیار تنگ بر آکنده که بزود جمع شود و باید
 که بقیه بدان در ماغ نمایند و بهتر است که گمان در آن بعد از چشم که یک سال مدتی
 که شده باشد ستاری کند و نشان نام آن شده که تمام مردم را بپوشد **فصل**
نهم در رمه بویع از درون چشم غلیظ و ذوای که در رید بشیر بر
 پیش میازند و درین باب خبر رسیده **در** سنگ صریحی سوده در بقیه انداخته
 سوزن خیر کعبه در گوشت چینه بپوشد در سینه بعد سردا عذوه در

در چشم کشند **دگر** فلفل گرد مک سبک بر مکه رمی کوفته بخته بانه بنگره امیزد و فستق
خند از بینه ساخته است و چار یکبار بر دست کنند بعد خشک نموده بود غش کار
از روخته دروان در چشم کشند **فصل نوزدهم** در بر روغ زالوان صلابت

کرد و سفید در باطن بیک در بعضی اوقات در مکه و در بعضی جگر علاج کف در باطن
بصری بیک وقت یا بر بزرگ که موش بر ابر بوده چون سرمه در چشم کشند **فصل بیستم**
یعنی کدی در مکه و آن کشادگی گفته پرده عینه است زیاده از حالت طبیعی از نور بصری کشند
سود و شکل مخروطی تا در حجم او کسر کرد و سایر آن چیز خود کشند از آنچه هست علاج
چهار بنیم سرخ سنگ بصری بکیرم شخم حفظ بکیرم هم بوده چخته در چشم کشند و در او است

فصل بیستیم در غریبینه ناکور چشم در آغاز کم هنوز زرد است از آن شده یا زرد چوب
و آن خواه چهار روزم سلمه ساخته هر روز بر وی سر کشند **دگر** حبه تخم موش زیره
شتر بر دو سائیده با فستق ترکیه در ناسور بندد اگر در مکه پیدا شود خود کشند **دگر**
کنند غرغزوت خن سادو ساین شیب کانی فردار سنگ بر مکه رمی بوده ریمان سخت
با و دیده اویده کرده در کوراح شرب نمند و مداومت نمایند **دگر** حبه عزیز و خون سیاوه
بیرم کشند و کلند از هر مکه یکچیز از کفار چهار جناب رشته شیا و ساز و باب سه ده
در ناسور حاکمند در همه انواع ناسور نافع بود چنان مکه و خواب بوزد که خاکه شود

سائیده با جابرم تن تر کرده ناسور بنهند و برین نوع مداومت کنند **فصل بیست و دوم**
در جگر چشم چشم علامت آن چون از خواب بیدار شود چنان بر موارای باز
سوزد علاج هر روز یکبار و کشند نرس سائیده این بنوشند **دگر** روغن شیر عورت
بکلاب ساوی با قدری کافور حل کرده اندکی در اندازند **دگر** روغن گل و سفیده

بسیار خنک ده بر آن چشم طلا کند **فصل بیستم** در خیرگی بر جوشان
 در خوردن به شام یا نهار استن بول و غایت با جانند اینست بسیار خیر است
دیگر فلفل مشک کافور برابر بوده در چشم کشند **دیگر** برای خوردن بجزیره ملک و
 گری و بجزیره خرد کا و سپاه ازین زهرها هر کدام که دست دهد در چشم کشند **دیگر**
 بزم کوشن با بنه در چشم کشند انواع خیرگی و سبل یاد و کند **دیگر** سرب
 و سیاه یک شش دم کرده نشسته و از زده درم سنگ لصر را منجمت حوی ستر
 بساید در جامه نخی منجمت هر روز در چشم کشند اگر سه جمعه و ازین ناسخه را
 در اصل کرده داخل کند بهتر بود **مصلحت چهارم** در ضعف لصر علاج
 اینست با بنه سادین بمزاج کرده وقت خوردن در چشم کشند **دیگر** بلبه
 زنبق نبات هر دو را در شتر زن بون در چشم کشند اگر آتم لصر چشم
 نافه **دیگر** ستم خام علف بختی صندل و کب و دیگر منجمت بیدند
 و پور انده فلفل را در چشم سنگ لصر تملطی در آن کون همه مدد در
 حک کند تا خون در چشم کشند **دیگر** نظران کا و جودا قیاس اللیح
 شرح و ناک کیمه در ارضه ضد لغمه سر سیر کلام کون حب لود در
 حک لود و سر حک ناک و سینه در چشم کشند انواع بصر را در
 بصره نافه **دیگر** کلام در چشم سنگ لصر زود در حکا هر کون لود
 سخن بلوغ عطف عطف شیره کوندر بر بد با حک ناک شامه پیچیده
 ساقه تا سینه که در چشم کشند **دیگر** گرم و هفت روز در آن کونست و بعد
 در شیر و سفن روز در در کا و بدانه بعد از آن در دهم بار سپاه از او همه کونست

اگر که به هم نرسد آب در کس نافع ^{عندک} صفوانی است که برده
 و چشم زردخانه و نعلی در مرقع بود اگر شیر زیا که بر دانه بر در کس
 دو شنه مقدسه و کله اخله و در کس در او سازیم و وطنی بر
 بویته با کس سبز با بول ^{در کله} سبز نه ^{در کله} سبز نه ^{در کله} سبز نه ^{در کله} سبز نه
 که هار نه چند قطره در کس چکانند و در آن کس تن بسیار
 شیره لیچون در کس زخمی نافع بود و دیگر زخمی هم در دم
 که و چهار درم و دوغ کاهوش و هم دم بخوردند ^{در کله} سبز نه
 صاف آن هر روز در کس چکانند ^{در کله} سبز نه ^{در کله} سبز نه ^{در کله} سبز نه
 خارش و صدای مختلف ^{در کله} سبز نه ^{در کله} سبز نه ^{در کله} سبز نه ^{در کله} سبز نه
 علاج است یا نمره سبز با بول ^{در کله} سبز نه ^{در کله} سبز نه ^{در کله} سبز نه ^{در کله} سبز نه
 تلخ هزار روز در کس ^{در کله} سبز نه ^{در کله} سبز نه ^{در کله} سبز نه ^{در کله} سبز نه
 در در کس چکانند و دیگر کس افکنده کس در کاه ^{در کله} سبز نه
 با شینه حکم در کس از نه ^{در کله} سبز نه ^{در کله} سبز نه ^{در کله} سبز نه ^{در کله} سبز نه
 هر یک در می کنند و در دم ^{در کله} سبز نه ^{در کله} سبز نه ^{در کله} سبز نه ^{در کله} سبز نه
 یکبار پس بیاورد و دیگر چهل ^{در کله} سبز نه ^{در کله} سبز نه ^{در کله} سبز نه ^{در کله} سبز نه
 نان زرد نه در دم رو ^{در کله} سبز نه ^{در کله} سبز نه ^{در کله} سبز نه ^{در کله} سبز نه
 غم شیر کرم در کس ^{در کله} سبز نه ^{در کله} سبز نه ^{در کله} سبز نه ^{در کله} سبز نه
 نصف لیچون بر می آید و کس بر می آید ^{در کله} سبز نه ^{در کله} سبز نه ^{در کله} سبز نه ^{در کله} سبز نه

چهار حصار کله
 روغن کاه
 چهار حصار کله
 روغن کاه
 روغن کاه
 روغن کاه

در کس کله

در کوشش است از یک درم تا یک کلوگ کند و هر چند
 از کلوگ را در کوشش و کار در وقت که آن آمیزد و میزد و هر دو طرف
 مانند وادویه سفید و شکر برانی بگذارد و در وقت که در
 جوب نینب بگذرد نشسته و عاف کرده چند قطره در کوشش جفته
 و عاف تمام در قیاس یعنی با یک کردن کوشش و این انواع است
 در خشک منظم شود یا از آنکه با آنرا یا از ضعف و مایع عملی که کند
 در نه لغزای لطیف فغذنه دهد و در کوشش مانند
 آن که قدر در کوشش جفته میزد و بگذرد به کوشش
 بحساب از هر یک چهار درم کوشش است نه درم در
 م با و باشد هر چه کند و در وقت جفت مخلوط
 میزد و دیگر از راه کوشش عالم مانند کند و کند است
 در کوشش جفته میزد و بگذرد و در کوشش جفته
 سله کوشش است جوب کوشش جفته
 است که از سردی و باها باشد و طعام آنرا خوردن
 و در سهال نیز مفید است و اگر از آب صغیف باشد
 زیاد عملی است بسیار در کوشش از آنکه در وقت

که روزی کند و آنکه در روز یک جا حش نیده در گوش حکا کند
خند ز بر باد است کند فکاشم در طراش یعنی کز روزی
گوش حمله کند کف آنک بخند که زردی بر سر باشد
در آنه و نیت نالیده آن در گوش حکا کند دیگر کول کند
در گوش کند دیگر ما ز خاکم که خولو باشد بابل کا و سید نیت
در نیت و دو دلم ز در نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت
سلا مخلوط که چون نیت چون صرف ز نیت نیت نیت نیت نیت
اقیم که در نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت
و باشد نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت
هر یک دو در نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت
در گوش حکا نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت
و نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت
نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت
ز نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت
در نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت
در نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت نیت

اگر از خون باشد حکمت آن بر خرد اما کسی که گرمی بدن معلوم
 بدو وجه خون کند بعد از امانه یک حبه از جوهره و دو حبه تافت
 سوده طلا کند اگر از بلغم باشد باز با آمانس سفید رنگ در آن باشد
 حلقه بیخ کبریا با ساین طلا کند و دیگر کاپیها که کلوچه سوخته
 همه برابر کوفته بخند با آب است که نیم گرم طلا کند هر سه قسم سو
 داف است و دیگر آفیون سوخته یک پهلوی بیخ لاریات سوخته حکم
 طلا کند صده اما کسی بر قسم هر جا که باشد دفع نفوسه است با حکم
 در امراض بنی مشتمل بر شش فعال و فک اول در ریحان و بیخ خون
 بیخ حلقه زانک بریان کرده دو حبه آفیون یک حبه بار یک سوخته
 در مالون که در سینه و دند دیگر کلنا بیخ دو باب سوخته با هر
 ساینده سحوط کند و دیگر کلنا چون بخار کرده در سینه و دند دیگر مباد
 نیزه کلنا از هر یک نیم گرم کافور و سرخ باب جان که سحوط
 کند و امانه ساین باب بر بران کند از هر یک دو حبه سرخ باب
 و دیگر با حاک و شش نکو بیخ که خراک در سینه و دند از هر یک سه حبه
 باشد که مفید است دیگر نه دو حبه امانه در کلیم با واک تر کند چون
 نرم کوفته شده نه درم سکر تر و لعل که جولو و زمله باب سینه
 بر زانک سر بند و دیگر کلنا و بریش سرد و سول بر بر سینه قدر
 آن انداخته گرم که بر سینه و سینه طلا کند و زنده بر او این شسته است
 و دیگر نام حاجت ریحان بر کاغذ نولید در برابر چشم بود و دند از هر یک خون

کلنتی

طلا کند
 در امراض بنی
 مشتمل بر شش
 فعال و فک اول
 در ریحان و بیخ
 خون

رحاف نوید بهتر است دیگر کار رحاف بر پیشانی نوید یا نوشته
بر پیشانی مذکور لغت است آن مآذرتی با فرزند تو در شنبه بگرد
فصل هفتم در آشنایی بیست و با طاعت شدن تا ماه رمضان
مصلحت است الطیب همه سوخته گویند در راه به بار یک است نو کند
و بد با چه این یا است تا شش تا هفته دیگر که بعد از آن از کتبه خسته
بوشن بیست و یک بار بخواند و الله دیگر تخم تو میخندگی تلخ سخی
که در با چه است و در شنبه نو کند یا بار یک خسته بقدر کجه در انبوه
که در بیخ و مد بعد از آن از بهت و بر سرش معوط کند و یکبار در فصل
بر بخاستن او است که هر امر کرده با بول بر در بیخ حفا نمند
تر قند کاغذی در کام سوزند فالد و دیگر آمده است دلم تا بهر
با نقد قدس گفته امیخته شده دلم خلوده بند و هر روز یکی بخورد
و دیگر منوخته کتوب با قدس بخورد و خولان باغ است و دیگر تخم خویله
و در فصل آمده است تک از بار در نه همه سوخته بر سر هر چه قدس گفته
از کتبه بقدر آن چه میدود بخورد و مالک لیل حیوانات حکمه تا کند
تا شنبه که بخورد پس بیست و پنج و آب زردن از بیخ مار در زرد
روز بسته تک در فصل سوم در بین انداختن نفعی نوید بیخ حفا
سند قرظک بودینه همه بر سر خاک بود در مالون نهان در
بیخ و در پیدا عفو بار بر است سلف و اجود از خوراک در خولان
همه بر سر شب تا که چند هم بقدر طافت تکند بیخ سوزن بیخ است

فصل هفتم در آشنایی بیست و با طاعت شدن تا ماه رمضان

در کتبه

در کوه بول شتر اوار بی غیر خواص است و دیگر فردل کوه باک کوه
 در پنج چکانند و دیگر ارا دانست و چهار دم کند و دوشن و هم بخورد
 فلفل نیز بهانه هر یک و زرد درم پنج پتخ و الی بر هر یک چهار درم
 همه در کس که از کس شده نان مانده بخورد و هر که در کوه
 و این سلو در باه و خون گویند و دیگر است کدو تلخ و نوز تلخ
 یک قطره در پنج لیوز زرد کرد و تی نان با هم سرس کند و حرکت
 در آب ترخه در ششم که بر اولی بعد طلوع اوقات یک قطره در شب
 چکانند و افزون زبان بخورد و دیگر از حوبه در رحنه ل بر قره لقا
 غزن بر ابر کوه بخند از آب دریم تا خوردیم با شنبه انچه بخورد
 کوزه از شنبه بازماند قطره چهار درم و این کوه است
 سرخ با شنبه در شنبه بزود علی بعد قفال کن نیز و در کوه یک درم
 بعضی امیخته و قتیله از لیمان یا با لقه خسته بدین الی کوه
 در سرخ نهادیم و زرد آب بر ابر پس کوزه پاک کند و در قدر
 بخیزد و احوال کند بهتر است و کهنه سلو و الله علیه که کند بد کوه
 بقم بر مال و دو دو خانه بین سر از حوبه از هر یک یک درم بعضی
 محله با شنبه امیخته طلک کند و دیگر کس کسیر لیل و کاه میان کوه
 با یک بر چهار چند ادویه از کوه و خما بعد روخت با یک بخورد
 تا روخت با ز صاف که در پنج چکانند و دیگر از درون همه بخورد
 و خون کشته اید و بی بخالو ز خون کوزه در از کوه کوه کوه کوه

در کوه
 کوه کوه

و مویح کوفته زیر دندان و الف را بر در و حرکت نفس تمام و اول
دیگر شش کرس در آن جوش اوله چند مرتبه در شش مضمضه کند
چنان نفس دهد ایام زودین باشد فکال کلم در حرکت
اللسان لغت چندین که دندان را زودین از پنج بر او زده باشد بماند
بجاریقت و محکم شستن و تکرار است در کار انداختن و شستن با
جود و احکام تو و حلال شست بماند یعنی بهتر بر میان که کوه دودوم
شش در دودوم حد چهار دودوم جوش کند تا کوه خشت شود
برنج و زنون سالد و بدو فکال یعنی بسیار روخته بکوه کانه سفید
یک دودوم فکال در از زلفک کرد تک تک مصطح از زیر یک دودوم
همه سلا تک سخی کوه بر دودوم سالد و دیگر کاب سرف ماز و عمیده
تک سلا تک سالی مورع مصطح در ریحی جو با از زودین
برای کوفته بجهت شش برک مویح بر رفت تسفیه و بدو سنون
سالد و دیگر تک سلا کوه در از دودوم یعنی زودین کوه کانه
مضمضه کند و دیگر بر دندان و زنون سالی این بگیرد حاقه قره دار کرد
این در شش کانه کند تا کانه نرم شود مثلاً کرد و همیشه که بر شش
شش جو با بدار زود حیات کند که بر شش نرم بقا شعوف فکال کلم
در بریم کردن و دودوم در جواب کوه ایام و ما نوزده یعنی مضمضه
یا خورش با شش کانه کوه بدین مضمضه کند و تک سالی
شش در دودوم و الف بریم کردن و زنون سالی شود و دیگر مصطح و بدو

کا و کوه

کاو کدرشته مضمعه کند کنیز در آن فرود ویدر از نا سوره که رسم
می ایرماز و پیکر ماری کوفته در زر که خوش داد و مفرقه کند فلک
در بیم جنین دندان عسله زنجار عسله یعنی با چنگ ماری بوده
یکه در نی و مد دیگر خردل بوده با آب که بر سر طلا کند فلک خیم و قلع
یعنی سنجی تو در سکا دین و من سنجی است برع و سفید است اما
بیترو عسله که در خون و مفر و جو و کثیر طبا شکر شده بر لب بوده و
سجینه قدر کافر میخند بزبان و دین باشد دیگر قلع بسیار
سنگ و درم در سر که ده درم انداخته یکروز در وقت اول روز در وقت
بزبان مالد دیگر عسله که با کافور طبا شکر باقی از ایمان هم بر زبان
سوف کف چهار یک در دندان اندازند در یکروز سلس نفث است و دیگر
با جوش تریله نخوره کند اوله قلع سلا مفید است و دیگر کافور درم
کافور نیم درم بوبت درخت بر چنگ که بوبت سمول از هر یک درم
همه کوفته سجینه بر قلع باشد و دیگر عسله که با کافور سلا
در آید جامه سیر که بر وقت مولد نفث با بر مد بر قلع سلا باشد
و دیگر یک حبه است که بردانه با سنجی مالد و دیگر کافور سلا که در
نفث است در زر که نماشد دلال ابهر هم نفث فلک سلا سنجی در
سجینه بزبان عسله نیم اقام فصد چهار یک که در وقت اول روز در وقت
و دیگر کولک جو کبار در فلک با آب بوده بر لب طلا کند و دیگر سلا سنجی
با آب تریله نموده بر لب طلا کند و دیگر زنجار زنجار اطراف حبه

فردن برابر دوام در پی و هم دام آب جوی منبها چه دام گرفته قدری بگذرد
در و حلات کرده مضمضه کند جو شس دهنی و زبان و نایا ماه از او چه
بازد لاف و دیگر بر آنه کتیر یک بنم بکشد در و خنده آب جوی منبها
با جامه حصه بپزد باز نش بر زده دام کتیرا یعنی کانه اند از
یا غلظت کو بعهده کا و ر حینه بویک به و در فصل و بسیار هر یک ختم
کو در و ز کند و کدر سائسته با بیان خود و چمتی به و آن نزال
و جو شس از هر یک شمی از هر و معلوم مانده دفع کو و دیگر روش
به آرحاب کرده در ام نموده خوره کند مضمضه بویک و دیگر بایه مرتک
فلیله ملله آینه کو برابر وزن گوشته بخته با غلظت بخته بر نهد کند
جو شس و آرایش و تر قند کلب و فایغ است دیگر جو شس در رنده
کفوت بیک جنبه جوانه تر نهد منقعه برابر از نشه کو شش بعهده
کردن نهند تا منبزو و بدان خود خوره کند بختی و دیگر از افق دهنی
دفع کو بصلت بختی در تر قند کلب و فایغ است دیگر جو شس در رنده
فهم از حاکم طلحه اول مسهل و افق ضواده بعهده ن سسته کتیرا
کفیه از منبها کتیرا ک به و مبه تا سال قدر بکشد با مبه مرتک
و دیگر تر قند کلب کند و دیگر تر قند کلب با ز و کتیرا در و حینی مرتک
در رتک و در حضور تر قنده تازه و اگر با تر قندین خود اند در تر قند
قد چار کت کند بعهده فلیله بیا به تا کتر نهد کو بطله کند
بهاره ششم در قدم التفت بختی آرایش کلب خود شش ای

فصل اول
در
بهر

نیز از اختلط باشد اگر از خون یا صفرا باشد مسلک غیر نهد بخانه
 مشقال یعنی بازده و دم غناب کف تازه پنجاه عدد و شش در وقت
 کند وقت صبح و صاف که لقمه سفید نیز کف میان نماید خذ
 مویز محرق و کشیز تر و آب غیر نهد بعد از بختن بلبه بلبه قبول تبر
 سوده طلا کند و یک پیله با یک پیله بکند در آن صابون است موم کافور
 نیم توله موم با پیله بکند و در آن صابون که در آن است سوده بکند
 آنست در وقت که در وقت کند تا فریم شود طلا کند و یک باز و سوده
 بر لب طلا کند و صاف و محقق بر وقت کف یا با دم عرب کند و یک باز
 موم باشد اسبغول در آن که در آن بر لب که از او در آن باشد هر روز
 زینت آب شود و طلا کند و صابون در آن چهارم است خستون و جوش
 زبان و این علت است که در وقت اکثر میزد چون زو مسلک لثو
 میباید که چون بیان القدر که در وقت است از او در خون و قدر
 آب که در وقت مضمضه خوان که امیخته سه مرتبه مضمضه کند و در
 سه مرتبه باین مانی عمل کند تا سه روز از کوشش در وقت
 لدم و از او در آن مضمضه قدر فرود و خدا خست که مویز
 بجای بلد در ربه را دفع بیشتر کفند و یک مویز است در وقت
 هر دو برابر آب سوده بزبان باشد و کافور و یک پیله بکند
 کافور نبات القدر که سه مرتبه در آن کف هر لحظه در وقت
 و همچنین میباید نمون با فلک که مویز قدر در وقت فلک

منه از زبان که سخن برشور بود علی فردل و دهم در
نیم کوفته در یک بار آب جوش نیده تا به نیمه اندک کف کش
سکه اضافه نموده زبان زبان نیمگرم شود که غلظت کمتر
تاب بخورد و حوالن قویتر چسبند و دیگر یک جنبه پنجم در کف
خسار و قهقهه در پشت دلم بود که جوشند خون به نیمه اندک
نیز و پلوت در حوال فلتن برابر بوده زیرا که باید و می
برود اما کس و سخن و لغت زبان دفعه شود دیگر کوفته از کف کش
فلتن شرطه با جو مصلحت مکنس هر یک چهار درم بوده و نیمه نزار
بکرم یا در درم بود و نیمه کوفته تا کف کوفته از ترش
بانه بر هر یک درم نیمه کوفته زبان که از قالیچه و مانند آن باشد
نانه است قفا با زخم در حلق انسان یعنی بزک شستن زبان
علیه فصد زهرها دست کند و نون در و سرکه یکجا که باید دیگر
نوزده فلتن هر جیره سواد حوق کوکر چند تنقه به زبان
باید که در کف و نیمه کف آن آب انحر جوش نده باز و خسته
کافی به نیمه کف فصد کند و در درم در تر خدسان علی
از ماده کم و کثرت است کثیر او کف زبان برابر کوفته در درم
دران و کف استبول کوفته جیره فرو ممانت بد غلظت
نیم ترشت و در جزای خشک به هر زمانه دیگر کف فلتن در
فلتن کوفته برابر کوفته جوش نده یا غلظت که در درم و آن

در

کافی از کف
و در کف

د کف

و مضمون بر اوست نماید زبان بر آمده لغص حبیبی و هم بر جهته زبان
 دفع شود و بر کرات کبریا کا و همه ساخته کبیر و شکر بر یک دو درم
 از اوخته مضمون کند کو خنک زبان بر دستم دفع شود و دیگر کتر از سینه
 بر زبان باشد و دیگر بومست در وقت کولر چه بپسندد و غیره مانند آنچه
 دیگر اسغولان باشد و خرقه مضمون کند خنک زبان دفع شود و کله بر لب
 در وقت الدم یعنی چون رفتن از در میز و این علت از زلته و کاه و دریه
 و شک و دماغه عارض می شود و علت آنجه از دماغه باشد ثقل است و
 دماغه قرفو اید و آنچه از ریه باشد بفرقه بر آید و کله بر آنک باشد
 و از شکم لبرزه سخی ساه بر آید و یا لقی و از ریه بوی تنج از زلته به ثقل
 حاله آنچه از زلته باشد یعنی گوشت بیخ دندان با و نیز دندان کف و سفید
 اندر جو مطبوخ برابر کوده و در دم بشهد نماید و دیگر طباشیر سفید کوده با لک
 و دیگر آنچه از کله باشد یا ریه باشد زانرا بر در کلان با پوست و ششم بگوید
 کوفته آب بکزد و نجاشه نبات امیخته صبح و شام نام و کوفته بخورد
 از آنرا هم نرسد رنگ زانرا بکند ام باب آمده و صاف کف ششک
 نبات از اوخته بخورد از آنرا حام هم نباشد بخته میسر بکشد و خوردن
 ترب بر قدره و نوزد بسیار مفید است سخت بسوزند و نیمه بی اندر لایم
 حام کنار است ماست با چهار ماشه سخی که در شیره کربالینس که خوردن باشد
 چهار ماشه حاد از خنک ناشتا بخورد و در در مضمون می باشد نبات
 زلف کند و مو نیز یادانه کوفته خوردن شام است و دیگر هم از کله

Handwritten marginal note in the top right corner, possibly a library or collection stamp.

نسخ است کل از منج دیگر یا طلب نشود اما قیامی بهی بیول که میل است
حصاره لجه التیس کثیر اصمغ خرباشه انجبار از بر یک دودرم
همه کوفته بجزه باب خرفه بوزن ۳۳ درم زخمیت کند دیگر کله
از خشک با شکر نیم کله بخورد و شیره لوبان کوبه باشد و دیگر کله
ملتان مع خرباز بر سر سفوف ساخته بقدر دودرم بخورد دیگر متره
الدک دودرم ندرت درم ضدل چهار درم کبریا چیدریم کله شیره لوبان درم
اضل السوس هفت درم مغز تخم میوه فرمشت درم لندنه درم نخل
ده درم قند باه بنجاده بخورد همه کوفته بجزه لکله اوله بقدر چهار درم
یا شیره تخم خرفه بخارین بخورد دیگر کندر ۳۳ درم خون ششاپ
شده درم و نیم کبریا چیدریم شاد رخ کله مختریم بر یک دودرم کوفته بجزه
مسرشته اقراص از دودرم و چهار درم یا همت درم آب زانودان
بخورد مع انواع خون رفتن از زمین باز دلا و صفای چهار درم در بخورد
جبله مع صفای و سعد و کبابه جوز بویه لباسمه خود برابر کوده باب بقدر خود
چینه مندرود و کبابه خنک نندی در دهن دلا و دیگر مشک کله کافور
دو درم جوز بویه کبابه و باب فودن یک سرخ جبه مندرود و یکی وقت
مع دودرم جوز بویه کبابه و دیگر مضمضنه با شکر و از شانه است دیگر
و همایه و زخمیت کبابه ملتیت سرخ زره بقدر کله کوفته یک درم
کله و صد اوست سایدت و مزه و در دهن نون نترناخ است
نقد با کوه و در حاق میخ زاکس کلاوین علت نذ با باشد و در مغم

در خون در لوبان

در خون را صفرا هم رسد و بواسطه آنکه کدر است و نفس را میبرد
 اگر عسل است خون طاهر شود و ضد قفیل از هر دو دست کند یا بر
 چایک گردید و یا ساق یابی حجامته کهن و خون بر فحش تیر کند
 تا فحش نکند بعد طبع را مطبوخ بپزند و حیا و حینر نرم کند
 و نسخه ای در کتب است که در آنجا نوشته اند که از مرفق کلوز آب ابله
 ترس زد و تر در آن تر دیگر ^{نوع} شهاب و آب توت لطف
 تمام دالود دیگر از بلغم و یا با شند بخ عسل است خنای بر میناید عسل
 در زلفک استند هر چیزی که قسط زیره لفتد بترج فر لفتد برابر
 بوده بعضی از نسخه ها نرم بخورد آب کسی در درد کلو و استخا اوار فرغ بود
 دیگر آیه که در آن استند حوش بند استند سرخه که در وجد استند
 آب انجیر حوش بنده بکند آب بخورد دیگر تریب الشفا در دهنی دالود
 و لعاب فرو در وقت سردیم در زخم بعضی خفست در حلق
 مخصوصت عسل است که هیچ چیز نفلک فرو در دهن نمواند اگر چه در
 کند از این بر آید و جوف نملان از در بیم در و در دیگر نسخه ای
 دیگر آیه سرخ زلفک بلبل عارض شود ضعیف است با عسل
 حرالت اگر از خون باشد و اگر از بلغم باشد سبزی آب کسی را
 وضی النفسی سردی ملس عسل بدو حوش فرو در دهن قفیل
 نمایند در کتب آب استغول و نملو فر با درون مادام

در زلفک
 لعلو
 از این که در این

خرفه کند و بپوشد با مین طبیعت و بعد از آن خرفه باب کام در
 کنند و بعد از خوردن آب و مانش تمغش و نور با مرغ و از خاک
 رویه است که چون زو یکسانند همه غیرند و خون خوردند
 در حقه انصوت یعنی لیس از است که جلیع صح کسور
 سه چهار ساله که در زیر زمین باشد دیگر بهیله نمک
 برابر گرفته بچشمه بنجاشه بعبادت یک کله یا فاقه خوردند
 صاف کند دیگر حباب ابلهیت سندی فلفلس شرب
 نیلوفر چشمه هم را برابر قدری جات برنج کسی کرده بیاورد در
 دو اقد شیاه در حقه خینه یا سازند درم خوردن پیش و خلدیم
 و بید خینه طعام لایز نافع است دیگر بهیله نمک
 در از بادوخ جوز یا لیز که بندر اگر از کرم یا خشک باشد
 مسکه با نبات خوردن مقبالت فضل بار و کیم در حقه
 از خلق یعنی ریش کلو عسل است آن در و خردج برم است
 جلیع مسکین کیوتر قاقله برابر کرده از هر یک در می باب سرد
 خورد و دیگر فلفلس هر یک در می جو کیم زان دران هر یک در
 سوده چسب زرد و در زمین دارند فضل لوسم در خمیار
 و خرد که در خارج کله میشود و در زمین کردن و نور باشد
 و صبح از درین فضول مختلف بسیار باشد فضل
 کند و مسهل دهند در آن بود خسته خرما و خسته تمر بند
 برابر است بمده

در این باب

سوده

در این باب

برای سه تدریج آن در لغت آمده دیگر معنی نجا به عدد در کنار
 دروغ گفته و یک کار آن اندک نیز در خون آن گفته شود خاص غرض
 و در خازر بنی تیران که از آن مورخ است درخت کجی بر سفید از آن
 سوره نجاته دو درم با کیفیت خولو دیگر جبهه سرخ با کوزه کا و کوه طلا گن
 ماه هفته در یک کوزه بر آب سرد که در آن روز یک روز
 میزد و یک لیوان میاز آن آب سرد را بر روض طلا کند و دیگر توروش را
 بکشند و پوست دور کرده در دروغ کجی برند و حد کتبه کور و در وقت کرده طلا
 استعمال میزند بهترین طلوع است میزند تمام تا کف تا آینه داده
 کند یا خشک میزند بر آب در آب تر گردن صانع اندک جگر و دلم
 آینه از این که در مریه کجی و بران در اوست نماید و دیگر کجی بر کوزه

باب بیستم

در اراض صد و بیست و یک بیماریها هستند متعلقه به افعال فصل اول
 در سعال یعنی سرفه و آن علتی است مخصوص به شش و انواع او این است
 از بلغم و خون و صفرا و باد و در وقت پیدای آن اولاً اخلاص مرطوب و در وقت
 ماق است کل جهان خرمای منقش پدیدار از مورع اندک در تمام سینه
 کوفته نجاته بعضی خنده با سزند بوزن یک توله سینه کجی
 بخولو و دیگر در فلفل شش کوزه که در یک درم میزنند و در وقت
 او و به کوفته نجاته با مقدار سینه طلوع نمودن با شیره ادرک
 حبه با سزند بقدر دانه سرفه خرداک و حب کجا و این

چهار درم بیلید بخورم هر گاه نشد درم هایدک هفت درم هم
 کوفته لیماب مدور کی از آن آب صحت نده پوست مفصلان که
 غلظت نده تربت و یک پط دهد و حلک کردن با سبزه چون
 کند یک درم شمع و یک درم شام کجوه و یک درم بیلید درم
 بیلید در آنش درم دانند از آن درم قند سینه تربت و چهار درم
 جواهر یک درم جمله اس کن با قند آینه مخلوط نماید دوزن یک درم
 هر از زنج کونوسه فرقت که فی القوت شود دیگر بر او بر سر کند
 که سینه خزه کند بر آب بیلید و از سینه قند تا ناید بر قند را
 به آن آلوده کرده بر درخا که در غصه با خوب از کف در حیات دیو
 جانی تمور یا بهر بکوهه بد او بعه کند که از تر سینه در حیات
 دوز یک دیگر و در نفاس حوز نویه بیلید کرد از تربت
 سس درم زنجاب چهار و شش درم نیکی از آن با یک درم
 بون هم ادویه نبات میا نیز از بیج با شام صفت که در غصه
 تب و میر غصه طعام سه مرتبه دیگر در در و خشک که در غصه
 بیه از نویه میان چنان حاجت که دست در رض سینه از بیج
 ز لوقه قدرت خرد بگرد بعد از سه نفقل از جو به سبزه خون
 یا به از جو به در آنش بر آن کردن با نمک خوردن و سبزه خون
 در اندازد از فرغ خدا کند و در دست بر خورم کلور سبزه و بر آن
 چهار درم هر دو در یک سیر آب انداخته بچوشت چون با دما

شام

صاف کرده بکشد در زلفک و بکندرم سبب بارگوانا نشانی خورد
 در کافور بکشد در خون و سبب در زلفک سینه زنی خورد دیگر بکندرم
 زعفران خم کرد و تخم خیارین از هر یک نیم درم از سبب ماست
 تا جاریاست بخورد دیگر سبب که گفته از هر یک نیم درم از سبب ابرویات
 این چهار مغز بهیچ دانسته در درم تخم کدو و سبب که در درم درم
 در دادن در سبب کوفته در ظرف نقره میس قلع در احوال میده
 نیم تو ز نهایت مزاج کرده و در وقت خوردن با له آن آب بخورد و در
 جوش من عذس در سبب و مقلد رو بهی در سبب وقت صبح
 دیگر سبب که با نباتات است که بخورد دیگر سبب العال صنع حویا
 کبیره مع محک نشاسته و تخم کدو در روغن سبب که کف در
 در سبب که در سبب که در سبب که در سبب که در سبب که در
 بکندرم سبب که در سبب که در سبب که در سبب که در سبب که در
 اصل القوش سبب که در سبب که در سبب که در سبب که در سبب که در
 جوش میده نبات در درم ضم آن بخورد و در سبب که در سبب که در
 کتیرا صنع عول افنون کتیرا در سبب که در سبب که در سبب که در
 جوش میده در وقت خوردن یکا بخورد و در سبب که در سبب که در
 در سبب که در سبب که در سبب که در سبب که در سبب که در
 اصل القوش بکندرم صنع حویا کتیرا سبب که در سبب که در
 دام آب حویا پاره و دام بماند صاف کرده و دام کف در

این سبب
 در سبب

بکندرم

در سبب

و در خانه بقوم اوله ز بنده تم تا یک و سه بگلبه آب کله خوردند
 نقاش هم در ضمن نفس نه تنگ نوم رفته کا و شهید زرنک نمیدنم
 اینجونه بچرا لقله با و بغم رفیق و غلط نافع است و دیگر افس خون
 میان دونه حکم که دلت برهنه ز سر ز چهار دونه متوقف بطنم
 سخته و دیگر سگ بنهوه که در میان سرتی و قطف نامند هر قدر که قلند سگ
 خوش دلم کوفه نامت و دیگر ز دیگر قدیه گفته در ضمن تلخ از برکت بکلام
 منت و دیگر ز کله و دیگر نفوس سوز که در دونه کفیه باشد نه دتم
 نفوس زوف خراب سگ و سیدم نفوس نودیه نفوس منج کله
 سوسن بکنم دلم نفوس کل سگ بکنم دلم شهید مت و هفت فتم اهرامی
 مرور در شهید متون نماید ز یک دلم ناسته دلم هر دو وقت سگ
 کند دیگر کوا که و پشتر بریان نمف سرح با یک مول بدید حریست
 دیگر کوا که و ماره پوهتا بریان که مویه بر بر سید ما یک ناسته نام
 ضاع بخورند و از با بشیره کینوز جبه با ش نو دونه جبه باقت کم خور
 بفع میند کند و دیگر بوسه خوب مپوه هفت دلم است بکن از اقل است
 خوش که در میان دن بوسه لند و از با جاک و شش آتش کند کله
 دلم مانه صاف که در تپیه کند یک دلم است فرور با یک دلم دراز
 تا بخورند و او غنذمان کندم و مخوف که آن سونان بینم کینوز سگ
 حلقه کند و در دونه و دیگر کل کله بکار خود فرو گو و هفت دو کوفه
 یا ز پیر صیر قوخر لقله نافع است از ضمن نفس زرنکه است بعد کلام

کینوز
 بعضی است

یا ز او

کینوز

که چهار کبریا کبیا کس کلدو و دیم کم که موشند در تابستان زود در صاف
 در زبون آن خوف است خلعت آن حرکت کند مودیا مایه با رفو
 و نفس نیک کلدو و غر غره سینه و کرفه و لغت بهم ز سر غله
 ان غلطی است در کم کا و زبان بریا و زبان یعنی نهار چای از بر یک و رفو
 و دم انجیر پنج عدد و کتان یا کف عدد و مویز منقی سه عدد در دو روز
 آب بخت نذنا نکت با نذ صاف که موشند دیگر سا بدریه در دو روز
 کوفته نهار امیخته بخورد و دید ز آب ز فوا و کبچین حنظل شیرین است
 نصف در آنه نشستن نیز کف زنده هار حرم در درت البریه در آن راه است
 بگو که در شش بدید از بد خوف است خلعتش تنگ نفس بداندونه بگو که
 بگو که خفته بگو که برفی است و تب برفه و در دو سینه و تنگ در شش
 بود و سرفه خشک سخت و درم از حقان و غله از آب خون بود
 قول روز تا سوزم فصد الحان یا با بستی کند و خلعت از زنده فرود
 و تخم حنظل و چهارین از بر یک سه عدد غناب منبت کلدو و سه سیمان
 سه عدد و مویز منقی پنجم عدد انجیر محمّد و بریا و شان دو درم جو مقتر
 نیم کوفته در دم در یکم بیدار است یا بچایا موش نذ شاه نیم است
 صاف که لکا بالونا شام تا نکت از این یا بچایا نم فرود بگو که شام
 گلکندری سازند یا بوزن کزور و در دو روز یا درم یا درم و کما و در دو روز
 نماید و درین منفه و لوباب بیدار که تناول کند و دیگر از رو جو
 باب بر کسین یعنی جمعیت بیدار شد و بر شش ضما و کند

بج اصل السوس ^{بج مصلح} تر شده نیم کوفه چهار دم فوخر
چیز مویز نقاب یک ده دم سواج چهار چیز ما بند صاف که در کیم
دلم تادو دم بخورند و طانی آب جوات که جو مقلد دو زار
ش چهار آب خالص یا پخته با بخت نزد تالفت چهار صاف که
بکیرند غذا کشتکاب جو با کفش و نادر و عسل و شکر و در خنای دم
سوسن کندی حیره کند مفرورده بالک با بخار س کند و در جوت
کف و شراب و غذا و شور و در بر مینه کفن ^{بناورد} سوز در کوفه سر مینه
چون کفنه بگذرد و به شود و بمجر بل عظم شولس باید که زود و مصلح ان
پزد و زنده صاف در یک نوع آیس کشش جو کفنه حدوت امر
علت از ماده نیز و غلیظ جو کفنه سب زاده و مایه یا کرفه کهنه و بالفت
الدم و گاه از انتقال ذرات الهیه ذرات الجنت ^م شو عدت کفن
مویز به چهار سرفه با و چون دریم آید و تب نیز در سرفی رخصت
تقلت است و نواز برض و کثرت استیاق به سواج خنک و مفرق
در کیم و بلغم است که آنچه سرفه آید بر احد از اندازند اگر سوج بند آید
ریم است و بلغم چون در آب رند از درون حوت بگذارند اگر در آب
فرو آید ریم است و بلغم و در اکثر مرض کمی ناخن و اما که ملاحظه
نموده ^{بج مصلح} کفنه یک یا کفنه بابت کفنه یا کفنه خورن یا کفنه است
در حرارت خفته باشد و دیگر کفنه یا کفنه و در آب بخت نزد
با چهار دم یا بند صاف که نمیدانم حوت امیحه بخورند و دیگر حوتی شش

بج اصل السوس
بج مصلح
بج مصلح
بج مصلح

بج مصلح

در روزهای سرد
بسیار خوردن
بسیار خوردن
بسیار خوردن

سفید و دم طاهر سفید نشسته که ترا ضعیف خواهد بود از هر یک سه درم
 خورده تخم خرمی و خیار سی از هر یک پنج درم منقح تخم خیار سی منقح کدو
 به اندازه از هر یک یک سفید و دم سرطان محرق یا نیمه درم با نیمه توتله تربت
 ختمش و گشاد بنمیدم در آب یا کلاب ملک که ناشتا بخورند
 در روز بقیه خون طاهر شود سرطان و فلان کنند طریقی بوختن سرطان خسته
 و یکی مسیح در آتش بنهند و سرطان زنده در آن نهند و آتش بر آفرینند
 تا مانند خاکستر شود باید که در تابستان بود که افتاب در آسید و قدر
 سرطان نشسته برین گذارند بعد در آرزند دیگر لیمو بزرگ نیمه سدر گز
 بر وزن بادیم حوزره که بخورد و دیگر بقول شیخ بوعلی بسنایانان کلکند
 خورق نبات مفید است بر آفریند و در آب قرض کافور خوردن مفید است
 عظم دلو و طلا و گشتن نیز دیدن تر خرنجی که در دق نوشته می شود
 بز نوشیدن ناف است روز یک شیر دله شود ناشتا بد بهتر است و با در کولو
 دیگر سر کشش مایه که از بکلیه او خسته باشد بوزن چهار پاره بسیار
 آثار است کم غم چون میخ شود و در دم نبات و در دم کلاب و فلان داخل
 نموده در تمام روز بخورد و قند و زانار با کلاب بقول آورده
 و در دم وقت صبح و شام با سلام برگاه که خورده پس با شکر نوشند
 و قرض کافور نیز ندند و در اندک که کنگر طاهر شود آب جو صوف بخورند
 با نبات رشت نامید و در صند و دیگر با قند یا نمک و نمک نشسته قنص
 خورده منقح خرد و خیار سی از هر یک پنج درم رب السوس حمل درم

تخم خجسته سفید نموده و در آب سرد بر یک دره در یک کوزه
براز زده در آب بخورد سرد و سینه از ماوه نازک از دور تشنه خوانا
تخم کدو نموده بخورد تخم کتان طباشیر نموده در آب سرد در آب
نیز در آب میناید و بر هر از غذای خلیط و شور و صحرایی و زنجبیل و زعفران
وزمخت و زعفران دریافت و استغراق و حکایه و حکام و سایر
کون در آب سرد نوشیدن لازم و در آب کهن در وقت صبح و عصر
در پیوسته اما سینه باشد در زرده بهدو خاصه حب و انرا کوهنم بر آنند
عذرات این متب سرفه و ضعیف النفس و در دماغه مان و خلیط بهدو صحرایی
این علت از خون و صفرا و بلغم مجموعی و مویس و صفرا و در فصد با سینه
از اول روز تا گویم از هر جانب مخالف و بعد از از طرف موافق
بلغم سفید بر یک دره در آب شسته کیر تخم نخعی با ومان از بر یک دره
جمله یکسان نیند و بلغم تخم کتان و اسفول شسته آخر اس از هر دو
و بعد تخم کوزه و شیره انار در نبات یا مفید است از صفرا و سینه شربت
زیاده بخورد شربت نمک یا سفوف بخورد و در آب سرد حرق کاشنه حله
بدرین در از بلغم باشد شربت و عیار و شربت زود فایده است در آب سرد
حرق با ومان کاب که بدیند و بدیند شسته با شربت شمس باشد در آب
حرق کاشنه و دیگر باشد از کوزه در آن حال که بدیند و دیگر
بعد از نیم و شربت حب تخم کتان است بر هر از آب سرد و هر از تخم
و پیوسته شربت بلغم دانند و انکه از لثه سرفه و سینه سینه بر یک
نیز از صفرا

زخمه

تخم کدو

حکم

۳۰۰

یا از غلظت برقت گمراید و پدید می آید که در مبداء بدین شرح در حدیث آمده است
 در وقت غلظت در برتیم مرضی خوفت بر سینه و آهست
 سبب آن ماده گو که در روده سینه برزود موجب دریم شود غلظت
 آن نیز قریباً مفری و تو اثر آن و سرفه خشک و در سینه و کشید کا که
 شکم بطرف باد و احتلاط ذین و چون غلظت قوی باشد مدارج مفری
 و این معارض شود و فرق در برتیم و بر سیم است که در برتیم احتلاط
 اول غلظت شود و درین آخر مرض و گاه باشد که تا آخر غلظت سلیم
 الحقان بود در بر سیم ثقل و نوزاد نفس و کشید کا چشم طرف باله
 جلیع بعد نقد با سینی اگر سرفه باشد شرب خشک است از سینه یک
 و دم در سینه خرقه حال که بر بند و یا نوزاد غلظت یا غصاب از کورم
 تا در دم و در مار الشیخ یعنی آب جو خالص نمک خورند که سرفه باشد
 شربت نمک و یا سبکین است و در از یکدم و نمک تا در سینه در دم در آب حل که
 در در طبیعت قوی باشد نفوس یعنی حیا چهره از زرد و توتنه تا بعد دلم
 در آب یا در شربت نمک فرور حال نمک بر بند تا نیش شود دیگر بر سیم
 که در زمانه در در افرا حلقه کشیده شود و در سینه لاد و است از ماده
 بلغم باشد استخوانه کون بد و در دم جو القی و نمک در دم کلک و دیگر
 کوشک یک فاخره بنویسد بعد ازیره و در لادن خور و نمک تخم گو که
 و تخم کزرد و تخم زیره و شیره تخم معصف از یک در فی جوش زیره
 صاف که بخورند و ازین چند نوزاد نماید طفاقی سوی از دهن ساقوت در

نیزه و کزیره

کما ع و نبات هر یک در دوم باب سوده بخورند در روز پنج بار باشد
 و در وقت بر می است و احساس نماید چسب لوده گویا دل در میان
 آن است و عسل قرنفل بسیار در چینه خولجان مشک بر بر
 سوده در ماست کشید بلید بود و در صفا و ندر و نزع و تنهائش
 و لوی و لوی و بن فوف و عسل در چینه قرنفل بسیار
 سبب آن جوز بویزه قانده غنفل که او در سعد و پوست ترنج و فوف
 تخم بادام تخم زیتون تخم فرنگوس در غنفل هر یک در دوم
 که در با بر و در بر این موقوف بهین است و فوف هر یک در دوم
 مشک نمدیم همه سوده همان بلید تر بر زرده کشیدند هر روز
 بیدارم کوه دیدن است کاهان از کوه ناماد و در دوم در قدر کلاب
 طبع که بخورند صفا و نزع است و در هر یک در وقت خاصه
 بنجی رطوبت کاهان بیدارم قرنفل بجا نشد در صبح بخورند
 کلاب در لاف لاف بخت نند چون با نمدیم یا نمدیم
 که در نزع کاهان یک یک در صبح نیم گرم بخورند هر روز
 بخورند در شیر کاهان بخورند و در هر یک در وقت خاصه
 سینه میان دو سینه بطول بخورند غنفل که در نزع است
 بخورند در وقت تر است و در هر یک در وقت خاصه
 آب این باب مفید است بخورند آب بوز در از غنفل
 غنفل و عسل لوده و شی رات و خورف و عسل و مشقت

در وقت خاصه
 در وقت خاصه
 در وقت خاصه

بر هر یک نفس گویم در ضعف القلب یعنی سستی دل معجزه القلب
 و دوار المسک عوارضی مزاج منفرد است و نسبی آنها در اخر عالم
 در مرکبات نوشته می شود دیگر برای ابله و ثرثر است سبب نیز غلبه
 و حب بر مهر در نیابت و خجالت نام دلاله نسبی آن در مرکبات نوشته می شود
 دیگر آنچه در فقه حقیقی گفته شد که در ازند نفس است در فقه
 یعنی مهوش و نسیان است که از طرف بیخ دست می خورد
 نموده و سبب لایق راه و در سبب حیران و کوه و ساق سردار
 و بر کاف و کاهک از نزد جهان نموده که کوی از بس و بوزد با از دور
 صلوات کفایت از راه است از دور و کوی را مقصد و موقوفه و اخلاط
 فاسد و متفراغ از هر سه خلط که باشد علامت هر دو احدی
 ظاهر است علامت فساد که با رنگ بد و خاوه منزه نموده یا نموده
 در بیخ و در دیگر سبب صاف چه بهای بود که در صاف در او
 برود و سبب نیک در آن است که در ختم از جوب منب کج در آن
 که مثل کسرت تقویات چهار مانک کوزد و چهار مانک خاکست
 یا بکلیت زنجیر بر او احدی مانک به سبب نیک در ایف
 که از انزه لفظ در کوی معوط کند و بخوبی در رضی التوس و فوافی
 و سردی من و بدیان و سبب و در غش و غرق سردی سبب
 در دوزخ و بلغم و ریج و غش لعل و بلغم و ریج و غش
 اما طریقی محاف ایون بهر آنست که سبب کوزد و سبب

در فقه حقیقی
 در فقه حقیقی
 در فقه حقیقی

و شنبه معدّه بودیه خشت و هر با هر یک بخورم لبه اللیج هر یک
سه دریم کوفته نخینه با سبب نین کج کوفته در دو به اول
بمقددیکریه اهوره بار یک بریدم در روز نوبه کرده بگردند
و بوز و خاکستر آن از یک ماشه تا دو ماشه بار و در کجا و با آن
کج کوفته در دو به اولت و در روزها باشد به یک کج دو دریم بریان
بوده بعد از آن کج کوفته هم از آن سبب است بار یک شنبه در اول
معدّه مسدود شود بعد بعد اول در وضع المعده یعنی در شکم
از از گرمی باشد عدته آن از روزه دو زمان است در سبب آن
ن در آنه علقه کاک سفید بگردم طباشیر سفید سمان بر یک
مصحف یک دریم بیدم بیدم از هر یک سه دریم بمونن اوده است
اینجمله باب سرد از شیمی ماشه تا هفت ماشه کج بود در خفلاک
با بر یک از هر یک چهار و نیم دریم بویست بیدم از و ترید سفید از هر یک
بخورم کوفته باب نیمون در سه تنقه و لقمه باب هر روز در دریم
فردا بر در دو و پنهن و لقمه و نوزاد کج تو و دیگر از سردی باشد
علت آن ضد عدت است علقه کاک سفید کج در با یک
با بر یک بویست بیدم از خفلاک جو کهنه از بخار از هر یک
چهار دریم آنوزه بریان که یک دریم هم سلا صلبه که دو دریم
صاع و شام باب فردا بر در دو لقمه معده و خلد کج شو و معده
قوت دهد و رستهها از خفلاک چهار دریم طبیعت عدت آن در در

معدّه

معدّه و شنبه

معده وقتی که در تنگ و کورش سینه زکاو و بین و در دوسر
 و در دوار و سرد و سرخست طعام ناکورای آن و در فرجه سرکش
 و بجهت بقی در آن کورش زرد و کبود و کرف و کاه آید ماند
 که کورش در و ششها باشد و فرجه درین تلخ و کورش در بوق
 و میوه تلخ و کورش درین و کورش دست و پا و خاکش و موارت
 بدن و کاه خلطی که سر آمد مخلوط به بلغم باشد و لغت و شیرینی
 آن خلط است و آمده کوفه بجنه شکر و شکر هر چهار برابر
 موز و کف نهان نیم کوزه یا نیم درم بخورند و بالذات آن است سرد
 یا نه کاه و از این املیت که باقی باشد و موز کوفه در آن
 حین نیز فایده است دیگر موز کوفه نیمه در نه سکه تر از زرد کوه درم
 کوفه و بجنه کورش در م املیت در موز کوفه است و کورش
 در بر نام کول نمید در د معده که بعد طعام نزدیک تخلیه حادث
 که در خلط کوفه در د معده که بعد طعام نزدیک تخلیه حادث
 تا در کورش زرد و کورش سرد شود سستی که کف بر آن کورش در درم
 تا در درم دیگر کورش کوفه است و سرش در م این کورش در درم
 رسوت دوازده درم این کورش در دوازده درم جلد کورش
 که با در دوار و کورش کورش زرد در درم تا در درم جلد
 کورش کورش زرد در درم تا در درم جلد کورش کورش زرد در درم
 دیگر کورش کورش کورش کورش کورش کورش کورش کورش کورش

در دوار و سرد و سرخست
 در دوار و سرد و سرخست
 در دوار و سرد و سرخست
 در دوار و سرد و سرخست

وقتی که طعام
 در دوار و سرد و سرخست

و حقیر افزاید و دیگر مسکنه بیج که نسج خلق در این کتاب نوشته شده است
 خوردن نان است و فلک چهارم در این کتاب معده را از خون ماست
 علت آن تب و تشنگی و کرب و خستگیان و سوزش زبان و کوفت
 و سرگی زبان و تشنگی و ضربان معده و ظهور دم در قی و سبب است
 طعام است و علاج فصد با سس یا اسهال و بعد کف و کف و کف و کف
 از هر یک در این کتاب کانیست جوش ننده بر بندید و در سوزن کانیست
 حال که گفته که نمف کحو تا طبع نرم شود باز ملک سینه و عدل
 نغز آرد جو تر است که و برابر قدر از صفوان است که بر او بر معده
 نشاء کند و در از صفوان با علت مذکور تلخی دهن و خشک آرد
 زبان شیر با نه طبع است جو یا شیرین نمف و نند در از هر یک
 بیدام حال نمف بخورد و دیگر در ^{بسیار} خوردن و سینه آرد که بکند ام
 باب گرم نه با سینه روز دیند قویج و غیره سنان و دیدات جو
 زب دنا منجوش با ملینا صفت بودن ^{بسیار} بخورم مهل سینه و دیگر
 سازه و دوغاب ^{بسیار} تر مفید است و در از نغم باشد علت
 نرمی و اگس قیبت نرم و کسرت سندان لغات دهن و سبب است
 طعام و انتفاع شکم و فصد زبان و روع و قلت در دونه کی
 نفس و تشنگی و غلظت در قش معده و عدم حرارت و تشنگی
 علاج در درم جوز الفی بکند نمف یا بخورم تخم ترب و تخم
 نوده و کجین ساده می نماید بعد مسکن دهند با کجین ^{بسیار}

شیر

خروج
سوزش زنی

بوی

چهارم

روز

چهار تا شش روز در کلب و عرق کاشتنه و عرق با مان
 تر دارند باز مصطکی ربع توله ترند بقصد محوف خورشیده نیم توله ترند
 یک توله در آن عرق کربن جسمه با شانه مقدار بخود دو درم به آب سرد
 کوفه برابر فرغ تخم و صحت عظم نفاصه هم کله برده و یک با مان
 انجور و مشک هم مدام روغن با ام با کوه و شمشیر در شانه زده تا در
 آب حوض زده تا چهار تا زمانه صاف کرده در ظرف کج استعمال کند
 و هم سیر کند در وقت شب هم کله در سر کس سب هم مقصد نشان کند
 باز بر آید هم هر روز از یک تا دو نیمیم با و نباشد بخود را بود و در آب
 عذیرت آن تریک رنگ و روی و کله فاسد و سخته را ماکس
 علاج حق با مان منو خیا خیر از یک تا دو درم بدهند تا آب کله
 بجهت روغن با کرم و حشره مانع حاره همانند دیگر ترمان فادون
 و از بعضی کلمات بدند و غذا آنچه که در آن دار چینی و زرد و کله کشت
 بخت بدند فصل سوم در وقت صبح که استه فامه اید و حشره بود
 و با کله کشتی معر انار در آن کله زرد هم یک نخود هم یک درم
 مینا گرد مینا بود حشره کشته شد در حوائی بنشیند انجور
 کشته شد کشته هم یک درم کوفه حشره مینا یک چهار درم کله کشت
 بیامیزد چهار درم کله کشت و کله کشت و کله کشت و کله کشت
 نیز مانع دیگر صفت کوفه در زرد حرارت و کله کشت و
 تصف موهه مینا فایده دهد نسخ آن در وقت را کله کشت و کله کشت

کله کشت
 کله کشت
 کله کشت

بالیس

کله کشت

سندل سفید نونه دار صبیغ ابله کلین بلبلید از آن به فراتر صلیفید تا ستر
چهره بنویس خس کلنول حوز بویه که فرسین است به سه برابر کوفته
پخته صحنه دودیه نبات آمیزند و دم کرده با شکر و آب گویند
اینکه نبات میخندد و دودیه بکزند و دیگر میخندند و در آب گویند
در آب گویند و آب گویند صبح این حرکت در آب گویند
خورند دست نالی نمند از نبات شیرین که در آب گویند
از سبب تبص و دفع خلط اماردانه بلیطه رخسار
میخندد باغچه سیاه حبز کرده نیم دم گویند و دیگر بلیطه بلیطه از آن
از سبب نبات باغچه سیاه به آب گویند مدهند از آن گویند و آب گویند
دیگر صفت باغچه سیاه غلطه ناک طعام غلطه از دم کرده
آرچو غلطه و دم و کباب یا نروده در دم گویند غلطه گویند
زیند. نوس از قومه اماردانه بر حیرت بهندر شسته گویند
در حوض نرنگ از دم گویند پخته در دم با طعام گویند از نقل باغچه
پیش از طعام و صبح و غلطه نرنگ غلطه نرنگ در دم گویند
غلطه نرنگ در دم گویند آن ظاهر است که غلطه نرنگ در دم گویند
زرد روی و نرنگ در دم گویند به برآمدن نرنگ و نرنگ در دم گویند
غلطه نرنگ در دم گویند غلطه نرنگ در دم گویند
در دم در آن برده است از غلطه نرنگ در دم گویند
در حوض آن نرنگ در دم گویند غلطه نرنگ در دم گویند

پخته

تکراره در

ضم

سینه
دانه
دانه

نور

سایه کرده

نور
نور
نور

و اول

و در آن در دهان گذاشته بکشد و دیگر ماستی بر زبان گوید
 کوزه آب خورده اندازد همان آب بخورد و دیگر میز آن کوزه
 یکمشته در بکشد حیوانات امیخته بخورد و دیگر آنکشت معده باشد
 امیخته و همچنین بر ملاوس کوفته سراب خوردن نافع است و دیگر کاه
 بریان در دهانت با قند سیاه فرو برند و دیگر کوهنج که از رو چار باغ میسازند
 کوفته بر آب ماییده مات نم داده در جام بر کند و در دهان
 مثل تانگولت و فرو برد و استخوان خونی را علاج کند
 در تخفیف و تسکین بیماری معالجه نماید که جای از متفقت نم
 و در دهانش و از دهانش در آب انداخته جای کفشد
 الی دیگر مسکه و سفید کعبه بر معده مانده مسکه بر روغ نازد
 بخورد و میز آنرا خذنه عربی و غلیظ لادم فک کسوم در
 فریب نوع مسکه که کاه مسکه نرم شود و خرد خام از رو آید
 و کاه مینویسند که در خون کهنه شود مخوف است علاج زنجبیل از رو
 رده در دادم در جهت دادم از دهان کشته بعد از زنجبیل از رو
 گوید و در دادم بادونه بخورد و نفی طاهر خواهد شد و دید ما را
 مسکه مونه موم کس موم نیک باور مینی اشپس از رو جو گو گو جهال
 موم را اگر کوفته بخند از کس ماسته ماسته ماسته ماسته بخورد
 دیگر مسکه در کوزه خورده است که از خوب است یا جانور باشد
 از موم کوزه در کلات سرد کند یک حصه از آن و دو حصه جادو تر

در کوزه
 کوفته

سجی کرده از دستخ تا یکبار فرود بر دو دست بگردد تا آنکه روز
وقوع شود در آنجا دیگر سگ بصره مرتبه در آنجا تا مرتسی بوده بار
در آنجا تا مرتسی بوده بار در آنجا که گنار سرد کند خواهد بود و عاقل
با کلاب سگ خنده چربند و یک فرود بر دو فرود در آن قدری نان
خیزی و مکر تازه بخور تا یک هفته و در این سه روز نان نیش بکند
از طرف سگ لعل حکمت کرده بخورد و هموزن مکرک تا مکرک در آنجا
هر روز غسل بخورد و غذا برنج است با اجزات باد نوع گاو و دیگر کلاب
که از درین علت نماند تا فرود بر کسب آن در مکرک است نوشته می شود
فصل دهم در خلطه ترسیه از سگ تفت گاه قبضه گاه اطلاق
و گاه منهنم دفع کند و گاه به دفعات بسیار کشند و گاه به مصلحت
در سوز آبله قسم در دست معنی اندک کم باد و در مغای را خلطه نایه
علامت او در دوران موضع گرفته اطلاق کند و بعد از آن تفت
حاصل کند و منافع آن دفع خلطه را از آنجا تا بهمان احوال
می آید اگر بطریق غیبی بگردد و وقت دلمه می آید از صنوبر
و اگر بدقتور بیخ آید از سودا و اگر سردام بود از بلغم اگر در و در او
صدمی حکم منو نکر و نام با آنکه انداد در بعضی اوقات کند بکرا
آنکه از خولت علاج برای بر تنم و مور و صنوبری که بان حرارت
باشد این خوف صاحب منتهای مجرب نوشته است قبول تخم کونج تخم
خشکانش تخم حافض حبلاکس تخمها را از برای کند موای ای استخوان

بکند از آنجا که

هم را ببرد و در دم رب به یا سب یا مورد بخورد و سرفه را نیز صفت
 دیگر این طلا بر او سخته است که آن صندل کا و آب زکریا
 گردانند تا بر تو طلا بماند دیگر ابی بلور و سودا سخته و خرچ الله
 تا گیسو هر یک در می آید و بر پهلوی مور زنجبیل مورج چینه سولفید
 و بنیان سونچک زیره سفید هر یک در می تنزیم کال دادی
 پهلوی از مغز بنیان انار در راه وجود در یک سه درم شنید
 هم را کوفته بیخته نکند و در می سکر آمیخته بخورم تا بگوید
 باب فرورد و صلب یا زلوم در بیجی شدن ناف باید در
 جوق این است از کتب یونان و هند مفهوم و کسیر الوهم است و بعضی
 معانی است آن به تجربه در آمده و سبب حدوث آن بر دشتق بارگرا
 و حرکت سخت و ضربه و سفتی و از زدن یا از باله نشسته
 آن نقصان رشتها و سهال گاه گاه بر و بر آموں فضله و غیره
 و نفخ و ضعف قوت و حرکت در غیره بنای حساس تا
 و نیز می شاید از ارجی او در و بسن جگر و ایقان و سینه
 دیگر که چکنی در او رخ کا و محفوظ کرده باشد سیاه امیجورد
 دیگر چون کا خدی را بریده پیاره کند و چشم بر او زده گاه
 آن سوز که بر میان کرده بر کند و از آنکه بر خاک کسیر گذرند
 بکند دیگر که چکنی و سفته اجزای برابر کوفه محکم از ارجی سما
 گرفته لقبند سیاه گند حبه لته برو کا و بخورد زمین سبک

این کتب یونان و هند
 مفهوم و کسیر الوهم است
 و بعضی معانی است
 آن به تجربه در آمده
 و سبب حدوث آن بر
 دشتق بارگرا و حرکت
 سخت و ضربه و سفتی
 و از زدن یا از باله
 نشسته آن نقصان
 رشتها و سهال گاه
 گاه بر و بر آموں
 فضله و غیره و نفخ
 و ضعف قوت و حرکت
 در غیره بنای حساس
 تا و نیز می شاید
 از ارجی او در و بسن
 جگر و ایقان و سینه
 دیگر که چکنی در او
 رخ کا و محفوظ کرده
 باشد سیاه امیجورد
 دیگر چون کا خدی را
 بریده پیاره کند و
 چشم بر او زده گاه
 آن سوز که بر میان
 کرده بر کند و از آنکه
 بر خاک کسیر گذرند
 بکند دیگر که چکنی
 و سفته اجزای برابر
 کوفه محکم از ارجی
 سما گرفته لقبند
 سیاه گند حبه لته
 برو کا و بخورد
 زمین سبک

او از نافع که بر تو برهند
 مویز که در دل
 نه تمام می خورند که ایکن
 را در ایوان بخوردند
 مکنج ناسون روغن
 در روغن بنفشه و صندل
 و سایر اینها را بخوردند

بابت سینه در کف هر دو دست و با مجامد دیگر استقبالی قین که
در آخر خنده مذکور شود و درین علت نیز با مع است فصل اول
در دفع مغده اگر طبعیت نرم باشد با صفت در مطهر عام مسمی اطعام
مک و زیره و کافور و کرم کرده در پارچه بسته بر موضع وضع شود
کند و اگر طبعیت نرم باشد با لیون بریان بخود شیرتری بر یک
دو درم با یکدم مصل نماید و اگر سخت تر باشد هر چند در اثر برش
نیساند مضطرب که با انگشت برآید و همچون زیره سیاه است
خافق و دیگر در دانی که در وی قدری بای بر یک و ملسک
و سیاه و زنجبیل و انکوزه انداخته بر تابه بکند و بخته نیم گرم
بر شکم بندد و دفع سول است و دیگر پنج هلیله حبه جو بهار بکند
استیسی که بر آبی بر آبی کند چهارم تا ششماه باب بخورد
دیگر انکوزه بریان یک حبه بریان سه حبه و پنج حبه حبه سول
چهار حبه زیره پنج حبه هلیله شش حبه بهر سول هفت حبه کولم
هشت حبه حله را آبی کرده از چهارم تا ششماه باب
بخورد و بعد صبر را با مع است دیگر برای درد و دفع سول
شوهر سها که سید با کاندیر سه حبه ریس کویا مانند هر جوهر
چهر جوهر است سول که چهند ربه نمون و آن بر آبی کوفته
کاندیری مع انکوزه سها که بریان در صهاره پوست درخت سینه
سختی بپوشد کرده

بابت سینه در کف هر دو دست و با مجامد دیگر استقبالی قین که

در دفع مغده اگر طبعیت نرم باشد با صفت در مطهر عام مسمی اطعام

مک و زیره و کافور و کرم کرده در پارچه بسته بر موضع وضع شود

کند و اگر طبعیت نرم باشد با لیون بریان بخود شیرتری بر یک

سحیح بلع که بقد خود حب نهد و در کج نخورد و فصل سردم دو
 فرزند یعنی کثرت ارضه نهد و کار نمودن در فصل بود تقویه این
 بصوف کفایت و اینجاست بویست بلبه بلبه امله مضطرب زیره
 ناخواه اندر نخورد و کلان و زنجبیل فلفله سداب هر یک
 نوزن برابر نبات برابر بهم بوفته ناشنا از سردم تا بچند دم
 بخورد و بکسوف برکت بادخان کرد و جمع المفاصل هر روز
 منبسط در وضع انحراف تا شکر عام در د اگر فرض فروردین باشد
 منجر است تمام کج طبع شود و فصل چهارم در او اوطاع طبی
 یعنی تشنگی بسیار از بلغم شورمانه عدالت لاجرم باغبان
 از بزرگ کردن بر تشنگی و مزه دینت شکر ترش یا نوز ناشنا
 عدلیه شیر خوردن و غسل لیسنه و آب گرم نوشیدن و اگر از جلا
 معده باشد با زردل و عدلیه صغیر بود عدالت آنرا
 یافتنی از آب سرد و هوای خنک و بنحو دهن عدلیه شیرم
 کاسین و خرفه را نیز من کرده بخورد و بکسوف سبیل منجی
 دفع حرارت و در کتیب نیز فایده نماید طرف کسوف
 آن است امله منشر با و انار در طرف کسوف شیره یا ز امله
 با و انار در امله خشک انداخته جگه گرم نقاب از نه تا تمام
 آب در خورد و امله خشک شود و بجهت ده تقویه دید اگر تازه
 بهم بوش امله تقویه مذکور دید بده بکدام امله خنک

در فصل سرد
 این در فصل سرد

باید و ضد سفید و اللج کلان و خورد هر یک یکدوم مصر سم آرد
همه در سبیده صاف کرده در آن امه مسوق امیحه مقدر کنیز خود
جبه بندویک صبح یک شام در دهن درایه دیگر صفا ضدل خضرا
خرقک سبز هر یک یکدوم باب سبیده تخمه اشهد یکدوم
در آن امیحه دو انار آب نمزوب نماید هر گاه کشته نوزدهمین
آب کوزه دیگر منقا بوده بملیه سب که برابر بوزن هم دام گرفته
در یک انار آب کوشند تا شوم جبهه نماید صاف کرده
سوفه کنند دیگر صفتی که اطفالی حرارت کند موعوم خیار
شندرم اصل انسونی شست درم تخم خرفه سه درم همه
کوبه سخته بپفیده تخم مزج بسوزند و جب کنند و زیر زبان
دارند دیگر بقرید قوی است یک منق چهار ماهه باب
سبیده صاف کرده قدری کلاب مطم مرفوع نموده بخورد
دیگر همچون که مسع الخردار و سب بنیت سریع اللیقا
رفع تیتیا و قبض کنند و اشهد البو و تقوت ماه گدایا
جگر تابع است ادرا بول نقد تخم سریع اللج خورد گوهر و سواد
پنج بند هر یک یکدوم موضع سماه هم آمده دام منق دانه سر آرد
همزه دام مصرت سماه و چهار دلم کلاب حبل دلم منق باب
شسته و باره شقیف را طوت نموده با کلاب سخی
بسیع نمایند و از باره کورر منق مصر را با کلاب بر سر لانی کورر

باید و ضد سفید و اللج کلان و خورد هر یک یکدوم مصر سم آرد

جبه

باید و ضد سفید و اللج کلان و خورد هر یک یکدوم مصر سم آرد

باید و ضد سفید و اللج کلان و خورد هر یک یکدوم مصر سم آرد

باید و ضد سفید و اللج کلان و خورد هر یک یکدوم مصر سم آرد

باید و ضد سفید و اللج کلان و خورد هر یک یکدوم مصر سم آرد

از صانع با لایحه بگذرانند تا از شش باب کرده بعد منقح مسجوق
 و میخند لغو نام آرند و ادویه بر مریزند و تمیز کف می ترسند و لایحه بدارند
 باب بیستم عسل و عسل بود و مسکن منقح بقال نهادند در زنی
 اللامقایی یعنی لایحه بود و طبعی نیم منقح از زوده محو وقت مستند
 است نه از غده بر وجه بخوبی بکند ترا بد و در روز شکر کرد و حلیه
 سینه بود و طرف کاه کرده سرش در حکم سینه بنجر بود که در دوزخ
 منقح بکند ملک باب بخوبی کاه کاه غده مالش سینه با جفوت
 کاه که چکه کاه باشد بخوبی مریز اسهال غوغا مریز باشد از کاه نام
 و در دم منقح است و بیدار کند که در ادویه زرد خواص محو وقت
 طلب چهار بخورم در آن دو توله نوره بوقت بار سرد کند طلحه فاض
 یکدم نوره پنج بار سرد کند و این بکند نه بار سرد کند از آن کلاب
 و دریم درم بخوبی هم علت باب اخذ از غده زانو که درند و این
 از فواید مسکن است فلان هم در سج و در حریف کاه محو وقت
 لغول شیخ اریس ز جرد در روده است بمطافیه بر جاستن هر با جبر
 انوک خرد شو و مثال نجال صریح و آن رطوبت باشد مخفی بایست
 سرخی خون اغشته و سج خراشد که روده است و زرد صفرا بود استند
 تشنگ و حرارت و نورش منقح که گویا بایست عسل در روده است از آب سرد است
 باید حلیه سه درم تخم ریسمان بریان کرده بر او کل حب کند
 و بخوبی همچنان اسفول از آب باشد غدر و دفع که در هر مکر گویند

در کاه و در کاه
 در کاه و در کاه
 در کاه و در کاه
 در کاه و در کاه

بمنکتاب غوده نان شریذ کرده کجور و در لنگر است که مریض است و
رخت نافن با شیب از مصلح کز از جین نغم چون نصف بنید
کلان در آب بنیده یا کیدام شهد از مصلح کجور و در لنگر است که مریض است و
ذخیره و سنج ناف است و بر رخت الدم که نقیض است از مریض است
صنایع یک کوزه بهلوانه نه باشد از مریض است که بر آرد و صاف نموده
کماست بر مریض یادیم اضافه کرده نیم گرم کجور و در لنگر است که مریض است و
از تخم کدو سیاه بر مریضات بملون بهر آرد و در لنگر است که مریض است و
وزیر مفید سوزف بر یک سمدلم کوفته با آب بنیده صاف کجور
و اگر آب کجور بنده صاف بهمان آب بنیده کجور کوز مریض است و در لنگر است که مریض است و
کجور از مریض است دیگر آب کلان بکعبه و بموزن آن بنید سیاه و در لنگر است که مریض است و
نقد و سیاه بر مریض کجور غوده در قدر آب کجور بنید سیاه مایه در
بهان آب سخی کرده کجور و دیگر کجور به یک سمدلم حرارت شکر کرده بدست
مایه صاف نموده کجور اسپهان خون و بلغم و بیاض سرد در مریض است
کند بر مریض است و جوی و غلظت غلظت لدم در مریض است و در لنگر است که مریض است و
در اسپهان از حرارت بنده غلظت شکر نشاء و خشک و در لنگر است که مریض است و
در مریض علی کسیر خشک بریان کرده سمدلم کجور از مریض است
باشد غلظت فن علوم تشق و لغات و نان و سفیدی و کرد بر مریض است
علیه سال الطیب عمر چهارده ساله با آب سرد کجور و دیگر کجور از مریض است
زیره به و نقد نیم کوز زنجبیل در فلان انگوزه بریان است کجور

بمنکتاب غوده نان شریذ کرده کجور و در لنگر است که مریض است و
رخت نافن با شیب از مصلح کز از جین نغم چون نصف بنید
کلان در آب بنیده یا کیدام شهد از مصلح کجور و در لنگر است که مریض است و
ذخیره و سنج ناف است و بر رخت الدم که نقیض است از مریض است
صنایع یک کوزه بهلوانه نه باشد از مریض است که بر آرد و صاف نموده
کماست بر مریض یادیم اضافه کرده نیم گرم کجور و در لنگر است که مریض است و
از تخم کدو سیاه بر مریضات بملون بهر آرد و در لنگر است که مریض است و
وزیر مفید سوزف بر یک سمدلم کوفته با آب بنیده صاف کجور
و اگر آب کجور بنده صاف بهمان آب بنیده کجور کوز مریض است و در لنگر است که مریض است و
کجور از مریض است دیگر آب کلان بکعبه و بموزن آن بنید سیاه و در لنگر است که مریض است و
نقد و سیاه بر مریض کجور غوده در قدر آب کجور بنید سیاه مایه در
بهان آب سخی کرده کجور و دیگر کجور به یک سمدلم حرارت شکر کرده بدست
مایه صاف نموده کجور اسپهان خون و بلغم و بیاض سرد در مریض است
کند بر مریض است و جوی و غلظت غلظت لدم در مریض است و در لنگر است که مریض است و
در اسپهان از حرارت بنده غلظت شکر نشاء و خشک و در لنگر است که مریض است و
در مریض علی کسیر خشک بریان کرده سمدلم کجور از مریض است
باشد غلظت فن علوم تشق و لغات و نان و سفیدی و کرد بر مریض است
علیه سال الطیب عمر چهارده ساله با آب سرد کجور و دیگر کجور از مریض است
زیره به و نقد نیم کوز زنجبیل در فلان انگوزه بریان است کجور

بر مریض است که

طعام غندور و خنثی طعام و امثالده و صابغ و حمام بر امثالده
و بد بعضی خنثی از رانی اسپهال شود و در روزه نگرش از بد
اگر ماده در روزه ذائق است از حبه دراز و موضع حیات است
کم در زرباشد مبداء شود و علامت آن نخستی و طوقان و در وقت
معهده و سنه و سرفه خشک و بگوش طبع و قوی و زردی رنگ
و سرفه حشم گاه گاه کبوتر است عارض شود و از طرف و کالی
و قهقن و لغج سکم و نوع حلقی و چون امثالده شد بدیانی در تمام
و از نام عارض شود و در حقیقت و تارکی مثرک بالجو تیار و مکره
و هشتن طعام بر و جلد برین دین و حقیقت و زردی رنگ
و بیم بودن دندان در خوردن دندان و خنثی بسیار در تمام
و تهاک بر و تهاک در سینه کاذب در اکثر اوقات و اگر ماده در
روده قولون و اسپهال باشد کم مبداء شود و مفضل گردد و آن
ماات برضی باشد و موضع بکند و دانه مانند مبداء در اجزای القرح
نماند و از هر علامت در هر دو قسم فشته گشت و علامت
خاصه قسم اول سینه شکم و بد دلجی است باشد که شکم و حلق
درم کند و حالت نماند استسقا عارض شود یا علامت صریح مبداء
شود از جمله مبعوضه آنچه اما کف نباشد از ماده در روده مستقیم
بود کم خورد مبداء شود علامت آن خارش لوزه و نرمی طبع
و ظهور آن در سینه ز کف است که بر آن گرم برده در امراض

خصیص

جازه اهدا

گرم بخورد انواع خلد در دسینه و نه تو دیگر سدر و نه بند
 انجیر از هر یک یک گرم در سه و دو دم آب بچسبند تا ماست
 حوضه مانند بارانگیز و بر آن کرده دو مانت سنگ یک چهارم
 و ننگ کرده بخورد و دیگر در آج که برابر باد و سول فزونی است
 بلکه که معقود باشد چیزی موانعت نماید باز معاوت
 ننگ و در وقت درویم لقمه است آفران آن بیکه حمرنگ
 است که کاک بکس ششم نمورد بکشد بکشد آنکه نموزن
 برابر فزاید دو چند ادویه در جاشسته فزاید مذود
 یوزن یک توله بالید عظام بخورد و دیگر بکشد بکشد از جوش
 مک بکسی اجمود ششم نمورد بکشد جنین بر یک یک گرم بیکه
 همت دام صدی است که در سه و دو دم بکشد بکشد بکشد بکشد
 حب بند و یکن بود عظام بخورد و دیگر نموزن کوه کسی فام
 یک برین که سینه مات کم بخورد و دیگر حاک از او در آب
 بمقدار باشد هر دو ساق ایستاد که بموزن یا فوط کک بکشد
 که در ساقین بچید چو سب در هر ساق آورده به بچید تا دم
 ناب بچیدن نماید و همان حالت بر زمین هر دو ساق ایستاد
 کند و فوت و نور بکشد بخورد ایستاد ثقافا نمودنی الحال کشف
 ظاهر مکه و دیگر چو مقرر بکشد در یک خورد کت از حسته
 بچاییزد و ساخته لقاها را چون آب باید آید صابون نموزن

تفر
 خانه
 و غیره

این کتاب در طب
 و دیگر امور
 و غیره

فله

و در آن مایه و عرق کما و بخورد در محل قوی گردد و دیگر حبس بکند که در خلط مملو
چندی نماند و در این مایه بر سر از انبساط قابلیتی قوی کردن و در خوردن در
انسانی طعام و اجزای آن فضل عظم در کولاج کم و در کولاجی که از بلغم و آب
و خون جدا میشود آنچه از باد باشد بر این مایه موضع دیگر انتقال کند
و در از بلغم بود مثل شکم در یکی مانند مصلح است که در میان موده
که در بخار فلوین که کشتن را محمود هر کلان را با دانه متراکم مایه خرد
حباب غلظت نک بر نوعی همچون یک سوختر جوهر را بر این مایه
انقباضت که جوهر مملو بود بر روزه بپایه زنی بر لبر کوفه را یک
کس که با طعام دودم بخورد در سخت تشنگی زشته و سرخ مایه
داوده دودم غلظت و وقت صبح یکسان خاورد با آب کم خورد
غلت با باد و بد بضمه و در اسکم و پهلوی دفع و بر سر دفع بیشتر کند
و در حال سر جوجه دودام در جبهه و دم آن تشنگی اند وقت صبح
صاف بخورد تا زمانه بخورد موده هم خسته بخورد سست سر تا
و دیگر تا سر نقد ولادت کوزه خونی بهم در سر جوش نده با سنجید
که در اجتناس طشت مملو شد تا است با آب دیم در امری مملو
منفرد چهارم فصل نقد لطف در استسقا و این مرضی است خوف
تمام اما سیده شود و خاصه روده با طراف و شکم و آن است و است
بهدر جلود هر کس بود بر گویند و در در وقت نیز تا مده و در
یونان طبیبی ذوقی کجی گویند مصلح هر سه و استم خاورد هم نزدیک

زجوده

در این مایه و عرق کما و بخورد در محل قوی گردد و دیگر حبس بکند که در خلط مملو چندی نماند و در این مایه بر سر از انبساط قابلیتی قوی کردن و در خوردن در انسانی طعام و اجزای آن فضل عظم در کولاج کم و در کولاجی که از بلغم و آب و خون جدا میشود آنچه از باد باشد بر این مایه موضع دیگر انتقال کند و در از بلغم بود مثل شکم در یکی مانند مصلح است که در میان موده که در بخار فلوین که کشتن را محمود هر کلان را با دانه متراکم مایه خرد حباب غلظت نک بر نوعی همچون یک سوختر جوهر را بر این مایه انقباضت که جوهر مملو بود بر روزه بپایه زنی بر لبر کوفه را یک کس که با طعام دودم بخورد در سخت تشنگی زشته و سرخ مایه داوده دودم غلظت و وقت صبح یکسان خاورد با آب کم خورد غلت با باد و بد بضمه و در اسکم و پهلوی دفع و بر سر دفع بیشتر کند و در حال سر جوجه دودام در جبهه و دم آن تشنگی اند وقت صبح صاف بخورد تا زمانه بخورد موده هم خسته بخورد سست سر تا و دیگر تا سر نقد ولادت کوزه خونی بهم در سر جوش نده با سنجید که در اجتناس طشت مملو شد تا است با آب دیم در امری مملو منفرد چهارم فصل نقد لطف در استسقا و این مرضی است خوف تمام اما سیده شود و خاصه روده با طراف و شکم و آن است و است بهدر جلود هر کس بود بر گویند و در در وقت نیز تا مده و در یونان طبیبی ذوقی کجی گویند مصلح هر سه و استم خاورد هم نزدیک

لودار

سوخته بآب زقوم خمیر نموده چهارم است مخلوط کند هر روز چهار
 بار بخورد تا سه روز سه بار شود که در روز سه درم است
 بعد از آن درم زنجبیل و دانه درم اجوز یا نیمه درم بنفشه زرد
 بریده درم حبثه مت و یکدرم قط مت و چهار درم چغندر کوفته تخم کرفس
 چهار درم خاک که بخورد زنی الدما و جمع ریج و اخلاط رو دره شکم
 نافع است در ترمیمه بر بیشتر تر بهانه از هر سه سایه بانه بملک موص
 بر ملاک کجور بر بار اول فزاید سفیدند بر ریج فلفلین جوهر حنیثه
 حنظل و زعفران بملک است که نوعی از زقوم است چهار خضه هم
 در آن سوخته که با دانه بجای بملک است بی بجز به رسیده هر روز روز
 سه بار تا پنج بار با دانه بخورد بر اکثر امراض که در آن ملین
 و اسهال مطلوب است در این سوخته نازکین چون کوبند
 و بعد از آن در بار زرد بگذرد تا دو درم اگر حرارت باشد بوق کاشنه
 و اند بوق با دانه بسیار نافع است خلطه اگر تشنه باشد در آب استفا
 زور کم باشد بکجور بی زوری چهار با بوق با دانه بود و اگر حرارت
 باشد بزوری بار و بوق کاشنه باید دانه و دانه هر دو مخروم که
 بدیند یا یک روز با دانه دیگر روز چهار درم علیهم بنم باشد در فراغ غلظت
 حرارت نافع است و این حب بخورد صبر قوطی مرصاف از بخوبی با هم
 کوفته بخوبی مخلوط با که یکدرم لثه کاشنه کورند و بوق
 سیوند یا سیونید نیز اضافه کنید مجموع استفا نفعی در است

نیز در این خود نشان جهان در درم الطحال یعنی اما کس نیز در درم
 به سبب تو نیز عدلت کرانی و منجی به سبب ز غنی در طرف حق که با علی
 و گاه تمامت بود و فی النفس خلسه در زربا و بلیغ بود و کما فی
 نظاره فلان بود در فلان از حیث حکم بهمان فلان در فلان
 که از حجب آن گرفته باشد نمک دریا بوده و من بر امر سوخته بخینه
 بکلام نار و شکر گاه و امینه بخورد و در از خون یا صفرا یا غده یا سینه
 یا اسکیم و آن درک مان خنده و بفرودت است و در آن حکم
 فاضل بیک و در سبب زنده روزها که گمانست تاب تربت نیز خورده
 و مان حرب بلا بد و نیز خورده است بقیه بقدر تنم بهر یا با بول گاو
 یا شکر بخورد و دیگرندال بقدر سبب نور یا بکر که بهتر بوده بر موضع درم
 ملائکه باب یار درم در امری کرده و شکر است که به فلان فلان
 در حیات یعنی رنگ کرده و شانه و رنگ عدل منم رنگ کرده
 در دو کرانی بویخ نیکه یا نند در دو قویج و در دو شکم و لفظ اول
 و نوراک و ظهور رنگ بکری یا زرد یا بنه عدل منم رنگ سبب
 و شکر زده لفظ و نوراک و حاشش سر قضیب و لغوی سبب
 ظهور رنگ زنده کتری و زبول عدل منم رنگ کرده و شانه
 تربت تر شیده تمام با بکری و تخم لثوید و کبود و بطانی کلور
 نیت بکری و رنگ بول که گمانست بر او ز خورده یا بهر که خشتک که
 و سبب نمک بر او زده نیز به بقدر عمل از او و غیر شکر بر

کس در از او
 با در وقت
 با در وقت
 با در وقت

نیز بکلام

موضع اما سبب بخت دارد در دستم بود و اجناس عالی فرستاد
علیه نقد سلطنت کند و کشکاب با روش کار و دیگر کجولو و تخم
تخیرین و کف چیز و تخم کتان به سلاطین که در بیستم سالیان
ممزوج نموده بر موضع در و نماوند اما سبب فرود نشد نمونست
نیا این و تخم کتان کمتر ابرک در می زن شده چهاردهم است
سرسشته اقرامی زند هر روز یکدرم است حال که مجوز اما کمال
که و مشابه فرود نشد نقد ششم در پنج الکلیه یعنی نفع که
عادت آن در دو کشکاب بو قنقل و انتقال در روز موقع
بموضع و دیگر کسبگی کمتر شود و در آخر بر لطف که خورد و نیز
کم بود علی علیه سبب بهما و چهارم در زنده است قول در داده
در است و با تفاوت در دو کول میند علی چهارم از زعم
بکله بر و هیچ دو اکار کشکاب زور بر زیاد تر شد و زار و زار
چوب با صغیر مایل مکرر در ممالیم مایه کشیده بر علی
در حکمت رسید عرض لؤلؤ را خورد بود در ناست هر که است اعظم
فرعوم با استعمال خرد در ناهایف چون منافع دیگر و وجود منافع
مخوزه نداد و دست گرفت و مرغی دیگر منور داشت که از دست مفتی است
لغز است سز و شد بوی را از امین است بعد از هر سه هر سه بر لؤلؤ
بمغم مرغ مکرر و نقد زلف در دست سز و سز می شد از سوار است
در این مکرر از این مریض صعب هم کجاست یافت و از دست مفتی است

در دستم بود

در دستم بود

حواشی بر این کتاب

جوانی منب لکی شکر بجا آورد بر فی حمیره و زقا منب حرمیان
 شاد صادق حال بود و طریقی بن خن خور حرم لوقم که انرا
 کافی بود و کاجره نیز نویند و چهار شخ خشک در نه نهد ^{در کله} و خوب
 مفتوح مشدود انرا در فتنه و سائده و از زبوت مایک آرد و بکنم دلم
 شکر هموزن در قدر است سرود تا لقوام حمیره اندر زور بازه منب
 بخورد و در این قولنج تم بناخت است از معقاد باشد و دیگر نمید مایک است
 در یک لیم نموز که خود در زن بریان مکنند و مایک لیمان لیم
 مثلک در قسط است ^{در حرم} و در حرم لیم لیم لیم لیم
 مصلح نوره قلع و خردل از هر یک نمودم در یک قند از آب میده
 بخورد و دیگر قند با لیمان میده بید که نموز که تخم خیارین گوهر و گوهر
 بیخ مود بخیر هر یک در می در سه و چهار دلم است که خوشدنا چهار
 دلم مانند شیر گرم بخورد دیگر تخم خیارین دودند در آب و از آب
 سائده از لوند خطای نموز که شور بهادر سفید هر یک دودند ^{در حرم}
 بخورد و کمال بکس و نموز که در آب میده مایک کند و دیگر کمال بیخ
 در لکوش انرا از دما ادرک بهر دو کوش شوره انرا از دودید و در میده
 انجیرین دلم شکر کا و چهار دلم لیمی که بخورد در حال کمال بد دیگر که
 معقاد است نموز که در سه شوره روز بهم مکنم کباب خنخه نموز کرده
 در هم با و جگر حور است شش انجیرین بخورد و کمال تمام لیموز
 خیرات بکنند فدا ^{در حرم} لیموز که لیموز که لیموز که لیموز که

دو دلم جو کوب گدو شب در یکجا و آب نجماند و با لعه بر روزان
لته در ششم بگذارد و یکا ه دلت نرزه نر بر چه صاف گده بخولو
تا نرزه روز در اول لفع بنید و بد جو کوبها را اصل السوس دو پاشه
تا دو نیم ماشه با شربت نبات بخورد و دیگر کار او را که شود بر من
کندم تنم ما و قال مکهانه دو دلم نبات چهار دلم عین در آب تر
که بعد یکس که ه لته شو جان آب بخورد و در آب نماند
و دیگر در اصل کند برین دستور تمام روز بخورد و باز ثقب امده و اعراض
و دیگر باره رفته مالفت تم مهاد روز بهترین دوست دیگر کار او را
مزمین کتوم بهترین دوست ریوند جنج سر و لعی بلسه زکی بر سه
بر ارافه بوفنه بیخینه بیخسه با نیر کا و ناز با نیر دو کاس کتونه
و شام بر آن لیت که از نیر کا و ناخته ماسد بخورد تا نرزه روز دیگر
ریوند خطی از با نیر بجه و الله جنج از بیخسه تا شش ماه مهاد
حب سبه نرزه روز فرور و رو خد و لست از طلق خود باشد بعد از آن
یک دلم دلم تا دو دلم بخارین در نیم ما و آب سخی که شیره آن
بخورد و در خارین مبر نماند لعی نر خام هر حصه آب در یکا سبه
یا بر اربا باشد بخورد و در اول کار کمان می پید بلسه از نرزه روزان غلک
تخم خارین سله خیت هم سله بر بوفنه بیخینه از دو دلم تا چهار دلم
بشهد بخورد و نوزاد که از نرزه روزان می شو و در کوه طری خ
لعل سله خیت لته که در آب بشوید به چه در نه آید بشید بید

شب

دیگر جو کوبها را

تسمیه

و هر چه در شکر اول هر چه در بر یکدیام تا چهار ساله بخوند و شیر ما بدهد
 شیرش را در یکدیام تا یکم یاد بخوند و در کثرت اول
 بالشیب است که زمان زمان بخوند هر بار اول کند بزنگ آب و خانه
 مکن و نور بر آن حس که سبب غایب ماله که پدید کرده بر در یونان
 نو باطنش و مید بخند و کلاب بر اطباء هند سبب کردن نور در
 نیزینت بر موی کوند و حقیقه کوفت در ساقه ندر و الفقه اند علی
 قرص زیا بر طیس الفیه صفه ان طب شیر بر الیوس از
 نیم ندر تخم حماض کتیر کتیر کل از منج از بر یک خندام که او خندام خرد
 از بر یک در نیم دام صندل کفیر کلنار سماق صنغ عویله در بر یک
 کافور در چهار ربع کوفت و منجته آب خرد با انار بر شش با انار در بر یک
 کوند و در صندل کلنار بر شند در درم خورد و دیگر سفوف زیا بر طیس
 نیز منجته صنغ عویله کل از منج کلنار سماق از بر یک کیم
 و در ان شسته کیم کاه و تخم خرد از بر یک خندام صندل کفیر کلنار سماق
 کوفت و منجته با انار درم خورد و دیگر صندل کلنار اقا فاکل از منج
 است جو کاه و زیتیکاه ضمما کند و دیگر آب جو و فرفر شکر و شکر
 خسیس وقت شام بخورد و در فرفر شکر و فرفر شکر در سبب کل
 هیچ را کدی بول به ایفوت و در تر شش با انار و انار علی
 سده سنگهان نیم ندر ثبات بر اثر آن کوفت و منجته آب فرود و
 و دیگر کیم سده ندره دام اجزای خندام یکی کرده و در صندل کفیر کلنار

نیم دام

در امری حنفیه و تقویت سلیقه نقد و صحت

در تقویت مایع در بدن کرده است که درون آن مایع در سینه بار تقویت آن
 عظیم بود و اگر از این نوع احتیاج کن فراموش کردن و امری قیام کوب و در
 از آب بود برای و در خنده است بوجه و این سه دوره است سینه
 آواز سینه بلند کردن در حین و حرکت عظیم است و هیچ بر فستق است
 در حرکت عظیم است با کرب رطوبت از خیره اعضا و دندان
 با طفلان منور از سینه سینه بود عده آن طعام کجوه حرکت کنند
 سکن باشد چندانکه بگذارد و منور بود و زرده بیرون آید و از جمله طعام

در تقویت مایع در بدن کرده است که درون آن مایع در سینه بار تقویت آن عظیم بود و اگر از این نوع احتیاج کن فراموش کردن و امری قیام کوب و در از آب بود برای و در خنده است بوجه و این سه دوره است سینه آواز سینه بلند کردن در حین و حرکت عظیم است و هیچ بر فستق است در حرکت عظیم است با کرب رطوبت از خیره اعضا و دندان با طفلان منور از سینه سینه بود عده آن طعام کجوه حرکت کنند سکن باشد چندانکه بگذارد و منور بود و زرده بیرون آید و از جمله طعام

در تقویت مایع در بدن کرده است که درون آن مایع در سینه بار تقویت آن عظیم بود و اگر از این نوع احتیاج کن فراموش کردن و امری قیام کوب و در از آب بود برای و در خنده است بوجه و این سه دوره است سینه آواز سینه بلند کردن در حین و حرکت عظیم است و هیچ بر فستق است در حرکت عظیم است با کرب رطوبت از خیره اعضا و دندان با طفلان منور از سینه سینه بود عده آن طعام کجوه حرکت کنند سکن باشد چندانکه بگذارد و منور بود و زرده بیرون آید و از جمله طعام

نوع مختلف بود در تقویت درم کند بعد از آن و درم سکن است

با سیرک و در او میده کند و دیگر هم شست بعد از آن درم در کت

درم دام آب بکوبند با جادو مانده صاف کرده هر زده درم در کت

افشاده کند و نیم گرم رساله بخورد و هفته بدو میده کند و دیگر بکوبد آب

در خنده فرو رود و با رزق سینه بر بعد از آن خنده آب بر آید

خاکه خردن در دست و دیگر در مدها که از آن با سحر تر می باشد بر آید

خنده با سیرک و سیرک با کوبد و در کت و دیگر بکوبد آب

از آن با در خنده ضمه کند انواع باقی را نافع است و دیگر بکوبد

بکوبد در دست خندان آب بکوبد چون خنده مانده صاف کرده

بکوبد بعد از آن بکوبد از آن در کت با سیرک با کوبد و دیگر بکوبد

در تقویت مایع در بدن کرده است که درون آن مایع در سینه بار تقویت آن عظیم بود و اگر از این نوع احتیاج کن فراموش کردن و امری قیام کوب و در از آب بود برای و در خنده است بوجه و این سه دوره است سینه آواز سینه بلند کردن در حین و حرکت عظیم است و هیچ بر فستق است در حرکت عظیم است با کرب رطوبت از خیره اعضا و دندان با طفلان منور از سینه سینه بود عده آن طعام کجوه حرکت کنند سکن باشد چندانکه بگذارد و منور بود و زرده بیرون آید و از جمله طعام

در تقویت مایع در بدن کرده است که درون آن مایع در سینه بار تقویت آن عظیم بود و اگر از این نوع احتیاج کن فراموش کردن و امری قیام کوب و در از آب بود برای و در خنده است بوجه و این سه دوره است سینه آواز سینه بلند کردن در حین و حرکت عظیم است و هیچ بر فستق است در حرکت عظیم است با کرب رطوبت از خیره اعضا و دندان با طفلان منور از سینه سینه بود عده آن طعام کجوه حرکت کنند سکن باشد چندانکه بگذارد و منور بود و زرده بیرون آید و از جمله طعام

و یک آرد روغن بزرگ و یک آرد روغن کما و آمیخته بزنند چون کبرئو هر روز
در دم بخوند آخر صبحه بر آن خفیف حلقه این است و کونوق فیما بین
و اوله اعلم تصدق هم در آن است تخم و قصبه از آن است که کتب در آن
شده که بقبه با اسلین یا بز بوخون بکشد در آن کتیر به روغن کمال آمیخته
با سینه یا آلو جو یا سیخون کوه در آن خلط کرده طلاست و دیگر به سینه
بوده آب آمیخته بجا نمند و چند کمره و دیگر کمال بلباس در آن حوض نمند
نیکم از آن خفیه بشود و بقیل آن مذوق هم انواع آن است خفیه
بناغ است و دیگر بر کوی خورشیده قدر رسند میباشند این تکرار
عمل نیز بقبه دیگر روغن بیدار نیم درم پنج بگذرد با با ترو درم کما و
کوز در در دیگر روغن بگذرد و چهار درم بگذرد و افشا و کند تا آخر آن روز دیگر
نخ خفیل آب کوه طلاست در فرود و قصب یعنی ریش ذکر و دوغ
نخ آنکه از جاع یا عورت حایضه شود درم از افراط جاع بود علقه آن
مرد در یک دم درم مار یک کوه در سه درم روغن کما و با جوی نمند
خاک کند خندان کماه خود هر روز قصب طلاست که بپزند روز
بیلد زنج آب کاه کرده بر ریش طلاست که بایم و در دو کوه در
دفع شود تصدق چهارم در سینه منیع بیرون لندن منیع سینه
در مند بر مملکت علقه است که پیش از بول یا بعد از بول یا در
حالت مستهزونی بر آید این انواع است علقه آن جزویه است که
انکه بیخ چوبه در چوبه آنکه لوده در ریش تا بپزند تا بکسر فلفل

دو سح
4 سینه

نخ

نخ

سینه

نما

که تک دمانی ستاور سلیمان هر چه بودی تخم کوفه
 تخم آملک تخم کنگر چو در است کلوج کتبه اندر جو پوست تخم سنبلی
 چه هر یک هم در دم کوفه میخند باشد علاوه بر در زمین کوفه
 انواع بر میوز دفع کوفه و قوت و مساک آنگو دیگر ز جویه آمل
 بار یک سخی کوزه جابیه برین خسته با غسل محرز کرده لفظ کنار
 گهرای حب بند و صبح و شام یکبار حب خوب و کوزه ز جویه خون بر سر
 دیگر کوزه قلعی دو درم بکند خوات کاواند آفته بقاش کوفه
 بعد خوات باقی نه باغند تناول کند تا یکمقد غذای پاک دیگر
 مر از کوزانک و سیدن منق و سلس بول اندر کوزایی صندلی بر سر میزند
 سهندر کوه سندر سی سردانی کوه و و بیچ نمیدار تخم سنبلی تا کله
 همه بر او کوفه میخند مر از همه نبات آینه نیم کوفه صبح و شام
 کوزه با سیر کادرات اندلغز که انزال کوفه دیگر ز جویه بکدام
 کوفه در آب آمل کوزه پاک کوره باشد بکدام سهد حاصل داخل کرده
 کوفه را اعلی تر نباشد خشک در چهار کوزه آن خوش بده تا یکمقد
 صاف کرده کوفه غذار میسازد و زرد میخورد و از فحاح بر سر کند
 نهاد جسم در صورت ماه نماید دانسته و نغوض از فحاح
 انشاء و مرغی دوازده که از جماعت غیر بدن بود و هزار و غیر بدن نغوض
 پس غذا مثل نخود و برسیه و نامر و میاز و خلیج کوفه شیر توان بدهد
 در دغ کاه و کوشد حلوان و کبوتر کیم و قطره بر ضد سینه است هر مفعول

ما قورینه

باید کوزه

فردی که در این کتاب آمده است
در این کتاب آمده است

و منصف است بحسب منصف چه غذا و چه دوا و در خوردن و در خوردن
 برودت است و در خوردن و در خوردن و در خوردن و در خوردن
 اهنم بود و بدن متملی بود و در خوردن و در خوردن و در خوردن
 و گریه منظر و عارض نایب و صغیره و در عصب و عصب و در عصب
 و در نهایت معتد و در نهایت کرم و سایر فرائع غی و غی و غی
 چهار دم قند سیاه بخورد و صوف و سست خراب و دیگر نوع انزال منجم
 جو و کهنوتی مصلی هر یک در دم تخم باغیان بگذردم کوفته وزن دو سف
 خت بند و یکدیگر بخورد و صنف بنامه که در کوفته باه بسیار از کوفته
 تواند بود بخورد انزال بدهد و تخم در عمل بخورد و عمل کند
 بخورد و کف میرسد و قوت زنده باز آید دیگر در کوفته در کوفته
 دافور بحر کوفته مغز بنده در نه تخم در کوفته با سلیسی کوفته و
 برود و در صنف دیگر تخم با تهر از دود در دم کوفته بخورد و انزال
 و انزال کف میرسد و دیگر تخم خوره کوفته بگذردم با کوفته در دود
 در شب اول نفع بخورد و دیگر بیشتر شهر و نوزاد آن کند
 اول در سه صنف از این بنامه کفند و در وقت صبح بخورد و در صبح
 بخورد در کف میرسد و در وقت نایب نفع بیشتر کند و در کف میرسد
 سیاه نیز بر منظر کوفته و در کف میرسد و در کف میرسد و در کف میرسد
 دیگر کف میرسد و در وقت صبح نوبت دیگر کف میرسد و در کف میرسد
 در چند نفع از این نامه دهد یا خشک کند بر آن نوبت نفعی بخورد

کف
کف
کف

باید

بسایه عرفان هر یک نیم توله ورق طلا ورق لقره پنج عدد
 مشک یک ماشه کشته شده سوسه بستره بخورند و دیگر قند کاو کحل
 کله و بومان کله بیدام بر بیهوشی کله در دور کله در دور کله
 نیم برشته بخورند بیهوشه بد ادب نماند و بترک استند در
 نلفان کوه خم زرب دار حنیغ رکنان برار کوه میخه زرب کله
 نیم برشته دو نسخ انداخته بیهوشه عدد بخورند حنیغ سبزه کوه
 سی و سگ در دو درم کله در شیر کله دو درم مقدار کله
 با کشک به تا کج کوه باز با کله می کیدیم فر نلفان کله
 ماورده بیهوشه هر کله در کوه کله در هر روز کله حنیغ سبزه
 بخورند با کله دو و خولون نذر شده و می بیهوشه بر نماند و مالک
 آن بخورند کله کله نور با کله کله یا کله بخورند کله حنیغ
 و سوسه قند بماند و دیگر کله کله کله کله کله کله کله کله
 کله بر تین دو درم کله حنیغ کله کله کله کله کله کله کله
 حنیغ و کله حنیغ کله دو بیهوشه از حنیغ بر بیهوشه کله کله
 در حنیغ کله کله تا چار و پنج ماشه در کله کله کله کله
 ماشه کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله
 کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله

بیهوشه

شکل

بعل

جز بوی بر یک نیم باشد هر روز کوفته با یک کف چسبند و بخورد در کف
معجون برار وضع نریزید باه و وضع بر عبت اینزال مفید است لیکن
در در آمد آید از این کف در در اینون بهمنی مفید است ^{در دم}
سبع نیک است و سینه کالنج بر یک یک در دم کف و از هر معد کوفت کف
سبع مایه شکر در آتش روشن مطلق بر یک نیم در دم کوفت کف
در شده بیتی از جملی دو در دم باب نیم گرم خوردند در کف
منو است با سبزی مغز کف کف نیم گرم می گرفته باشد
بهر روز و نیم میاز کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف
کف
و نواید در کف
اگر کف
کف
خراطینی تازه اگر تازه است خرد کف
خورد کف
پیمایز کف
در کف
قرآنی کف
و عوط کف
میاز کف

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

به برز تا زنده شود او کم شود فتنه نه گو باز روحی بر آید و هر کس
بکند دو جود در خطا شد و هر کس در حق است و در حد است و در حد بود
حاجت است و در حد و میان آن دو که مالند و گفت پاره است
در حد و هر کس که در حد است و هر کس که در حد است و هر کس که در حد است
نزد او هر که در حد است و هر کس که در حد است و هر کس که در حد است
طله کند تا حد خود در حد است و هر کس که در حد است و هر کس که در حد است
رضایت طلعه کند تا حد خود در حد است و هر کس که در حد است و هر کس که در حد است
تقدیر است و هر کس که در حد است و هر کس که در حد است و هر کس که در حد است
خون طلعه کند تا حد است و هر کس که در حد است و هر کس که در حد است
نصف پس زده در حد است و هر کس که در حد است و هر کس که در حد است
کند در طرف آن بروی نسی با جور حال نماید تا مردم شود و حشمت را کرد
ماجر را باند و سحر تا سه روز یا بوقت روز شب مالید صابون
بشود و هر کس که در حد است و هر کس که در حد است و هر کس که در حد است
زنی بچویش نه تا صبر شود تا زنده آن روحی گفت پاره طلعه کند
چنان آن تا صبح یا زنده شود تا حد است و هر کس که در حد است و هر کس که در حد است
رحم مستعد بود تا حد است و هر کس که در حد است و هر کس که در حد است
بکند و بود در حد است و هر کس که در حد است و هر کس که در حد است
در زیر خود دو حد است و هر کس که در حد است و هر کس که در حد است
در حد طلعه کند و هر کس که در حد است و هر کس که در حد است

موه برینج جز سبزو و غیره بخ نبرد و در فرج طلک کند مردم لذت یابد دیگر
 مشک کا فور ز غوران بکند سدر اس صندل اگر گوئید هم را بشهدا میخسته رشتن
 بکند و در و دران در زیر خورشید بکند ^{فصل در امایین رحم}
 نیتند و مردم از علامت ^{تپه و سیاه زبان و در و در سینه عانه}
 و ناف و عینی لعل اگر مردم مقدم ^{در و در و قطن و دران} استخوان بالدی سپین با
 در و در که در مویز کاه و در و در می آید با مای ^{در و در و در} چنانچه بر در از کردن با قدر
 نذر در و در ^{در و در و در} از زودتر نفس و درم زدن و کاه و درم سخت از ماوه ^{در و در}
 خود علامت ان صلابت موضع عانه و اضطرار ^{در و در} جگر کتبه ساقین و کبک از زود
 و در در و در ^{در و در} پسته است ^{در و در} سقا از درم ^{در و در} کرم ^{در و در} با سلس ^{در و در} یا کحل یا قیض ^{در و در}
 بعد اسپغول کوفته با میخده ^{در و در} تخم مرغ و کلب و اب بر ^{در و در} اگر ^{در و در} بشند و در ^{در و در}
 ضا کند اما در و در و در ^{در و در} و در ^{در و در} و در ^{در و در} و در ^{در و در} و در ^{در و در}
 درانی که اکل الی الملك ^{در و در} تخم ^{در و در} کتبه ^{در و در} سح ^{در و در} خط ^{در و در} منور ^{در و در} یا ^{در و در} مجموع ^{در و در} خوش ^{در و در} نند ^{در و در}
 دیگر ^{در و در} کلب ^{در و در} و در ^{در و در} تخم ^{در و در} کتان ^{در و در} پسته ^{در و در} زرد ^{در و در} سح ^{در و در} خط ^{در و در} مغز ^{در و در} ساق ^{در و در} کا ^{در و در} و در ^{در و در}
 برابر در و در ^{در و در} و در ^{در و در} و در ^{در و در} و در ^{در و در} و در ^{در و در} و در ^{در و در} و در ^{در و در}
 در و در ^{در و در} موضع ^{در و در} رحم ^{در و در} و در ^{در و در} و در ^{در و در} و در ^{در و در} و در ^{در و در} و در ^{در و در}
 در ^{در و در} و در ^{در و در} و در ^{در و در} و در ^{در و در} و در ^{در و در} و در ^{در و در} و در ^{در و در}
 بر از آن ^{در و در} و در ^{در و در} و در ^{در و در} و در ^{در و در} و در ^{در و در} و در ^{در و در} و در ^{در و در}
 علامت ان در ^{در و در} و در ^{در و در} و در ^{در و در} و در ^{در و در} و در ^{در و در} و در ^{در و در}
 و یا ^{در و در} و در ^{در و در} و در ^{در و در} و در ^{در و در} و در ^{در و در} و در ^{در و در} و در ^{در و در}

بیای
 قوت

۱۰

ان رباه ایوریان کرده با تخم زراسن نفوس بران و نفوس خام مس در کوفته بخند
از آنکه فرج را بر و عمل یا کینه چر کرده و باب گرم سرشته مانند بالدی که گفته
باز بجا بر نیکامه ملا و منگند فصل تخم در سلان رطوبات فاسده از فرج
علائق ظهور است علاج کینه بکنه و ریزه کرده با نیره امل و شکر
امیخته بطرقی فالوده بخورد و اگر امل تازه نباشد با جوش امل و شکر
دیگر بویست درخت ایندو زار را باب است که در یکجا بخند سیره آن بکند
وزن و الام و زهره بکند تخم کوبیده هموزن خزه تخم خرمادی وزن
هر دو تا در اسحق کوبند بوی بود و سیاه رطوبت دفع کند و کرم
که از طرف بخاری آید بخورم الاغ خورد و تخم هر یک کدرم مصری یک لیمو
شاه جهان ز سیر میس و از آنرا سیر کا و دو نیم آنرا اول نایش را سینه در
میش بخورند تا غلیظ کرد و الی بی تاج کرده میانیزد و باز سیر کا و
بخورند تا غلیظ آرد و نبات امیخته حبیب و لوز در دم تا سینه درم خورد
قوی و مانع آرد و بخت افروزی عین و باه بر دان هم نمیداد و دیگر سیر کا
نیوف که آنرا کنول گفته گویند و خسته امل وزن برابر کوفته بخند مصری
دو وزن او را امیخته در دم باب کور و وصل سسم در جرت لیمو نوع حار که
زندان علامت آن لیمو زخم یا جانین اگر درون و رخ نماند حال آنکه محسوس
میشود و اگر درون بود یکون فرج و غده غده علاج آن کور و زخم بخند
در برابر باب کور و غده خارس و مانع آورد و دفع کند و دیگر یک لیمو
بویست که در سینه یا نیره است بزود و بر سیم پاره بر دار کرد و دیگر سینه

اینکه فرج را بر و عمل یا کینه چر کرده و باب گرم سرشته مانند بالدی که گفته

اینکه فرج را بر و عمل یا کینه چر کرده و باب گرم سرشته مانند بالدی که گفته

باب که کرده طلا کند و یک بار کتای ز جوبه دار بداید یک که کرده غلو مسخته
 بر او زند و دوران نیز نافع است و یک بار خوش را سوخته خاکسترش بر روغن تلخ اصل
 کرده بماند و فصل هفتم در روغن ارجح مع با در پهلای علامت آن لاسی نفعی در عانه ^{باز نفع می رسد}
 و آنچه متصل است بطرف الفحل و صلوات است ان موضع و در وی یک بندگی نامر آنها و از
 باد فم تنده و چون وقت بند از زیر ناف و از زجبل دهد و اما مثال از موضع دیگر ^{نم}
 دیگر موضعی و ضریان زبدان علاج با و این و اسیرین و تخم کرفس سرد است صغیر برابر
 کوفته بخته شافیا سازد و یکبار در دیگر دهانه در دم با صغیر عربی کوز و ^{او}
 دیگر برای نفع در دیگر امراض رحم میخ کوسن زیون در حب اسنبل از عوان با قله مضطرب
 روت بوس اسید مساوی کرده منجه کند تو که با شیر گاو و ماشا بخورد و عذر اطفال فصل
 هشتم در عتاق رحم مع بر قید که زبدان علامت آن محر شدن عتاقی ^{بهر جسم}
 از برین رحم با و از اندرون بهر یک که ^{او را} او را بر زید خون الوده بر اید و از
 جماع در روغن ^{او را} و البته آن الوده بر اید علاج آن خنیده از زیر موم نمیدار
 هر یک بخورد کافور که در خنیده بر خنیده مرهم کرده طلا نماید فصل
 نهم در احتقاق رحم مع خنیدن زبدان مرضی مخوفت سبب از ارفع بخار
 از برین و یا جبر و مایه نشود و در حالت بوی و صرع عارضه و الای که ^{سرم}
 در آن کف از زمین می آید و کسیدگی در ^{او را} و در روغن زینباف و فرط
 از چای پدید آید زرد نوبت ^{او را} که مر قع فرسود از ناحیه عانه چون ل ^{بهر جزو که در عتاق}
 رسد بهوشن حق و اختلاط من غیر نفعه هر گاه بهوشن آید از کشته باید ^{باز نفع می رسد}
 بخند و غشوه که تپ نفع چون قابل رحم چنان باشد که رطوبت بیاید ^{باز نفع می رسد}

باز نفع می رسد

بهر جزو که در عتاق

باز نفع می رسد

الطی

حاصل آید در اجناس گرمی و کدورت مولی نماید مع عادات
و مع عسل که گوهر است و استوار است و میزند چون گنن بود و لا سها
بده تخم نیا چیز و دو دم کا فور جو و زنه کات باشد بر روز یکجین بخلو
و در ایسایون نمیده در حالت نخست است و در روز سه خوشه مشد
چنان در غولن تجرب که در فرج کند و یکسایند یاز شور لکی جوین
فعل و هم در فرج طفت یعنی شش حریص چون موجب غشست کوفه خوش
اگر سب غلیظا حلاط باشد و خلطه ان کزین صله تر و در روزان
عسل مقاد ازین در فلان خورانی جو کما نخست کد و تاج بر لب بود
بانیز رقوم خوب خسته بر روز بر در دست و در و اعراض ازین بود
حادث میوه غلاط کند و یکساینی انکوزه بر میان فلفلس بهار است
قندیه مواد کوفه سینه زرشه دم تا چار دم حک مفعول
کا و به نخی انور خسته بکوه و صله خونی سوزناست است طریقی کا دم
است که در انور در دم شاف کنی با یک جو کوب بود و در شاف دم
آب جوین تا چهارم حصه مانند صاف کند و یک کوله خونی در شاف
حریص غنا است موهه پیلن کونبه بر قد تندی کج و زن برابر
جولف که دو دم در شاف و در دم است حوت نذ تا خردم مانند
صاف که دو دم قد سینه امیخته کونو و نیز از انکوزه و در روز
خوشه خون از سب سینه باشد که از انکوزه در حار در شاف مفعول
ان در دشت صاف و فلفلس من در ایام حریص و طاهر چون از

باید
سرم و سینه

بهر دنی عسله

بغیر دمی طلوع خونز منقا و انحرکت در ام کلینق و قط تلخ و فوه از
 پرده درم پسته جو کوب که در دو نارات حوت مذ تا نیم تا
 مانند کدو می نیز بر که خوردن فصلان الفهم در کثرت طبع زیاده
 روانی خون جهمی بند میره گوید چون ب رده خوف و حمله آن
 ز این موکش هم مانده تا دو نیمه است با دو غاب باشد که در کوه نماید
 بخورد مذید بالکسرم درم لوده مادون کاه و انش که بخورد خدر کج
 مادون از منرا دونه استخامه که در این خون مایل سفید باشد و در وقت
 دیگر که در تنه بندیم سنده بقتله و در وقت کاه و منجینه بخورد مرض بندد
 بر چشم که باشد در وقت خوردن کاه از منق هم منقالی هر یک منقالی کوفه بخینه
 با لوده تخم مرغ بخورد قرض که با ما نیز مفید است فصلان در دو لایم در وقت
 نفع عظیمه شدن آن فصلان نیز به چهره اول کوفه در منقالی نیمی دود
 بگرد و کوه لید و در خوردن بویس سبزی لوبت زار هر یک منقالی لوده
 بخینه با قند استخامه سافو سردار و دیگر نیمی سسته درم با چهار
 درم نیز کاه سنده و بخینه دود درم از کاه کاه اضاف که خوردن کاه
 نیمه است با مسکه کاه و حاک که سردارند تا سه روز بعد از آن که شود
 با این لایم و دیگر سردار در بلایه با سفینه که با خوردن نیمی سسته و نیم خوردن
 و لایم نیمی در میان سه ماهه یا بیشتر کاه که کوه که در هر یک او باشد
 کوه منقالی که بخورد تا سه روز کاه که در هر یک کاه نوشته است
 در وقت کاه زانرا و سردار نیمی فایس تمام بخند نخورد در هر یک کاه

ظهر

توجه کنید

حامد کلرسان از لون پوست درخت بران نوعی بسیار است چهار
 اوج است شمال رفته باشد از او در بند و در عدم کافه نوعی که ترنج آبی
 که کوز و قطعه عمل مفید در نفوس که در کیم که در بند یا مزده
 دیگر جایی که در شکم خشک شده باشد خروج و در او نفوس که در کیم
 حلقه شده لک کشنده از او تا کف پایی یا هر که دست یا آویز طلای
 کند تا لکه خشک شود بعد خشک شدن از او در بند یا مزده در دو
 سالی که کاه حال که بخورند از وقت شو قیده و با شیره مذکور
 که بردارد دیگر چون برانند که خون در شکم بند شده و از آن در دو
 باید از سحیح بیدار و کیمیا حیره سندی همه وزن بر او بر مویز
 از یک توده تا یکم توده که با شیره قند است که به امیخته نگاهدارد
 آن مویز را در درون یک کوزه چهار بار نمک مخورند تا سکه از خون قاسد
 صاف شود از آن زخمه در آن که از خراسان است که سکه مویز
 عارض شود در ضمن یک ماه از ایام ولادت این کادیه بر بند و در آن
 کادیه بیدار از کادیه کابهل مویز حرایه کله کشیده بیدار کیمیا
 بخورند خشک حوان کمانه کرات آنتیس کلوس کاکرات کیم بر او
 جو کوب که بر او در نزد مردم در سح دو دو لیم آب سحوت بند تا
 هشتم حصه مانند بجامه بخینه لیمی استواره بریان که نیم ماره غلنگ
 در او باشد امیخته بر بند از آن فرود لیم و سکه و سرفه و در دو
 و در آنش از لیم و پاره و کور که بریان باشد و تن و نایک و پنهان

مزدونه شود

تند و خونی که از حلقه برشته خلط باشد و دیگر آن خلط و دانه است که
 نوزاد شش ماهی چنانچه میماید و در کافور است که بخت روز بخورد
 دیگر بیلد از زنبق نعل جاب جسته چیزها که نوشته گویند یا بر یک دانه
 بیلد بیلد از بیلد نوشته کلمی سولف کیمیا از جوهر یک شکر نیک
 کونت زنده مانک قدسیا گفته بر او در وید کوفته بخینه نمودم غلوله
 بسته با شش بخون تا چهارده روز نقد چهاردهم در بر کونت و آن مرضی
 معروف که بعد از آن بزبان عارض میشود خلط کلس لسان که بعد از
 رفتن جوهر میماند یکسانه مشک در بره تا یک هفته بخون هر روز
 دیگر تا لکیر یک خرطقال که دو جوهر کوفته بخینه و در کونت
 سخی شود و در کونت چهار روز مندی بخورد و بعد لسان بخت در رسم
 کونت در کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت
 امیجی بر روز بیلد کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت
 لایز نام است که با کفهم در کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت
 بیلد نام دارد و در کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت
 بیلد و در کونت نام نام دارد کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت
 کاد کونت نام چهاردهم در او بر کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت
 در او بر مرضی چهار است و کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت
 کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت
 کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت
 کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت کونت

بالخل

بود کل دفع نفوس و دماغ زو بر سر لوف منع است و دیگر است
 نکر کوشه هم باز متاثره نیم مانده با چهار ماهه با مملک کاو محمد
 فرزند زو دیگر مویز متقا سبب اول روز با زده و در در چند است
 هفت تا کسی بختاند لنگه مالید صاف کرده و در آن کهنه در
 و یک ماهه در لایق خود کوهه شیخه مریح کرده بخورد و هر روز یکبار
 رضای کند تا بخت و بگذارد اگر مرض زایل باشد تا شصت و دیگر
 بود بر خون و بار خون تان هم دریم اول تیز خوب خورد و در
 شهره و لام خون نداشتا هفت و لام بخاند از باره کدو و در
 نای باغ کهنه کند تا آب خرد بود و قدر کناز حویلی حب
 منو کج با قهر و دوح صباغ بخورد تا یک هفته دیگر این
 رفیق بکسانه لایق لفظ هم مریخ خزان در چهار ماه
 از جور قائم یا چرخ هفت ماهه هم کتبت به پیر کرده در سر
 اوز مره صباغ بخورد تا یکبار است بخورد از شش بود که قول
 بخورد بعد یکبار موز از زرد و در کار و مینده کند
 در هر یک بخام باشد چینه خون و دیگر بیخ کله صباغ
 بود کچمال هر یک سه لام ز خون نکر کوشه بکدام نیم بخورد
 نلا از کاشه زمره کرده و اغوا و دیگر در عود نیم کوفته
 هر که در بیم حتمه سه حصه نمایند یک حصه در اولم از
 آب انداخته و در ظرف چینی بچشم کزاند و صبح بخت نیم بخورد

صحت

صحت دوم

این کتاب از
 کتابخانه
 وزارت
 فرهنگ
 و آموزش عالی
 تهران
 شماره ثبت
 ۱۳۱۳۱۳۱۳
 شماره نشر
 ۱۳۱۳۱۳۱۳

تجدید

چشمه بیاشد بعد از چهار کبریا و آثار برنج ساسی را در پا و آثار اب کفشان
 کرده ای گرفته نیم درم با کبابان بید بوده را در حصه نموده که حصه در آن اب
 انداخته میان کله بند غذا یکینجه هر روز برآمده و لیده کندم پی ننگ با شیر گاو و روغن
 و از زعفران و دیگر آهسته نماید بعد سه روز بطریق چلباشیه خود می افتد سه روز برین
 آنگاه نماید و نموت بعد از گوشت بر بند لدم و اندر برنج و روغن هر چه دلانده تا اول نماید
 یک بار ای حیوانی در بنیه زیره و نموده یک نیم فلوس در اب جو نموده نیمه از اس صافه
 نموده با نگر امیر شیرین کرده بخورد و دیگر کل بلبلی نیز نفع دهد دیگر مویز یکرام
 و برنج پسند هر دو را گرفته پنجه با نیر تازه بر کله و نده و سخی بلنج نموده بخورند که
 ماعده کم نماید خوب بنزد یکی اندوزم بشیره مگر کور یا رب بخورد و ناچار هر چه روز نفع
 دیگر که نفع بخورد و نموده هم بشیره لکه و نده تازه یک لانه با نیر نفع بخورد
 تا بخلضه ای بکندم فلفل کوه سوم در آن در بنیاخته حب بنزد روزن بکندم که
 با بخورد با لایمان نموده یک سر پسته در آن فلفل بر یک کس درم کوفته پنجه و
 رسد و مقل لذتی بر یک یا ندره درم نرم کوفته همه را بر روغن بادام یا کاکا و حب
 بنوعه یا بر روغن کاسه درم غلوه بسته و بعد روغن ماه که آنرا اعلامه است کوفته
 و با بر سر و جسد اراضی را نمید و دیگر سجد مویز پنجاه کس کوبی با آب که کرده بخورد
 دیگر برای بند کردن خنک بود میر که با فرط نموده سبب کوبیده خورد مگر که بکند و کلان
 بخار نماید از کوبیا کوزند کل سولن هر دو بناید در سایه خشک کند بلبله زنگی
 در بر وجهان دندان برابر کوفته پنجه با کوا و امینه بوزن بندام حسنه در یکی
 صیقلی شام بخورد و دیگر اگر با خون بود بر سهال با نیر نفع کوه و خورده

کتاب
 در
 طب

دیگر گاهی از این قدر بیشتر بر اینها می پزند و در وقتی که در وقت کند و کلنج نیز نافع
است و دیگر گاهی با مایه سائیده و قوی تر است در در بر و این رنگی طلک کند اگر از در
دانه بیاض سوار باشد در زیر گاو و نیکی بنشینند و دیگر گاهی از قوی تر است
وزن برابر انیسون یکسخت مرهم نماید و عجب طلک کند بر اینها ^{در وقت} بنشینند
چغنیون باید و خوشی را هم نمیدانند و دیگر ریزه گاو و گاو شمشک گاو و این قوام مع
سبزی از بلای باد بجان پوست مار زرد چوب هر یک را در هم را کوخته یک کاه سبزی
بد قارص و دیگر و دیگر گاه شده در بر و این گاه گاه گاه گاه گاه گاه گاه
کوزه شراب گاهی می پزند از این سرخ می شود در بر این کند و معنی کوزه گاه
را از کند گاه در بر در گاه تا تواند مالد و دیگر در بر اینها ^{در وقت} گاه
سبز و در پهلوی او در شده زرد چوبان خوشی زرد مالد این بنشینند و در در
نیز کچور و شام گاه و پیش گفته نیز نموده استخوان خوک خانگی نیز نافع است
نیز باره با نبر عاله که در رنگ آن کمتر با نغده ادوی است یعنی هم غده مهم در
و شاکر و نیله و پاک و عیانیه و سبزه و دال مویز گاه هر نیز از نغده
غلظت و زنده خون قابضات گاه شکر سیر و پیاز و زعفران و گاه

آلبا سرد و فک لحم در دردم مفعول فکس کفره مرغی حاک
 از غیر نوبه بحدت آن تب و حرکت موضع و شدت درد و حلاقت
 با سینی و سفیده تخم مرغ و روغن کتان را افزون بهم سرشته مرهم کنند *بکار برود*
 و لغا برای درد دیگر سفیده بخیزم کند رنگم دلم اقلیم از قنده نعیم میان
 کوه از کران که کوفه یا زرد در آن کوه خسته باشد در دردم استند تر و فخر
 کاک مرهم زنده و استعمال نمایند فخر نخود آب و مغز و راه که زردانه
 اما کخته باشد بر سر زانوی در بود که کفشد و فکس سوم در زانوی کوفه
 که بپزند بکنند گویند چار است علامته آن بعد دردم ظهور هم در زانوی است
 قطع اگر نماند باشد و مرض هم نمود در این است و الله اعلم
 از این سوراخ غایب با و بر آید از نو باشد و یک سال بگذرند باشد از تخوان
 از وی شسته تا یک نوده طلا کند دیگر سکه در و دام آید ما کش چار دام
 از وی شسته بخت دلم در کبر خان کرده با کش بخت میده با همی فرم شود
 بر جاده طلا کند و بزما کور میخ بندد و در کند تا از خود دور شود چون
 دور شود دوم بندد دیگر کین بخت است با ریده شتاب کرده با اول
 کورک سینه بزما کور طلا کند دیگر بختش تر بهله شود و در
 کورک بختش کور سخی که بر با طلا کند دیگر از تخوان کور کور
 مثل ضدل سینه بزما کور سینه کفنه دیگر سینه کور کور
 چاکته در دوشین مانند و چاکته سینه هم نشو فتنه سوات و پس آید
 چاکته بان بچکاند و بزما کور کور در دیگر سینه کور کور در تخوان کور کور

تات سخی که لقبه یا مارحه باله نامور کنارد و دیگر کوکسار بوخته
نختره یک توره نمیه پونه کمانه یا دو مانه داخل که باشد
انچه باله نامور کنارد و طلا کند و اگر حاجه قیده باشد نقد دید
در دوشه از زرعان به شود و دیگر حاجه مفاد که بود نقد بود
مدتورش تا وقت و خلوده سکه و مانس مقود نمیه باغ نقد خلود
در تفاق مقود یعنی شفا قتی لوزه چار یا بس است علامه ان در دو
کوکس و خنق و طهور خون و مصلح موم نقد کا خوراک خنق حرمه موم
در روز شکر کل با مسکه بکند از آنند و خنق کرده دلفان باید و ننگ کند
تا موم شود موم بود باله دیگر است و پله سیه مانه نیز است که طلا کند
فلا حبه در خروج مقود یعنی در آن سوز مرفض حاجه است علامه
ان اگر از دم باشد خنق داخل است بگرنگد خنق تا وقت و اگر
از از خنق است لوزه و لیسولت آنک حاکم است در وقت او و طلا کند
ان بخت بلوط خور و اقا قماز و وزن برابر هر یک دو دام حاکم
که در آنک بخونند و در آن بنفشه و دیگر که و مقوده از از خون
در وقت که میرا و چشم و اقا قما و بل او پهلای بول بخون ان بگرنگد
و پهلای کرده اول مقود موم کل حوت کند و او در خنق حاکم
برون درون بزود باز نماید دیگر که کوفته کنون و سکر از هر یک نیمه
کوفته نمیه سلولم کوبیده و موم کوفته بر مقود طلا کند در آن سوز و وقت
انکه که علت حاجه نیز مانند آن مرفض شهر است علامه ان حاکم

سختی
سوز
مانند

در مقود است

که اوله شطخ زراوند ادر بر یک یکم تود خیره اشعلت بجموله و سه درم درم کنان
 سه تود و یکم درم فاقه بخیرم جلعوزه و قندق زر بر یک دو نیم تود حاشیه
 نیم درم غرغره درون که نه درم کوفنه بخینه سخی تلخ که حشاک و قند پاو کم
 و درم با ساجینا لکه شکر ایش و درم با چادر درم بر مزره سائزت حاشیه
 از ترش و درین که بند زشت از شکر و از اشقله و تخمه و آب سرد و آب
 و اغذیه غلظت روی الیکوس که از آن خون بد بود انقوا و عجزه در درم و درم
 در روی انقوا بوی زنبکین و در روی که از بند زین که در روی می شود
 لطف از انو مرقد و کاه تا مایه مرسد و از از زین شکار کند و درم و درم
 ساقه حلیق علی اگر با ده خونیا باشد از حلق انکاره موضع حجب ق
 و پس باشته است فصد کنند قهوه قی و اسهال و بکبر صبره طر حار و نیم مانه
 بوسه بید از دور کنان بر یک سه نیم مانه بوسه حبه مند و خوراک تمام
 وزن لکوس و درم انفعاله قهیز تاغ است و بکرا خوراک مکنک تا و بان
 فصد از ففک کوب و دهنیه و بیلپور کوبه مانه با بر یک از بر یک در از بند
 بماند کلان بد ما بره بونیه بر یک ده درم همه کوفنه بخینه حاشیه
 حشاک بخور و بکرا کوبت و درخت کاسین و درم درم ماب مکره درم و درم
 دروغه انسه از درخته بخینه سیکرم تا بکلفه کونو ففک شوم در و درم و درم
 در وانه نوساق و مانه حلیق در از ففک خوب باز بر موده و درم
 ماب که بخورد و در درخت خوب باز طلک کند که زن در از ماب مکره
 دیگر کبابی رنجی که ماب کعبه بیدیه ماب کوه سنیک کند و بند دیگر که بخورد

Handwritten marginal note on the left side.

Handwritten note at the bottom center.

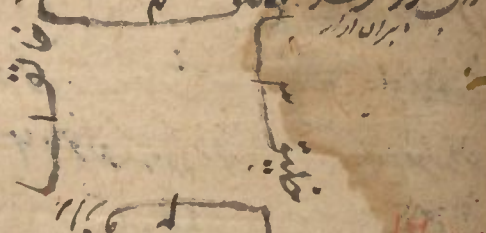
در نفلج درم کوده هر روز ناشتا در نیت و ام نرگام و نخود در نیت
 یعنی متنی سوخته شکره مکر و نره و لوه نمکرم خما و کند دیگر انده ناکوه
 برف ناشد در خیزر و نیم ماسته تا دو و از زدن ناشد نیت و فتنه خوزت
 بکنو و موقوف مفاو بر یک یک نمکرم برب نرشته دیگر در نیت خفاش
 مالد و کا فور حوزده خشک تا نیدن ^{بمکتب} افع و اسرج لادشر و احترار از ای
 در وجه الفها صل گفته شد نماید فهارحش در وجه الفها در نیت
 از زرقه خون باشد محله تر آن در دبا فرمان و زیاد نیت در حوت
 و حران نیت و دیگر ملامت خون حلقه فصد با سببی در امتداد نیت
 طمان دوشانه و استعمال آستینار بارده و از زارها مو محله تر آن خرد غلظه
 کوهده است حلقه شخ ای بود بخر کند و لعل صکت گفته نوزده و دو
 بر باد آس که هر روز بار و خراگه کا و از نیکم ماسته ماد ماسته بخور و از زار
 نوزده خولوبات نمکرم بر از درود دل و بهار نیت نیت است لعل نیت
 در او سینه مرفی است که در نیت و افع موشو محله تر از اینها خان کران
 نماید و سخت که نیت چندین نوزده و درود کرد و من نیز در خاک نیت
 خان بنیاد که برین سجده بجا بچیده اند حلقه زار نیت نیت بدیه نیت
 کوه لولف و امکه کجور اسکند به کوهی اتمیس بدیا سره نیت کند ن
 و حلقه نیت کئی بخور نیز با نیت با بر یک و دیو در نیت جو کوب که
 بر بر گرفته در دوام در نیت و دو دلم است حوت نیت با حلقه حصر نیت
 صاف که خونو آس و انوبات و نکت نیت و در نیت نیت و نیت

نافع است و دیگر جگر را که کواکب منقذ است و مایه بدن را در وقت نافع در او
 نقد می کند در و دلی می رها و ساق قوت و سطر که که کرده ظاهر کوه
 و در وقت حمله نقد ماسن باز در وقت قی و اسهال که بلغم و سودا در وقت
 کند نقد که منوع کواکب خود و کجا که بر ساق طلا کند و بعضی حکیم
 مند و نقد ستم در در نقد نفع میاید با در اخار نقد ماسن از دست
 مفاد با سبب است بر ساق باز در وقت قی و اسهال و دیگر نقد کواکب
 تخم نموده خوب باز بر یک جنیه خوب خردنک که دندان شیر که میزند
 را بر نموده نشهد امخته طلا کند و نفوق همین ادویه تا کفایت خورد
 تا نماند و دیگر حسی بر بیا بره و سنگی وزن را در کماله تا چهار دم بر او
 کا و نخود در کفنه نفع ظاهر منوف و در علم نقد است در وقت نرسا نرس
 یار در نرس ساق مبداء منوف کس تخن کوه خسته بود او است طلا
 مانند کف ظاهر منوف و حرکت کند مثل حرکت کرم و لو در رشته گویند
 حلقه نقد و بر این کبوتر و قند به هر یک بگذرد امنی حست به نقد
 که در حلقه که چهار ماته باشد بخورد و پوست نین کده پرنه که کبیره نیم
 منقذ و در وقت نرس میده بخارم ضما کند و دیگر بر است در وقت نرس
 فرود کند و در کرم که همیشه در نرس و میچند طفلان از راه طوطا مکتوب
 و آن باز حکند در خواب بگویم مشهور است بکند در وقت نرس و دیگر از نرس
 نقد در وقت نرس بخورند و دیگر سهانه مرغان که مکتوب ما قند خرسنه
 فرود او جز قدم رده و دیگر از کرم بر نرس و نیش زدن قی اسهال بر آید طلا

این کرم که در کرم
 کرم که در کرم
 کرم که در کرم
 کرم که در کرم

نیاورد بر آشته بخلاصت و سافحه بدو زود بر آید و بدین سخن خندان در
 در وقت حشر نونته بهر اول از چهار کف مخوف دوم زود بر آید
 سوم زود چهار دیم نام و از بیرون طلا کند و دیگر کافور و عقیق در آن
 پیش از ظهور غیبی بر آن طلا کند و دیگر عقیق از آن بگویند تا
 بیست و پنج نرسد بدو در دستها بند و اما کس از این نماند و رفته مراد او
 و بر صفا صلیبی که نموده با نیک تر نافع و دیگر حال کوه بر بیاید و در آن
 آن در کوه با شکر نمونی کاغذ بر بند که هم فضا نماند که از آن زود است
 در کار و در راه بار و دیگر این بسیار بر آن است یعنی طریقی که نونته بیاید
 و آن مرو زنده است

در وقت حشر نونته بهر اول از چهار کف مخوف دوم زود بر آید
 سوم زود چهار دیم نام و از بیرون طلا کند و دیگر کافور و عقیق در آن
 پیش از ظهور غیبی بر آن طلا کند و دیگر عقیق از آن بگویند تا
 بیست و پنج نرسد بدو در دستها بند و اما کس از این نماند و رفته مراد او
 و بر صفا صلیبی که نموده با نیک تر نافع و دیگر حال کوه بر بیاید و در آن
 آن در کوه با شکر نمونی کاغذ بر بند که هم فضا نماند که از آن زود است
 در کار و در راه بار و دیگر این بسیار بر آن است یعنی طریقی که نونته بیاید

مایه کرم در او سکون در او است و در مایه کرم جان نوری در آن است
 نوزده دماغ عروق در او سکون مع آکاس با عسل جوت تاریخ
 دیو در آن کرم کرم مورچه با بر نیک امتیاز از خود کرم مع شکر
 کرم کرم کرم در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن
 کرم کرم در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن
 کرم کرم در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن
 کرم کرم در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن

از موی

یا جیاس یازک کم کوه کس بر سه بندند ز فایده میدیدند
در کوه باوده دن ورم گواهی کو عدت آن کوهی با
بر اوقت و انجا و شدت کوه کس و قلت در وقت و این
در کوه است از قوادح فایض است و شاخه میوه بخلدن است
از این کوه درم زرد و کوه بود این کوه فایض است و الا
که مخلط خون باشد و فایض از موضعی موضع دیگر نقل میکند
جهدت ماده بخدق بر فایض که کلهی مانده و برین ترتیب و منواته و عظم
و بول کوه و فایض با این است و وقت اختیارات فایض که ملوک شاه
است منبر کوه با ده دکت بات نوشته و این کوه کوه کوه
نیک و دیگر نوشته با کوه کس و فایض و دانه با کوه کوه خرد و کوه
نور و زرد است که کوه کوه که ماه تر که زرد است از این کوه
نیکند از زرد است کوه کوه که کوه کوه که کوه کوه که کوه کوه که
صفا و مشین خون نزه بدیه که در فرنگات مظهر منور و نورین کوه
بدیه خلدن نیک شد و وقت که بر این کوه کوه کوه کوه کوه کوه
صد و شصت و شصت که هر یک کوه کوه و کوه کوه کوه کوه کوه کوه
کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
دولت از کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
نیکند کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه

تقیی
فایض

کل و معطف

در عمل اول اطنی حرارت کنند در عمل دوم زرفغ ثنوا غنیه بارده که حق را
غلیظ کنند مثل عرق کبک در سر که بران کرده و کوزه در سر که بخت خورند و
اختیار از ذروای بار و بکند که غنیه موقوفه را بکند و بار که م شود و زلفغ
باز که می شود و دارند و باید در از خوابانند و شستنی میس و برین سر
برین سر نماید به بخار فی شکر و باقی متناهی شکر زیرا که موی است که
رایم و باو خوار و خور نیز میس دارند و اکثر اوقات صحنه میمانند بلکه
می شوند و فصل نیم در سکنج و غنک و اما سلیمان علاج بسیار سنج خاک کرده
وز خاک کرم کچنگ نیم کوفه سیر کرم فتواتر بالایی ان بند و دیگر کورست
پسین مکنند با سنج کرده نیم کرم طلکند محبت دیگر در آغاز سهر مکر دو
درام مورخ ز بار کرم طلکند از دو درام تا خار درام و سنج محبت و فصل
در آب شکر صبح مالیده و صاف کرده بگذارند از آن کوزه خورد و دیگر
موتیر در شیر نیک سنج کرده طلکند و دیگر کرم تازه نیز دیگر کوزه نیک
سج از بر میس یا سنج صحنه بر برابر سنج طلکند و دیگر کرم تازه
در کیده سجده بخوراند تا سه روز و غیر که چهار روزند و دیگر بر آن عمل کرم
کرده فتواتر سنج در دفع در اما سنج است و مخامب و شپان و فصل دوم در سنج
یعنی در هند و میس کوبند و جوئی توکی اگر بیماری اول فصل کند و مصل
کودام نیز موجد گوگرد شتری باچی بر سر سهرم در کیمیز کا و مکنند و تا غنیه
نگاه دارد و باز با کیمیز کا و سائیده چند بار طلکند و دیگر چونه و سنجی برابر کوفته
بلخار و پن طلکند و دیگر اگر موی میس موقوفه مصل و ام را دوباره کرده

دو

نام در
در موی میس

نیک باشد بعد بر کتول حمیده مانند فصل نازدهم در دندان و مهور
 علاج دندان و مهور و زده دودرم قند نمدرم انگوزه ربع دودرم نیک
 کرده بر حبابه طلا غصه بر دندان روک مانند دیگر برای مهوری که
 نهای گویند بیشتر در اندک غصه نوزش بسیار کند و تمهید و حقه
 در تمام وقت این سرایت کند نزد یک طلا کند رخاند ازین خون غصه کهن
 این آن غصه بخور کرده زنده حلقه حوله که در میان کتول مانند
 آن غصه زنده بافت است کرده طلا کند و مکرر خد شاید دیگر نهد
 آب استی که طلا کند از یک دودرم تا دودرم بخور و دیگر یک دودرم
 کتول که از آن در دوتا و کند که کند مانند کونیه مرک و پند از غصه
 در دندان است مریض است سنده ضار کند در از غصه کتول و آب استی
 و در آب استی مریض است ز آب زان شکل دفع تمام دالو در از کتول
 زخم کتول کاشه و نعل کند اقور است دیگر بیلد و کتول بر آب است
 کرده ضار کند بعد حفاف مدر علیا به فضل هم در از هم در دندان
 چسبک طلا کون کاه و سه چهار دودرم و آب استی خوشی دید تا بعد از
 کتول و جوان تمام بخور و غصه کتول مال دات بخور و مریض کتول
 میان بماند و مریض دیگر لاله خام در درخت صید صا
 نوزن هم دودرم در ممت مبادات حوت نه تا به یک آید حفاف کتول
 هم دودرم میان امی و کتول و زان کتول جوان است برادر کتول مریض
 سکه طلا کتول بقدر کتول همچین در مریض کتول از غصه کتول از غصه

کتول
 مریض
 کتول

کتول
 مریض
 کتول

در فلوکس زیاده نخورده تا سه روز پس نه روز خوبه باد
 افسردار در درم روزها قبل بسوید و یک سنبل سفید یکیم
 سنبله زنی یکسانگ کانه بعد نه چنانک سائیده بسره بر چوب
 بقدر فلفل حسب سد و اوق زور یک حسب قهقمر زور یک حسب
 سیم زور یکی صغ یکی ساقم تا موقت بخورند خدا تهویا کندم یک
 اگر اندازند که سیرکها و یا نیز نخورند در این بچو شد و سوسه
 تریند چون نیده غوغه کنند دیگر خوب حسب زرا حکما بونای و یک
 در مطرفی سید پر خوب مذکور در درم کوفه نخته و مهطکی زنی
 بکوه قند سفید درم سفوف سازند برای امراض بلفغزناست
 دیگر برای حفظ نمودن سره کاب جنکی که انرا چکوب یا چکوب
 و کوبنیه چو این کوه بو تلی بنید و در سره مدور بر لمحه تر لوف
 اردو مکان و سروت و ریس مالده روز غنایه دیگر موی
 در سوت باب انس که بزرگ آنک طلا کند تا وقت کند
 بزهره کا و بعد زور ناسته بخورند در سه روز قلع بمرضت
 دیگر برای زخم آنک در دفع جامیت بغل مینغی برمی آید
 جمله زنی در آب لیموی بر تابه سوده لقا بدالو بطور موم
 بر زور هم بر خشم طلا کند دیگر در دوع در در استخوان مهطکی
 و هروزه بر یک یکم درم تو تیا بزرگم کانه روغن کا و سیر
 و سیم دام اول چهار نیم باشد روغن اولاجه ساید که در زور

تنوعی کندم
 در کازان
 هستانه
 کتف ۱۲

در سوت باب
 انس که بزرگ

بعضی قسم چهار بار عمل کنند بعد بکدام روحی انداخته باشد بعد از دوام
 تا شام در جولو و ظرف نگاه دارد و دوام در تنی باشد گفت روزی بر میزار
 و تر میخورد و باد رو گوشتش کاو لندم و گفته اند که بر سر سینه و
 حوله گوشت بر شست بکشد عسل بر او انداخته و در کف دست
 اندازد نماید چهار دم در هر یک یعنی خارشسته از خشت و خسته
 باشد عسله بهمان بلد ام موم کفید چهار دم روحی کاو در مجام
 مردم در روحی که خفته شود و نمف تمام بیخه مالک دلها نگاه دارد
 متواتر در حمام مالک روحی توقف نموده غایت نماید و بعد گو گو دوام
 با جوانی خراسان بکند ام پوست بپایند هم بهلوسا سیاه سیخ است
 در وی کوفته بیخه یا سیاه کبرل یا به قدیم سیاه شود بعد از آن روحی
 تلخ و احار که باله آن الله اول روز نه وقت یا بر دیگر نمیدهند
 کوه نمیدام گو گو انلا سراسین بکند ام کاو ز جینه چهار دم و دو
 دریم هم نفیست هر سه بیخه سینه پور کند پور در بکند ام روحی کاو
 آمیخته مالدین چار نیم که در اقلاب کشید هر حاله خارشسته نمف است
 بماند باز بکشد یا با الو خف مالدین عمل کند اگر به سوز مملو عمل نماید
 در بکر و نفع کند سردانه یا از خشک سیاه و زخم یا از زخم خشک
 بگوید بکند از عمل دیگر بیخه بماند که در دست زمره که در آب
 بپوشاند و عسل نماید بعد از روحی کاو و انداخته باز بخون نماید

عسل

عسل

ادویه و غیره
کتاب طب

روغن

بعد از طبع روغن از بنا لایمی آب کوفته کفایه در دو ماله و خوردن این روغن
 جرب و قوبا و بهن و برص و امراض سودا را نافع است خوراک سه ماه دیگر
 کپاس نکند در شیر یک تکراره در سایه خشک نموده باران را در آن سه روز
 تکراره در ظرف مسکینز و روغن تخم سرسبز اندازد چند آنکه غرق شود بعد از
 دور اندکی حرکت دهنده بر عضو خارش مالتار روز هر روز یکبار در مرتبه اول
 جرب نیکه متین ملاحظه کنند بیوم روز دفع نصف ماله روغن کم نفوذ
 بها نظرو روغن دیگر اندازد و دیگر تیل جیشا و نیره بر کفین هر یک یک درم
 در آنست که شانه در چهار دام سه که حل کرده ماله بود ساخته شود در دفع
 این چهار فصل مایه دریم در قوبا مینغ داد آن چهار نوع است اسفنج
 و سیاه و سفید کچک و علاج اگر بسیار بار در بدن و آنست که جالبه در دفع
 در خواب مازار مینوه مجوز دیگر شحم با بچی کوزه مندر اسراف و جبهه رخ
 و سفید بر سر در روغن گاوانداخته سه روز در افتان از روغن مظل
 کند دیگر برای دل و کبد او و عدد ماز و موزن آن ضد و کولر و کولر
 پنجاه بکیر و آب خضیل مثل غسل بید اول انجا را بسیار یکدست خور
 بلبل طبل کند بعد از آن طبل کند و دیگر تخم نیزار یکدست سیاه شرف قطره دار
 قلع زر جوهر مشک بر سر مایه چکن سه خوانشیده با روغن مینوه
 بهن و روغن تخم و دیگر تخم توپا یک توپا موم کافوری سه توپا روغن گاوانداخته
 پنجاه ماز کافور قدر باید که در عمل قلم طویا و کافور علاجه نیک است
 و موم روغن در او اندازی بر آنست که در روغن بکند از موم در کرد

و کما رو این موم حرکت دهد تا در آب فرو ببرد
 و یکس زخم دهد ز آب گشت نه بعد کافور دوی انداخته اندک اندک بجا
 حرکت دلو آب سرد در آن لغاف نموده فرو نهد بگردانید اینج
 لغت کند از آب قی مینه آید دیگر آب سرد در آن انداخته در ظرف اینج
 لکانه آید هرگاه دلو خارش کند بر بکنند گرفته بر آنسی اندک کرده
 بر آن مالند بهی دستور مراد است کند در نیمه دیار موم شوم کافور و فلفل
 گوشت هر یک هم بود و در غنچه ام است دیگر سیره بر یک حذر جنه
 هر روز شپه چهار مرتبه باید دید و صد شهاب در سیره نمیکند کاغذ است
 باید و بکنند خشک شود دیگر در پنج ده دام کوار در نیمه ام بسیار است
 بسیار است چنانچه طریقی یافتی آنست که بسیار کوار کجی کجی بعد از آن در شپه
 در لغاف کرده در او را در روز غر لرا بکنند یا در حوب لغت کرده در آب
 نازیده مالند و بر شپه آبی مسجد به بر کشته یکم کرده بر یک طریقی در آب میاویز
 بیند و آتش کند و سه باد باقی سه لم لم باید آن پایه بر بر دایه بونو
 و قهره که از دیکه در آن طشت انداخته سه بیع نموده که در لود
 حاجت گفته شد در حوب نموده بر حوب دو مالند و دیگر
 حرام مغز مالند که بخورد این دفعه کوفه و لورسی از در است
 و صابون در آن در آن کونته در آن جراحی است در آن با پا چارسی
 و پنورج کوفه علاج آن خنزر زخم عکس بر آن عده با آب صابون
 فون بخورد بطلدند در صفت زرد بر بونو دیگر معرجم سینه بخورد

فلفل

این در آن است
 این در آن است
 این در آن است

از ک...

دیگر آنچه کوفته نخسته روز اول یک دهنه داشت تا آب فرو بودند
هر روز بخورند تا که به نیتیم برسد و دست نباید کرد در هر دو ماه
نوشته یونان همه برکت و فصل که بخورند برهنه ز راه و آب و تمک
داده است دیگر هر روزی خورند تا به ختمی رسد با بر سر دروغ نهد بلکه
بست و هر روز عمل نماید دیگر در صبح و کوه در سایه و اولی شبی در صبح
السنه که در و در هر کوب که در آب بخت نهد مایه ای در
که ظاهر منقوشی آنرا که مضموع نماید و اگر دروغ نهد آب ظاهر نشود
در آب مذکور با مار و کمان و نیز و تار و جماند دیگر با سحاه
در روز و کماند خسته هر کس که تا در صورتی زود بخورد و خوشه گفته
بجو که در صبح نهد امخته در نیتیم طلعه کند در صبح و روز
در شب ز راه مانند کند بکند و در صبح اولی در بند و در
در روز که در جزام روزی در نیتیم نهد مایه ای در صبح
در آب کس و خرابی چهاخی ۱ در روز و مایه ای در صبح
نقد مایه ای من لطفی امینه مانند در صبح که به مایه ای در
تا و ترینه دیگر هم آب نوحته اند و خوشه هر یک نشه و نم نورا که نهد
فیل بکند بر صبح تلخ بید یا مریم صوفی لطفی امینه نهد مایه ای در
سخن با درم نشه تا نهد مایه ای در صبح نهد مایه ای در صبح
ساختن نماید و به مایه ای لطفی مایه ای در صبح نهد مایه ای در
که در صبح نهد مایه ای در صبح نهد مایه ای در صبح نهد مایه ای در

در روز و کماند خسته هر کس که تا در صورتی زود بخورد و خوشه گفته

فکر نهد

خاکست فون پوز و کاه و موم کز در او فرو بر که بر تپه
دند و در طرف کانه باشد تا وقت که در وقت قدر یک توت
فوز سفوف و زعفران کز در آن فرو بر تا آنجا که سفوف
بماند خوب و نیک مانع و کوه مسافه ریزه که خوش دید و پدید آید
روغ مینویسند و بخار آن بر آید بعد از آن که سرد شود همان آب است
گویند در روز و شب چهار مرتبه شستن نماید و دیگر همانند کرم فلک که
مغزیم هر چه نماند کسی که در خم و در وقت همیشه زخمه در افتاد دارند
بعد از آن در وقت بر خانه باشد مانند و یک کسی از آب که از حوض است
که با آن دیدند و توت با آن و با نم ریزه بر آن که بر یک یک توت
جودا در حدیه که در نهد را در وقت دندان که بر آن با آن در کش
فلکند و یک کسب و یک مویز بر آن سفید خنده کند یک از آن بر یک
تو کال مویز با آن که از کوه پدید آید توت سفید و سفید کوه
پدید آید که نم مویز که در مویز مویز مویز مویز مویز
پدید آید مویز مویز مویز مویز مویز مویز مویز مویز
یک که از مویز مویز مویز مویز مویز مویز مویز مویز
و مویز مویز مویز مویز مویز مویز مویز مویز مویز
مانند سفید که مویز مویز مویز مویز مویز مویز مویز
بیشتر مویز مویز مویز مویز مویز مویز مویز مویز
داند چون مویز مویز مویز مویز مویز مویز مویز مویز

کانه
دندان
دندان
دندان

دندان
دندان
دندان

دندان

و بعد از آن قوت از دو درم تا چهار درم بخورد با لای ان شیر گاو یا بوز یا گاو
 حیوانات درخت بخورد و بر آفتاب و باد و سردی و سردی و سردی و سردی
 دیگر بلیه زرد و سیاه و ناخواه و دل و فانیل هر یک درم درم سردی درم سردی
 یک درم سردی اگر فته بخند دو درم تا سه درم بخورد دیگر و دل و فانیل هر یک
 را با یک سبزه و زرد و سرکه خنک سنده و فله درم درم سردی درم سردی
 درم تا ناخواه یا زده درم بول سبزه و فانیل هر یک درم سردی درم سردی
 سینه و درم با بخورد دیگر و فانیل ناخواه سردی درم سردی درم سردی
 چهار درم سردی درم سردی درم سردی درم سردی درم سردی درم سردی
 همچون غنچه سردی بخورد و یک توله کلونند بالایی ان بخورد فصل هفتم درم سردی
 بی ادوی بسیار علاج منو بخورد در شیر گاو و سبزه یا سینه سبزه سبزه که
 نال آن سخت است سینه سردی درم سردی درم سردی درم سردی درم سردی
 در شیر گاو و تر کند چنانکه بالایی ان یا سبزه روز یکبار از دوازده خشک نماید سبزه
 سبزه و کندم بوج که هر دو قشقه کرده باشد هر یک سبزه درم سردی درم سردی
 خشک باشد هر یک یا سبزه درم نال سینه کندم سبزه درم کندم سبزه درم
 بعد از آن فته سبزه هر روز بخورد با سبزه گاو و سبزه و کندم و سبزه که از کل بخورد
 شود علاج آن زردی رنگ و ضووف بدن و قتل و جانینه از عصبی درونی و قضا
 که علاج بعد نقیه ان حسب بد اطنه بلیه و جنبل در از فانیل فانیل هر یک درم سردی
 درمی کند سیاه درم ان کشته کشته درم با سبزه که ریم این کشته را در بول گاو
 هفت روز بپزد و کند سینه خواهد سبزه کرده با مجوعه او و سبزه سبزه

بعد که غلوه بند هر روز یکی کوزه چون اگر کس آن کحل خوردن مستعد میسند
 هر چند که میسند هرگز در آن وقت خوردن و این عمل برای کس که آن را
 خوردن نماند بر این است که در اول خوردن و بعد با آب که در
 در جراحات مشکل بر فصل فصل اول در جراحی است که از بند قوت و شیر و شکر و غیر
 بعد سر کتی بازه کاوشی و در آن کوزه دوام نکند که همانند بعد از آنکه بر آن
 یک کوزه از آب بار چوبی بسته بطرفی که از بسیار میسند تا آنوقت میسند
 کنند که خون از کرم این کوزه باز همان دو در آن کوزه بند و چند قطه از کوزه بند
 اگر زخم تازه یا کهنه که یک کوزه در شش روز یک کوزه بر زخم که کاه در وقت
 اندمان ماید و کوی و پیکان و استخوان اگر زخم ماید بر او در بهتر بر مانی است
 دیگر برای قروح و زخم و جراحات زخم هر دم که کما فواید میسند و بنابر قریب
 روغن کاه و ام موم میسند زخم بوت که میان کاه و قوه که اخته میسند کعبه و
 بر سطح بهتر است روغن را که موم در آن بگذارد و بوت که در آن موم در روغن
 مذکور از اخته حل کند موم کوه بر بار چوبه که در کرم نمج چسباند بعد از سه روز
 بار چوبه میسند و یک بار چوبه میسند و یک بار چوبه میسند و یک بار چوبه میسند
 دانسته باشد برده میسند که در آن بیضه بنابر روغن موم یا پارچه بند و
 در کوزه در روز کوزه دیگر روغن از زود که میسند بر بیله تیل است برای جراحات
 در کوزه در روز کوزه دیگر روغن از زود که میسند بر بیله تیل است برای جراحات
 این خاص میسند و در موم که کوزه میسند با کوه از تاب تمام جذب شود
 در روغن ماید و احتیاط کنند تا نوزاد نکند هر روز چوبه کرم کرده بر زخم که از روغن

کحل خوردن
الف

ب

ک
م
د

ک
م
د

و به چشم بصیرت خود آن در زیر صفا در بر کوه خرم و احسان از کوشش لذت آن
مرد در این ایام تمیز میان این دو امور و صفا و خاصه از صفت
بخت و زلف او بخارلان را نه به پندانه نیم لوله در جهل عالم از سخن
و نه از نایبها و کف یک پایه صوره خوار کلدی طبع کف خرد و بدن
از نایب تلخ و گند و ارمان و احسان الله باشد با طلاق و کف
باید دیو در مار با کف از این خرد و از تر که نه همه معصوم و کف
ز فتنه توان گوشت پاره و عمارت کف بلیله کار کوه در یک
و هم در سره از شمشیر تا عمارت خرد ای صاف کف خولو و در کف
ترخ و صفا و روز صفا بندگی کوه و از کف همه در کف کوه
کوه یک همدم کوه در کف و همدم از کف سینه تا خرد و در کف
کف خولو و دیگر کوه در کف از امتداد معده که غیر صفا و کف
و کوه خیز تا به کف کوه و صفا و در کف صفا کف با کف کوه
پس کوه صفا از کف کوه در کف کوه در کف کوه با کف کوه
نایب صفا کف و همدم کف کوه کف خولو و دیگر کوه در کف
کف کوه در کف کوه کف کوه کف کوه کف کوه کف کوه کف کوه
و صفا کف کوه کف کوه کف کوه کف کوه کف کوه کف کوه
چهار کف کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
و کف کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
کف کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه

بسته بر

اره

درم آونفردم ورم بخورد بلی اگزین که سوزد است نیز نافع است بخورد از
 کوزاری باشد و از زنجیرش آید و در جلد همراه با بود که سرد کرد
 درو لاف و در جرم کشتن آن عسله با کشتک حیره زره بپزند ترند
 بر یک درم جلد آس کرده بر زندها یکدرم بخورد و دیگر بلی تیره در با
 درم یکم بپزند است سوزنیان چه بند اگر برابر از یکدرم تا درم
 درم درم است خون ندر تا بخورم اب همانند خورد دیگر بخوریا در آب
 کهنه صفتی خوب با بخورن رانست حوت میده بدو صبح بپزند
 در کرده بشند خورد دیگر بلی بسیار حوت در بدست شود و از
 بیاضی که گوشت در آید در سینه بدو مرغ و سینه درم درم باب
 سائده کهنه روز خورد و بدو بخورن مویز سیدر بخورن در صلایه کرد
 بالدر جله و دوده کرده قدر سنگ است بپزند و کت کند و صبح
 در حیات مرگه یعنی شی در درم جلد شود و عدس است در لک صوم
 را که بپزند سرفه زنیان درم و سیلان جات و قنق و خوراک و
 و کوزش در نفازش باشد عسله ترند و درین کوزش خا خیز
 بر یک درم کوفته کت کت بند و سیریم بخورد و اگر از صف
 در پنج جرم عدس است این زره در نوازند و حوق بسیار در بخورن
 در بخوریا آن سینه است عسله ستر مال در کت ملول ترند بلغم هر
 درم کون نند و درم سیدر و میوه بکشد بخورد و اگر از
 بلغم زبانه زوری سیره در چرب نماید و سیر و جلدش در کند

و نه کند خشک دهن و نیز کآر گشت و بول سفید و فره دهن شور
قلبه و نه مغر خوب بپوه که باید بسیار بود و دراز فلک و نه
و نیز یک و خیار خیز و زره سفید و بسیار نه مشک و بسیار
ترید هم در گرفته خوب که بخورم هر روز در سجده هم در
آب جوش نند تا بخورم مانند صاف کرده بکاشد اکثر و بسیار
کرده در و جاب کند بکفنه غلزد از بجم زبانه و نه بانه جاقق
حکای بپزد از زنیات خونند علامت است که این کام
کم کام سرد و رفتن از چشم و نه چشم و در دست و در دست
منفصلت چشم خوب کرده نماید و مانند احوال مگر
بهوش و زریان و او از گوش و خلدیک در کلو مانند کون و نه
و ضیق نفس و غنچه طعام و خوردن سر و سر و زبانی
بگرداند و در شکر زبانی و بسیار بی کن و تقویت و نه
کام در بپوشد آب هوای باز فراموش کند و بخورد و در دست
و قرقره کلو و در میدان رخ و باید بسیار در دست سخت
و زان مانند بول و بر از و عوق کم ظاهر نود مگر در زور و نه
ت اگر اکثر غلذات یافته بود بخورم نام گشت و اگر کسی
سالم قلعه و سمول و ده درم گزایتم و بهامه کار اسکا بند
بهدن کاشا جوک بهار معول هر یک در می جو کوب کرده و نه
باشتا بخورد و بکوبست بالاد زشت بخرند زشت زبانه از

کوشه

کوشه

کوشه

در ادا

کتابخانه عمومی
موزه و اسناد
سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

و حلقه آن است و نسبت رو تقدیم جمادات محرقه باشد و الم و تریاق
 مقدار متغیر می باشد و اگر از جمادات زیاده موهو خلقت آن ظهور
 شب بعد خوردن سفید حاکم را حق بوده است و با آنکه که چون در این
 نادیده اند که کوه و کمره و مانند آن مثل تنه حقیقیه با آن حلقه
 از تنه حقیقیه خوردن خاصه که با زخم باشد و شکرها و ما نیز و یا نیز
 که اول زلفه دیر دانسته نامحلی است خوردن نامحلی که در
 با هم جنود است چون غذا نمیشناسد و دیگر که در قیاس است مانند شکر
 از آنکه جاذبه کذب لطافه نموده و رغبت کند به شکر و غیر حلقه
 از تمام مذهب طریقی است باید که خرد و جوان باشد و در وقت
 زدن چهار ماه گذشته است و علف او چو کاه و یا برکت خوف و پاک
 و او در یک ماه بر ما بد او نزدیک نماید و او که در وقت است
 متغیر نکند و اما باید که از مریض حقیقی دانه تا در آن طبیعت در معده مقرر
 ببرد و قدر ما بگذرد از نظر طریقی بعد که مراد است و در این
 در دیده اصف روز شش روز و او که بود لطافه از آن تا روز نهم برده
 در بعد از آن که نوزدهم است تا آخر شش نوزدهم در روز یکشنبه
 دانه با شکر بعد از آن که مریض مریض است که در حلقه است و در حلقه
 و در شکر حاکم است نماید روز و دیگر نمهند در وقت از آن فایده کند
 از آنکه و دیگر نیز دهند در روز یکشنبه همیشه بنده داده باشند در روز
 از آنکه و باور و ما بر حقیقت نماید که در خواب او از یکم و نیم

کتابخانه عمومی
موزه و اسناد
سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

کتابخانه عمومی
موزه و اسناد
سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

کتابخانه عمومی
موزه و اسناد
سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

تا و در بند و در خواب قند سفید کون و طرفه این در تب
 محرقه صورت و قرص کا فور یا نشه غرقه قند شیرین که بند
 بهر دود است و لاجا و میان این و آن کفن تب کینه و دود
 سه مفذ نسیم آن در کتاب تحریر میوه غذا به ناره گم است و تختم
 منع بنیرت و پاک و پاک خرقه و خیار کید و داد دنگ و کاهو اگر مریض
 ضعیف بند سفید مع لوز یا کون که بمعالج کینه باشد در تب
 و لذت کندم پاک قند سفید و در تب مابودن کینه غذا نافع
 است اما روغ خوردن و نول کون مفید بود و مسالک است که در کتاب
 مهیب است و قهق با و شمال منکن باشد و کبر و در تب آب لوبق
 و در زمین حاجه معقل الهوا منکن سازند و کبر کوه و در تب مابودن
 آب بخور و اشنبها بر آرد و کبر موم حسته بر مین زن نشه کندم نبات
 زعفران اولم بر یکب هم درم حلوا زیند خیار رسب از کیم دفعه اولم
 کوه در عقب و حرکت دین و در تب و دفعه اجناس نماید و کبر قند
 و قطعه تب و کسهال و ضعف و نف همت هر بر آید کوه سزا کاه
 خصل زینا غرسه کبر همت قوت مراد با صفت در امری موقوفه
 معینه شفا هلاک در این کبر مابودن کبر قوت و همت و قوت
 ماضی کوه و بیع اخف ظاهر کوه حاکم حرکت موم کسند و کاه در کتب
 موده میوه باریکه در کاه مابودن کبر کتیده کوه ماضی ماضی
 بهر دود کبر قند مابودن کبر کتیده کوه ماضی ماضی ماضی

در تب مابودن

در تب مابودن کبر قند

در تب مابودن کبر قند

نگال

بهمان است که در خون بسته است زهر اندازد چون آب خوردند
 بعد از آنکه شکم پنهان بوده در آن از نوار و خون می کشد و دیگر شمار و غیر
 گنگنه و میول که به نام برشکاف می رود و در کتب با کاه و نس چنان
 شکره است مایه تن مثل بقیه نهد از آنکه در صورت به خشک کند
 اکی مایه تن باشد و در ناید و در آن خاک است مایه از با بر مرغ
 نشاند و در کاغذ کف بلبل زهر خورده سو و ما که زهره سگمانس
 از زهره سگمانس و زهره ما و در فم سو سو می کشد خوب در مین که در
 کجولو اثر در فم سو سو می کشد در کان روز خورده آب حوز و اثر در فم کوه
 دیگر خوردن فزونه نمیشد و آب و قدر رسد طبعه در فم
 زهره است و دیگر کتوره و از زهره سگمانس که قبول گویند و سنگد یک نوز
 و خوب نم نم بقدر چهار انگشت مایه مکره و در مین
 دیگر در زهره سگمانس بقدر یک بند کلن مایه نشسته آن آب شود
 دیگر کف مایه دو نیم فنجان مایه مایه مایه و مایه مایه و مایه
 مایه مایه دو نیم فنجان آب انداخته مایه مایه مایه مایه
 مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
 روز نوزده انگشت به سو سو مکره در فم مایه مایه مایه مایه
 فله لحم در زهره سگمانس بقدر یک انگشت مایه مایه مایه مایه
 زهره مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه

این کتاب از خوردن و آشامیدن است
 این کتاب از خوردن و آشامیدن است
 این کتاب از خوردن و آشامیدن است
 این کتاب از خوردن و آشامیدن است
 این کتاب از خوردن و آشامیدن است
 این کتاب از خوردن و آشامیدن است
 این کتاب از خوردن و آشامیدن است
 این کتاب از خوردن و آشامیدن است
 این کتاب از خوردن و آشامیدن است
 این کتاب از خوردن و آشامیدن است

زهره سگمانس

سینه از تاسه تمام باز سه غلوه خوله با حبهلم روز چهارم و دوم
 روز منواتر خوله غلوه گوشت مرغ و بیره و شرخاله با لودینه فله
 در سوم چنگک فودا لوره و جالوطه و زرنج و شرکات و بلدر
 و سم الفار حبله بنه دانه کوفته بنه بر قدر که تواند لیز خوب
 بخوله دیگر بر دفع زهر و هتور سبک بنه قدری بوده در خوات
 بر کس و در خسته کوبه و کیکس و هات سردک تند بار اول و
 مرغ خوراند و کما و کانی سلو در خاکسته کم بنه ندرت ناسیه
 لوره آن در حلق زرد و فرو می دبار از مو جال کوطه خورده
 و دفع چرخش کا و مریس بخوله دیگر که در هتور و سبک خورده
 با مار کزنده نو منو خسته بنه چار دام و رات سبزه بخوله
 در بلده و لجه خورون و شرکته و خارش و شخچ میرا لونه اثر ایلی
 کینه بر من مال و دیگر ایلی با جنون صاوند و دیگر نمده باشد ما و
 آنس که در من که کا و مریس ایچینه بر من مال و قدر بخوله دیگر خور
 و بجز در شرکات مریس آنس که بخوله و خشک خورده است بکزه بر من
 مال و دیگر با جنون منو مفید است دیگر آنس که بر من خورده است
 زهره بر چرخش و نم که مریس کومند و در جمله مریس کا و کون مند
 تا لطف آید صاف کوه خوله و دیگر که از زهرات خارش و
 اگاس داشته باشد و زهره مریس در سفال بزمین که با تپه
 سبانه بوده طلا کند و دیگر از خود و نیز از بنه که دیگر خورده

در بلده و لجه خورون و شرکته و خارش و شخچ میرا لونه اثر ایلی
 کینه بر من مال و دیگر ایلی با جنون صاوند و دیگر نمده باشد ما و
 آنس که در من که کا و مریس ایچینه بر من مال و قدر بخوله دیگر خور
 و بجز در شرکات مریس آنس که بخوله و خشک خورده است بکزه بر من
 مال و دیگر با جنون منو مفید است دیگر آنس که بر من خورده است
 زهره بر چرخش و نم که مریس کومند و در جمله مریس کا و کون مند
 تا لطف آید صاف کوه خوله و دیگر که از زهرات خارش و
 اگاس داشته باشد و زهره مریس در سفال بزمین که با تپه
 سبانه بوده طلا کند و دیگر از خود و نیز از بنه که دیگر خورده

سازگار گاو و بز با این تخم در اندازد
باز بوی دریناوردند و زین تخم

اول قی کن تمهید ده دانه چینی کم دلم سوره در آن جو سده بخورند
دیگر فلفل که کوه در آنجا داشته تا کشتی باشد نزد خود نگاهدارد و در آن
تا جا در ام کم که کوزه از آنند خصوصاً روغن زرد و پانزده رسم آنرا است
دیگر روغن تخم و دانه و زراب و نمک و غیره مصلحت نیم زانراست
در چهار زانات حاکم که پانچ فریض در طرف کلان کشته از آن
انف پانویه کشته تا نوشته که در آب بر پالاند از دو درازاد کشتی موافق
خسک میگوید به سر رود و کمال خواهد آمد دیگر کس که افزون خورد و
نیچ نمداخریات سوره یک سیاه را بخورد بخورد از حرمانت کشته
مصلحت است با آب کهنه در میان منهد خوردن منهد جابجاء
عقر نماد که در آب را سهال یا استخوانه بسیار کند از حدیله چها
انف باشد بود منهد دارو خورد و زود انر کند چون منهد خورد
خورد کند نه فند و صنف معروف گویند که وقت منهد حرکت
کفین سهال سو قوت دهد و چون نشسته بود آب گرم خورد و در
خورد منهد سحر کند ناله این سهال است کم خورد و بس از
خوف منهد سحر روز صبح میکنند و همچنین بعد آن روز بود
کم حاجت با سرد نهات و یا باد و باران در آن روز منهد و
نما بود گرفت و خاند و سحر هم بدو از آنکه گرفت که در
زمان سهال خفت بدو منهد خوار خرد و تر تخمین خود تیار و در آن

شکر شور

سینه

سینه

سینه

سینه

سینه

سینه

تسلی

کوفته نموده در یک کاس آب غوطه در بر روی دهن مخلوط ساخته نمایند
از بهای خون و بلغم باشد نفع تمام دل و اگر از پیش باشد بهتر می
باشد و دیگر سهیل بلغم و مغز و عصاره لوزند ضعیف بلغم
قوی را چهار ربع و یک درم قدر سفید است که کم بدید مغز مردم بل
بلغم در سینه است با نفع بلغم نماید و بقی بر می آید دیگر تر بود
سویخته پوست بیدار یک نیم توم نیک سیاه بکند مردم شکر زنی بکند
بهر یک خوردن است که در طبع او و بعضی بسیار است که
نصف بیدار در آب گرم بدو فرکاند دیگر تر بیدار سفید و سینه
جوف که در غرض مردم یا کما و جوب نوده سینه در نفع است
هر یک درم نبات چهل درم لوزند زرد در آب گرم
در غرض مردم بیدار خاصه برای صدمات بلغمی و بلغمی بکند
باید در آب دیگر در آب التری بخورد نفع بلغم رساند و نفع
نفع کند تر بیدار سفید جوف ده درم مطهر در خلط هر یک
در ربع نبات برای خوردن در مردم است در غرض مردم
خوردن نفع است فصل سوم در بلغم خفیف و بلغمی سرد
و صدمات بلغمی مردم سرد است از برای خلط صحت باید در
شش مغز چهار درم اینستون بنمزد مردم نمویار درم چار درم بخیل قطعه
سجونی است زرد خوردن کتفه لوزند است دیگر بلغمی لطیف
بکند مردم نوده سینه ما در درم شکر لوزند است بکند مردم خوردن

نوشته است
ده

سازد

و نورش زینب نیا و زردی آن در ده که صفت آن تا بسج حوریه
 بیند از رخ جانان خورشید چون بر کافور و آن بر بر مهر سوزان
 نود و نه غم نوزد خورد که جوارش اشق قوی یک بد وقتی بار در او
 و بار بار و کند بیو او اگر گوید دهد و اشق حکم بود آن منور حور
 و گوید حور و نه نمودن دو لعل که اشق از آن برکت باشد لعل گویند
 انطیا که ترند صید حور بر یک رخ مشال فلک فاطمه بر یک
 مشالی زینب در اجتهت اندر تو فلک فاطمه اشق حور نوزد بر یک
 فلک مشال زینب و در نوزد بر یک گویند و ترند بر یک مشال از حور کوفه
 غنیمت یک نظر شکر نعم که درین آید زینب اشق کوفه حور نوزد
 زینب نوزد خورد یک تا چهار مشال و در هر صفت طعام دارد و در
 از یک صفت در حور این تغییر مشال است اما آنچه به حور رسیده است
 صلاح بلیغ و باد با ستم و رحمت از لعل و در فروع او در و باد
 زینب و در یک کف که نوزد در و چشم سوزنیکو گوید و زینب اشق
 در شهنشاه طعام از او و ما ضم کند و معون و در و باد و حور نوزد
 پس در طعام و در طعام نوزد آن حور نوزد نوزد نوزد نوزد
 مشال زینب نوزد نوزد نوزد نوزد نوزد نوزد نوزد نوزد نوزد
 یکبار به حور نوزد حور نوزد نوزد نوزد نوزد نوزد نوزد نوزد
 نوزد نوزد نوزد نوزد نوزد نوزد نوزد نوزد نوزد نوزد نوزد

از حور نوزد نوزد نوزد نوزد نوزد نوزد نوزد نوزد نوزد

از حور نوزد نوزد نوزد نوزد نوزد نوزد نوزد نوزد نوزد

تیار کرده اند...
 طبع لطیف و حویط زیاده چون جگر را ندانم می خفید سایه کرد و شکم در روی سینه
 سینه ای و صناعی او است و قوتش نیز خفید و فرج از روی کفر بسیار از دست
 بلبله نیاورد و اوله و بلبله هر یک کشتش در دم طلبا شیرین است و فوعلین و از فوعل اصل
 السوس صبر و عطر رومی هر یک در دم اسکرده بجا بخورد در روشن گاو (حاشیه)
 حلوا از بجهه نهصد و شصت شات حلدب زد و بنامیر و منید بلبله است حلوا
 مغزی قوت بد و باه کند این را از غلایس برای کنگر ساخته بود به پنج و شام
 بخورد فایده بسیار است و منوقت بسیار شیرین گاو کین بجوشانند تا به با نده
 روشن گاو و سنج اما شیر اندازد از باز بجوشانند که کپور نه بعد از آن حلوا را در دم
 بسته منوخرهای تیک منوخر بند چاروی اسج کرده در شیر با نبات آمیزد که کین
 نف لجه و غزلان در چینه فوعلی مشک یک یک درم کافور جووانه انگلی امینت کین
 زرد و فو و در کمره نگاهدارد این حلوا لایق سلاطین است اولوی روز نماز کرد
 وقت بخن بخیرم بخورد و نظیر اسما کی او کرده و بسته و نافع قوت و بین بسیار
 روی کسج و روشن کرد و در غنص صندل فصل چهارم و غنص روی سما و اسکن
 رکعت با در کت و خنک است آن با قوتی و نورش نیک و رو بای او در قوت و تلخ و کین
 و در کسج رو دفع کند قوت باه او در و رنگ همه هرافروز و بخورد و مالید
 پنج تا نوزمانه کوفه را با بکیر و چهل و چهارم کسج گاو کسج نام روی گاو
 سی و دو دام اول شیر مذکور در روغن بنفشه و عطر بکاید باز روغن مذکور را
 با شیر بکاید کرده بنفشه با باز روغن کاینه معده او فیه است بر کبیر و اجزای آن

۱۵

Handwritten marginal note on the right side of the page.

Handwritten note at the bottom left corner.

می در مدیحه کعبه بر استار با هم آمیخته چهل روز در قناری در روز و شب
 و در طرز کعبه نظیر کعبه اردجور ایله شدت از جرای ای بر کعبه تازه که با
 صلا کعبه شاد با و قرص با بسته در روز و شب با ایله نم جو شاد کعبه جوی زنده
 تا آنکه تمام نیاخته در کعبه میل بسیار زنده پس فرود آرد و صاف کعبه دروغ
 کعبه بسته وقت حاجت استمال نماید و عمو که برای مطرب مزاج بار در کار است
 معتدل کند بسیار عظیم النوع حضرت صاحب برای قوه باه و گرمی و غلظت خشکی
 باید که هنگام رشتان آن دروغ کار بود سخن آن عمو بسیار و مالک کعبه و با جو
 شیر و ملبس با پاره هر قدر که خواهد مساوی آن مالک کعبه و بسیار آن کعبه در و با جو
 و جوز و ملبس با پاره در آن کعبه نماند و شیر آن افضل و اسهال است این جمله کعبه در
 شیش افکنده در حق جو و کعبه در و در شیر شیش افکنده در آن کعبه در
 پس در آن کعبه در نیم ماست تا یکبار نماند فراموشی بر این کعبه و تخم کعبه در کعبه
 افکنده در کعبه بر موی بسیار بر موی نماند و بزک کعبه در و چهل درم از آن کعبه
 با صند و صفت درم دروغش نوریار کند آنجا که چهل درم بر موی و ز جوی و اول و قسط
 فرتر بد و ملبس و با بر بند و مگر سنگ کعبه درم و آب استاد درم یکی کرده چندان
 بخت نکر دروغ نماند که یک کعبه نماند او از کعبه در و موی کعبه در و قوت حافظ
 زیاد و ماست اگر کعبه کعبه در و موی کعبه در و موی کعبه در و موی کعبه در
 شیر اسهال کعبه در و موی کعبه در و موی کعبه در و موی کعبه در و موی کعبه در
 کند حاصله در و کعبه در و موی کعبه در و موی کعبه در و موی کعبه در و موی کعبه در
 صندرت ساله موی کعبه در و موی کعبه در و موی کعبه در و موی کعبه در و موی کعبه در

کعبه در

روغن کهنه نیم و روغن زیتون نیم درام طریق ساقی او نیست که مرمت
خبر اول سه نیم کوبیده با یکدیگر و آب تخم کتان در آن باقی ماند تا آب آن
پس صاف کرده و کاه همدانو معده در آن از جگر کوفته با روغن کهنه
کوفته و آب بزرگ منب و آب اول مرغ و آب خسته تخم کتان
تا تمام آب نونو در روغن ماند صاف کرده کاه همدانو و روغن کهنه
صحب کوه تخم کتان رسیده در روغن کهنه با روغن زیتون و روغن
و روغن شکر قند و روغن و روغن و روغن و روغن و روغن و روغن و روغن
ککس با اولار در نیم کار حوزان صابون فسیحی نیم کوبیده بکوبند
بلعبر اولار نیم با روغن کهنه و با روغن کهنه و با روغن کهنه و با روغن
با خسته به بریزد خون حوزان و آب کوفته شود در روغن کهنه و با روغن
کهنه و با روغن کهنه چهار درام تباب کهنه سیاه نرده درام کهنه
چهار درام و نیم درام کهنه در روغن کهنه و روغن کهنه و روغن کهنه
نرم چون نده تا آب و نمک کوفته شود و روغن کهنه و روغن کهنه
کندارم نده با میزند و کاه بریزد و کاه بریزد و روغن کهنه و روغن کهنه
روغن کهنه و روغن کهنه برابر گرفته با هم آمیخته تا آب کهنه نرم جوش دهد
و احتیاط کرده در روغن نونو و در روغن کاه همدانو و روغن کهنه و روغن کهنه
روغن کهنه در روغن کهنه و روغن کهنه و روغن کهنه و روغن کهنه
هر یک تخم کتان کج کند سنگین کوه تخم کتان تخم کتان تخم کتان
تخم کتان فلفل گردتفت درام کوفته همه با میزند و روغن کهنه

ص

س

۱۰

ع

در بعضی طرف کله ای تم باغ بلغم بود و در بعضی طرف مرغز
 حین که در تب می باشد طریقی بوضی سلکته آنته که در بعضی زقوم
 دارد در خفا کرده سلکته کوفته بر کنند و آنرا به کل حکمت کله
 مالیده و در افق خنک کرده در یک سبد با جین بسته آنته
 هرگاه سرد شود بکار رود و در بعضی کتب سلکته را بیکوز لیستر روم
 سخی کرده در باغ زقوم می شود و بکار آنته بعد از رس جرابلس
 سیاه و سفید و توپیا و سبز و زرنج طلغ و چون کله
 از برای تب درم در یک صلیبه کرده بشیره تمهیدی نماید در سینه
 و در بعضی کتب در چون سرد شود مزین آنرا بکینه که در هر دو عمل
 می کنند بعد از آن که در این نوع برودن خفت اطمینان که آنرا
 بلغم گویند باید که در آب پیچیده با مالت و آب عسل تا صاف شود
 بشوند بعد از آنکه در سینه بکند ترشی کرم غنچه سرد کنند صاف نمائند
 به آنته مواجعه سرخ فام کنند باز سرد کرده سرد نمائید لغزه آنرا
 در کله با آن ترشی اولغده خنک روز بکنند باز بکار برده
 در روز یک کله و در میرب نهند ترشی و در سفید زقوم
 معلق از مالت دراز سوما که نباید نشهر بر آب سرد نمائند
 بشیره لیمون تا دو تدره روز یا چهارده روز بکنند و لکه با لیمون
 استنات بعد از بشیره بودک تو را بر پوست بکشد و در او
 در کوه سس بکند در کوه سس آنرا تو و در آنته فوت باه جابج

۲۰

۲۰

۲۰

نقطه ایست برای بر دوشیره در آن بیکر نیمه سماں نموده است
صله کنیز و جاشغال از بیکر و یکسماں مصطبی و یکسماں زنجبیل سفید
و نصف خام کوفته پیخته مخلوط نماید و تحت حاجت بکبابک کجوز و سبزی

صله کنیز و جاشغال

قاریض برای نصف معده در سه روز و شش روز در ده سال نیک خالص عمل
که باه نوشته شده چهارمک مصلح یکمک نیمه سماں از دانه کبابک و کبابک
نیم سرشته و نیم فام یکمک نمانک و زنجبیل نیم سرشته و نیم فام یکمک جمع شود
ربع نمانک پدید بکبابک کشته خشت بکبابک همه سه کوفته پیخته کوف
سازد هر روز نمانک قدر یکمک با سینه بخورد سحر و دید سحر طفت

بهر و دفعه و جرب و رنگ و بیاضی و قطره درمد و در بیخ اظهار آن در کباب
فصل بقید و سحر نصفه خفا با آب در سه یا سه جا که با این در بره و دیگره و
باز آن نیز صف آن راج کفید سه دام اینون یکدام مرتک و غیره و غیره
و ما میرانی چینی از هر یک شانه سر کفیب و سر کفیب و کفیب و کفیب و کفیب
و برک کس و سنگ صبر در شوش هر یک تمام کوفده و ز جویبه هر یک تمام

ز لعل را با اینون در ظرف آبی یکدانه و در کفیب مرتک و غیره در شوش میزدند و چون
از جوش بیاید از آن دیکر انداخته نه شده آبی با اینون کافور زین را بر چون میزدند
یا با آب ناز ترش هر کدام از ترشها که موجود است بد و در ظرف کوفده
دیکر بر د سیاق و سبب و در روز و آب رقیق از چشم و هر یک را زدن
و غرض چشم و در آن کشت که موندیوه هر یک از چشم و غرض چشم کفیب
صفحه کنیز جاشغال یکمک یا یکمک دو دام نبات دو دام نمانک دو دام سبزی

صله کنیز و جاشغال

و چنان طیب کرد و مسح از کسی فرمود که هر که ای سوختن بخوردن
دل زور لهر افزاید و کونه صاف سازد و مقور و پانچ باشد و توری اداه و
مزبل جمع از ارض و حافظ صحت و مور لشد و بر کرد و پانچ است بر معطل
ملیح و کوردای و از اعظم بی عین عظیم و نسی صفتک در ارض
سازد و غیر تر قنقل جزویم بلید جالی مرگ استازده درم و لعل درام چهار دام
و بلید سیخ دلم آمد لشت درم ناخواه صد و هشت درم ز چرخ استازده درم
در صفت و بنیاد لشد درم شونیز نالند و ده اند درم سی پندان و سوزن بر کرد
مخورد کونیه پخته لقت درم اوله لشد و سفت جبهه درم از ریزیک نه بخورد
از ترش و بنیاد بر کرد استخوان معده القوب حافظ و با صبره و با فم
و باه و مسخ را بر آید در دلم ستن و فایح و استسقا و تری ربع و ستم
باله و نزر در کام قتی و دانه سفیدین بر با ناسه نخلف و دانه الغلب
دو شقیقه و دماغ و لقه و در مع بلغم و کوردار و در مع صفا کست
خرد در مع زینق و نزول آب و سیل در استر خا و سسته معده و جگر و دماغ
و در مع و خیس بر آید و طین النفس لقت الدم و مرض و با فنی و خفقان
عور و سکه و علقته و دماغ و غم و در خورده و ذرات کشته و سوزن
و فواق و بنیان بر قنقل و جگر از در الکباب و سرطان و عرق السبه و دانه
عرق کوبچ اوله و علقته و عصبیه و قنقل و قنقل و ذرات الحنط و کوبچ
سوسلی غمیه و ادرا لند و لقس و حب القرق و کورس و صون و سوزن
و القنطاریون و خنزیره و غیره اصل سبب به جگر اند و هر که
لایله لدر

ص

لایله لدر

باز بگردانید

و چهار روز یک بار سه بار در خانه بر هم زید و فرو و در آن وقت
مقدور یک اوقیه بات کم فرو بودی که خوب است از خورد
طعام نجات رود و بد استخوان در آن وقت نماید چنانست سخن
قوم نی سیر باد و بلغم و قد و تشنگی لغت سوزان و سینه زید یک
پاره که با سوز در با و سوز و سوز کا برین کند خون شرح کوه کوه
کار کند عود در او و سوز و سوز با و سوز زید سینه صابون عود
و ناله که برین کند خون که فرو تو نوایا و قدن شهید خالص که ناله
فعلم آورده معجون که مقدور یک کلام صبح بخورد عود و وقت
زید الورد و چوب طقات نجات آورده که در باری بی این خاک
بمنک مطلق و خدایت مناجات جوی کلمه در قطع در راه صندل و
از هر دو در کوشش و صف معدوم و بخت م استفا و بخند صلا
باصفحی اولم و دیدل که قوی از اولم یک است و در فصل
با شکر این مستقیم را گویند که کم در حوض اول است ضعف
شد اللک تمویک از آن خوان طاهر سفید در حوض او و در اول
و حافظت تحت کثرت و قوه و اللک معمول تخم کاشی و در شش در بوند
و جلیس از سوز و سوز و اللک کف و منقار و وزن حوزر کله
بر از کم کوفه پیچیده جفت خند کف از برید خرد
از نیم پوزنه یک تور معجون و در اللک امر لغی بارده دل و دماغ و
جگر و عروق و دیگر سوزان و کوه کوه و در این کوه کوه کوه کوه کوه

باز بگردانید

در اولم

باز بگردانید

برای یک توله یعنی زعفران که با خود خوراک به مهر و دارد
 نام گفته بر یک نیم توله یا قوت کرف و پشم موجان و ورق طلا
 کند شکر و خیز بر یک کلام ورق لوز و کلام دوم نیز بر یک کلام
 سات نبت دلم معجون زنده خوراک باشد معجون نوش و کلام در لوز
 با بر لوز حایره باروه و دل دمانه و جگر و دیگر اجزاء و فایده است
 خاصه بر ریه بکسر نفیث اللغم و دوق و دومی و اثر تمام دلاله با فواید
 پاک میفکد این کلام مخصوص مردودید با گفته که با سینه الطیب طایفه
 نقد کلام کوفه زعفران بر یک کلام دلم کسب میفکد در دوق خورشید
 سبب حایره با و رجب کوفه به خود بند زعفران زود و خردل نقد بود
 تریخ زود حسن زراک بداره خردل سفید بر یک کلام دلم کسب میفکد
 یک دلم ورق طلا کلام کسب شیره لده لوز پروده نیمه طلا و سفید
 و نبات و حد بر کلام کسب کلام ادویه مدستور متعارف است در دوق
 مع کسب کلام معجون کولک بر ریه لوز با بر و بلغم و نشیخ لوز و
 در دما ضعف و حیا تمام دارد این کلام بند جو کلام کولک نامند
 کلام دوق دلم مغزینه در نه بخندم جا و زرد و مالک افقون یک کلام
 سینه کا و چهار تیم لوز کولک کوفه در یک کلام لوز کاسه و مطور
 بیزد نارنگ حال کوفه لوزان از با لوز کدر اندر تیره و دیگر کلام و مغزینه در نه
 انداخته خوش کند چون بقولم کند خال کوفه و افقون کسب کلام
 کند و کفتر زنده و افقون از کسب کلام کوفه و کدر بند لوز کسب کلام

رومی
از اسرار

۱۵

سینه کوفه

بریزد و مخلوط نماید خوردن از یک سائت تا دو ماهه معجون اطرافه
طبع لا نرم کند و امری بر سره مفید بودست بلکه از دو وقت
بلکه کای و بلده و اولاد از برکت یا نه متقال اهل الشوس
ببخ متقال ترند بقدر و متقال زنجار است متقال شریف و متقال
قره در حوض خوروا کما خوروا هر دو و متقال کاسه بره و
متقال باکنس مصفا بریزد و معجون زند معجون اطرافه فوج
بلکه کای و زرد بلده لکس بلده ۵ روز در یک کاسه شش
و دم کاسه کس نه دم رو حقه با اولم یا کما و بخیزد دم بلده با سو
لوب مفید ۳۰ درین حوض لکس نه دم دم دم یا نه متقال
معجون بلده از بره و دم دم کما و زوجه کما و بلکه کما
شبهه شت و نا کس در حوض نوبک چای کس کوبنده کوبنده حوض
معجون کس حوض لغوی بلده نوبک کس کس حوض کس حوض
کهنون کس بر حوض نوبک کس حوض معجون بلده کس حوض
معجون بلده کس حوض نوبک کس حوض نوبک کس حوض
یا نقل در حوض حوض حوض حوض حوض حوض حوض حوض
لکس حوض حوض حوض حوض حوض حوض حوض حوض حوض حوض
لکس حوض حوض حوض حوض حوض حوض حوض حوض حوض حوض
شبهه دم با و در حوض حوض حوض حوض حوض حوض حوض حوض
یا و اولم اولم بلده حوض حوض حوض حوض حوض حوض حوض حوض

فصل اول
در...

دراز و رخسار و حواس زنده خوردن کسب با و سیرکها و فزونی
 شایسته لقا که وقت خواب تناول نمایند بالذات آن حرر بخورد
 و خواب کند از صبح بخورد کجا سیر یا آب بخورد و الاغ کمر
 کند وقت به خوردن خود را کجا به لوبک موصوفه و فزونی کند
 یا لیسنه تا کبیر مصلح طاهر خالص لغز زدن حرارت در سینه هر وقت
 بلغم و خونیان تجمل تخم اشک تخم کلهاسر کلهاسر کلهاسر کلهاسر کلهاسر
 سینه در نه موقوع کس اسید گوهر و الیون هر یک بخورد و الاغ در نه
 ضلال است و در شش جلد نام نبات چهار سیر کوفته بخیمه موافق مصلح بخورد
 احساک از درخت اوصاف شاید طعام برظم خود در و نمک کار اید مصلح
 و در خوردن و بنگار است مریز سینه موقوع معده و با نمک در از در
 بولو مریز سینه و الاغ بید کند و خون صفاف نماید و بود سیرکها و آب
 وقت له افزاید و فتن صفای دانه و امراض بود اسهال و نفوس مذطری
 ان در نه مریز سینه و با حد در از در با آب کوفت دید و مریز سینه
 و کرده و لیسنه لغز با دید مریز سینه خن است حد از در کرا شد
 کس ان و خون ایدون کرا شد و با قدر از در و حد بخشد تا نیم بخیمه
 کله معده ان در حد از در و الاغ خون بید و در مریز سینه
 تا چهار در کله معده از در سیر مریز سینه در سینه مریز سینه
 از در از در خون پاک کله روزه کله کله و در نیم مریز سینه و با آب
 در از در نیم سیرکها و نیم سیر از در سیر مریز سینه در از در کله

بسیار

طریقی سوختی وی آست ابریشم را بویزد و نشانه کند و در دیگر نو
 و یا امین نهد و طبعی بر سر آن کند و در کوزه آید و در آب
 در سوخته کوه و اولی استخوان وی است و توفیق کند و
 مقوض است که ابریشم را مواض کند با یک تری و بعد از آن در
 باغ یا صلیبه سخن کند و دیگر استعمال از ششم است در این
 و اول با کشتی نرم بچوشت نهد و بعد از آن صاف کند و با آرد
 بیاض مندا بپزند که بیاض کفایت از لقره میکند اترج بار
 ترخ و بندی بخوره و مده کانگری گویند گرم است
 و گویند کوشش وی سرد است در درجه اول اندج کوی
 اصل بیست است اجاص الوه سیاه خوانند بدل آن عمر بند
 احتیاجی (بقه سزگینی) کا و آرد خرد لعل مامون بندی سوزنی
 و کند تبیل و راج منس داو کت و طابقه از تخم کوه کباده خوا
 و نزد بعضی کباده سرد است گرم و خشک است در درجه اول و بدل آن
 استفت ازین الفارقی است که در کوشش شدت خوب است
 گویند و در سرد و در درجه اول از اک طریقی بند
 پیلور از درخت بلایین و گویند درخت سم است گرم است در درجه
 خشک است در اول آنکه بود و بندی مور لون و مور یا نیبر خوا
 سرد است در درجه اول خشک است در درجه دوم بدل آن در
 درجه

سزگینی

توت ابراز فادک پنج بند بنامک سرد و خشک در درجه سوم
سفید و بند یک مالک سرد و تر است در اول گویند اسفنج
چون که کبر است سرد و تر است در اول اسفنج بار هفت است
خوب است که گویند گرم است درجه سوم خشک است در درجه سوم اسفنج
دو سکن است که گرم و توی است اینها سفید و معده و میند و گویند
سندی گرم است درجه اول و حسی است در درجه سوم قافله
بدن آن فرسود گویند سرد و گویند است اسفنج خوب است بار
دشتم بند کاند و کندری که حایقان از و مانی می سازند گرم
و خشک در درجه گویند درجه اسفنج و یون فارسی سرد و خشک
گرم و خشک است اسفنج و قندریون است گرم و توی است گویند
راسن یعنی حیت بدل آن بوزن آن پوست پنج کبر درجه اول
گرفتن اسفنج بار سی از بر مرده گویند گرم است در درجه سوم خشک
در درجه اسفنج خوب است بار سه خردل سفید بند رای گویند
گرم و خشک است در درجه اسفنج راج فارسی سفید و رها
از زنی و سندی سرد و خشک در درجه اسفنج خوب است فارسی
زاوی بند وی سفید و اسفنج بند بی میل و گویند صفی اسفنج
سرد و درخت نیک گرم در درجه خشک در یک درجه نشان
جوانک است فی او در داشته بندی جهر خوشبوی گرم در درجه
اول خشک در درجه اسفنج راج سفید در وقت که از او گویند اسفنج

کبر و بندگی گور گویند امطارک ضعیف ز قوت درخت مقل و تو چو از میوه
دلن گویند است سایل و یالنبه سایل سلا رس و یا یالنبه
بذل آن چند بند است اصابع اللصوص هندی جورا بطلی بگور بند
از محل انوس بندر حش مده معتدل است لعل الکبر کون بیج سوس
اصل الکبر بارسیه پنج کبر خوردند و بدل آن در ادویه کبر حلت
اسلحی اطریلال بندر کاجیج و سنج خوانند اطفا اطفا بندر
بکنده گویند کرم و حش است در زردی دوم افستین و کبر و
بد نلسی آن یغویت اساروق یا کیم وزن آن بلیله افستون را کاس
بیل و از مزل است و طایر الکبر افستون مجزی دیگر است طقیقش کم
حش است در زردی سیم افستون بشیر حش کس مسباه سرد است
در چهارم و شش است در سیدوسه لقا قبا جوه در غوطه و آن
عجم درخت خار در است او کم را بد و در جابخت کنند بیول و کبر
گویند صمغ او مست بیل آن خضض بود یا صندل نو و شمشیر لوبن
از صمغ المغان الهندی نار صندل یا کبر گویند افستون یا لوبن
مربقی گویند اصل الکبر سیرک گویند زرد یا خند در کم
را بد و رفت میکنند کم خند است در اول بیل آن بوزن آن لوبن
نمک از بلیج در بندر اند گویند سرد است در اول خند است در کم
امیسول از کوزع راز و یانه است و عجایب است همین است که این
و لوبن بادیاں مطلق سرد گرم است در سیدوم خند است در اول

الکبر

انچه موده معدوم در بحر دسته نوعی از دست مهنای کهنه نبره کومند از ترو
صنعت خردت نبره خردت و این نبره نیکه نامند در هند و صحرای کرم
در انجا و حکم در قلم و دستل است بفرموده و بدل بمون صبر کرده
هندوی کهنه کوم خردت در قلم انجمن درخت انوره هندوی
پنیکه کومند از چهار روی گیاه است اول و دلمه سینه او
نوعه سنج کرد سرد است در آنف و خشک است در هم انچه
پنیر مایه کوره را در جگ کند و در شکم او شیر گرفته کف بدیده نشیب
جوانت می خورد انچه باره کس از افاس زرشک جویند در انجا
چون انکو سیاه فام کوه مده کس ترشی از در قلم است
ترش از در استعمال کنند سرد خشک در در هم انچه است
سوسنی رسا مکن است کوم خردت در در هم و خشک و در قلم
مقویات و شیرین است با بوی با بوی باره نبره کومند
انچه کومند در کوه هندو در کوه و خشک در اول و کومند
در در هم باد انجان هندوی مکن کومند کومند خشک در هم موله کومند
نار زه باره نبره کومند کومند زه باد او در کومند انچه کومند
هندوی مکنام و جو انسا خویند کومند در اول و خشک است
در سیوم باد در کومند فارسه ماله کومند مهنی برام کومند کومند
مختلف ریجان انسا به شود در ریجان در انسام کومند کومند
نهی ضعیف مفرج و مقوی است باد بروج کومند کومند و انیکه

در تنگ خندان با دمان هندوی سونو کومندرم است در درم درم
خندان در بیدرم برنجی سف قسمی رفتن است هندوی کومندرم
بدل آن در درو سپرز الیج است و کومندرم افسسی بر طالعی خندان
هندوی قباخ خردس پر سادسای هندوی الیج است
خونند و در بوضه دیار معروف سنبل است در شمار و جاه
میردید ۳۳۳ در هر تنگ داشته باشد برنگ کاشانی هندوی
بای برنگ کرم است در اول و صحت در دوم هندوی از هر
مانند نذر الکرسیم کرم گرفتن هندوی رجه کرم و خندان
در دوم نذر الیج کاشانی معروف معتدل در الیج معروف
خوات نذر الکسوت کرم امیر میل نذر السداب کرم سواد
و میل آن سداب بود نذر کسیم کرم کابو کومندرم میل آن دم اللوحی
نذر الکسوت کرم کفنا میل آن کرم جروه بدر اللوحی
کرم و سداب اصل کرم پیاز نذر قوطا اسپنول معروف سداب در
دوم بنیان هندوی خاوری خوانند بعد بعدی خونی خوانند
درخت است در دریا می رود چون هو ایابد سراج متخوشک شود
بنیان آن فرزند قباخ خردس کسیمی هندوی این مای الیج کاشانی
خوانند اصل پیاز را کومندرم اصل الیج پیاز کسیمی بطح
خردس هندوی نذر الیج بقلمه الحرق فارسی خرفا کومندرم
کومندرم بقلمه الیج هندوی بوللی کومندرم معروف است بقلمه امیر

کاشانی
هندوی

بادر کومندرم

بادر شود که در کتابان درخت مصر است بل ان زیتون و سلمه بلوط مهور
بسیار نام است بل ان سیاه بلوط یا فون ان خروث بنطی بلوط الکلیک جوز
را گویند بلوط فارس بلوط هندی هم را هم و فستخا صفت سرد است بلوط
بهلاوه موزوف بلوط است بلوط استخ و کما یا خوانند بنوع هندی
هنرمی بادام کثیر است کوه بلوی جلوزه بنوع هندی و پسته را خوانند
بنوع هندی است بلوی در بلوط خورق کوره یعنی سها که گویند یا جوانان
کوره در کوه بلوی سها که خورق از هفت کوره یعنی کوره گویند سها که گویند
ایستاد چغندر و گویند کویس و چغندر سیاه است که از ارمنی می آرند
بل ان حصص بلوطی دانم و فستخا همین دوزخ است سفید و ان اسکند
ولایتی است و همین اسکند است و همین استخ هندی است که گویند بل همین گویند ان
یعنی چغندر است بهر آنج مشک میرا گویند مشک کوه و غیر این سها که از کل ان خورق گویند
یعنی خورق سیاه یعنی مضمغ را گویند بار القاق و تامل در هند قبول گویند و ان
خوانند بلوط کوه و غیر ابله در هند است کوه کوه و کوه و کوه است آبره کوه بلوط
در مصر هندی و مناطقی گویند استخ و ترنج مسطور کجین تر انگلیس من است که در حاشیای
جوانان در حوض ان چغندر سفید یا درخت سفید بلوط استخ کوه بلوی را گویند
که در اول خورق است در روم بلوط براند و کوه کوه که در اند و سوره فرمن در اول
بر انگیزد ان قاجار است بلوط فارس یا در کوه کوه در انقاط اللاد و کجین کوه
تا که در کوه کوه در اول هزار چهارده هزار و کوه کوه کوه کوه کوه کوه
دو در ان کوه کوه فروردن قاجار ان تمام دهد و کوه کوه کوه کوه کوه کوه

نیمی از همین نفع و بودینه زیرا که چون بودید در کوزه دست نشان نمایند
بسیار بود و مانند بکره و دیگر نقل کنند نفع براید و پیش از باب السین
شاه ترخ شاه تره هند را موه کوندیت پاره کرم خراش و در یکدیگر در و بدل
در جرجی سیاق کهن نیم وزن سترکی و چار دانگ زرق ان بلایزد و بود شاه کوه
مسطور بر ان بوزن ان مازوشاخ باریش اونه کوندیت کس خدی که بسیار
وزن و کشند و از ناو بند طور ما سینا اوزن و بعضی بجز ادم خوانند از آنجمله که
بارب سنگی جو سوار را بسنج کرده اند و بدل ان نیم وزن ان در وی کوفته یعنی
شخاس حشوق و چار دانگ ان تو طایر و شاه دانق سیاه دانگ تخم کفایت تخم
بندک شغل تو بازی غله ارس که کوندیت که پاره اسپر غم زحمان فرغوم یعنی
تایر سیاه کانه جل فارس غله ارس بند و ارس کوندیت کانی بارب سنگی
خونید کسند وی کوی فولد و سرخ و اوند سبزی کوه و کرم و خشک در قوت
در جرجی سیاق و در جرجی سیاق کوندیت کس خدی که بسیار از آن کوندیت کس
کوندیت کس و خشک است و در جرجی سیاق کوندیت کس خدی که بسیار از آن کوندیت کس
پرسا و زان اوزن و سرخ کوندیت کس خدی که بسیار از آن کوندیت کس
رود و سرخ اوزن کوندیت کس خدی که بسیار از آن کوندیت کس
کتاب طب شفا قلیح کس خدی که بسیار از آن کوندیت کس
کوندیت کس در چینی و تخم کوندیت کس خدی که بسیار از آن کوندیت کس
ماد او بر و هندوی و هندانه و چون کوندیت کس خدی که بسیار از آن کوندیت کس
ماند مبع کیه که کس خدی که بسیار از آن کوندیت کس

زرد چوب که زینندش ماز و خوانند عروسی الصاعین نهاده اند که زینند
به زرد چوب که زینندش ماز و خوانند عروسی الصاعین نهاده اند که زینند
بیشتر زینندش ماز و خوانند عروسی الصاعین نهاده اند که زینند
بدان ان عفاف و عفتور با یکدیگر زینندش ماز و خوانند عروسی الصاعین نهاده اند که زینند
عقوص باز و نهاده اند ماز و خوانند عروسی الصاعین نهاده اند که زینند
عقوص باز و نهاده اند ماز و خوانند عروسی الصاعین نهاده اند که زینند
رنگساری و ان مع و زینندش ماز و خوانند عروسی الصاعین نهاده اند که زینند
مغز و زینندش ماز و خوانند عروسی الصاعین نهاده اند که زینند
عز و زینندش ماز و خوانند عروسی الصاعین نهاده اند که زینند
عز و زینندش ماز و خوانند عروسی الصاعین نهاده اند که زینند
سازندش ماز و خوانند عروسی الصاعین نهاده اند که زینند
شد و زینندش ماز و خوانند عروسی الصاعین نهاده اند که زینند
و زینندش ماز و خوانند عروسی الصاعین نهاده اند که زینند
البسیان و زینندش ماز و خوانند عروسی الصاعین نهاده اند که زینند
عز و زینندش ماز و خوانند عروسی الصاعین نهاده اند که زینند
کلیت و زینندش ماز و خوانند عروسی الصاعین نهاده اند که زینند
وی اسارون و زینندش ماز و خوانند عروسی الصاعین نهاده اند که زینند
و زینندش ماز و خوانند عروسی الصاعین نهاده اند که زینند
کوید بر ان و زینندش ماز و خوانند عروسی الصاعین نهاده اند که زینند

و زینندش ماز و خوانند عروسی الصاعین نهاده اند که زینند

در فرجه که در اول آورده از خود حس است که بدست می آید
و در فرجه که در طرف است که در فرجه خاتم او با خود دارد
مخوب فردان بود و نیست بویست لادن در درون هند و محتاج کله
ما را لقا فاقه و نوع است صفا و کنار و حاجت هم نوع است
حرف در هر دو حسه فاقه لقا فاقه مظهر صفا بومیدار حیا جز فرقم
قار التمام حرف است گفته شد قار التمام قوسه را در اول است
و از قول صفا حرف است که در اول است حرف قار لقا مبدور
کونک گویند در لقا در مبدور اولی گویند قرقره خوب در حقیقت
مبدور بخ گویند قرقره لقا بویست بودیم بون قرقره و طعم قار لقا دارد
قرقره تخم زخمه مبدور است گویند قرقره معمار و غیره خواندند گویند
گویند لقا زخمه زخمه آن که بعد از آن سخن است زخمه ماند و نوار
خامدن است و سخن کند و ما که در با خیمه و نیز در آن است
از و است و بدل در هر حال و از خود حرف است گویند بدل آن
مشکل است فرطمانا فرطمانا منظور فرط و آن است معصوم
باری است که در مبدور که را مبدور فرط مبدور است گویند فرط مبدور
استند حار است بره العن لریش العار یعنی اجموعه است گویند حار
است نوع نزهت تبرک است و بیشتر در اهلها استاده و در آن زبان
نیز او در فرط نوع از است است و نوعی است در وقت نیم گویند
یعنی است و در وقت بیول و فرط بکسر قاف گویند که در وقت بیول

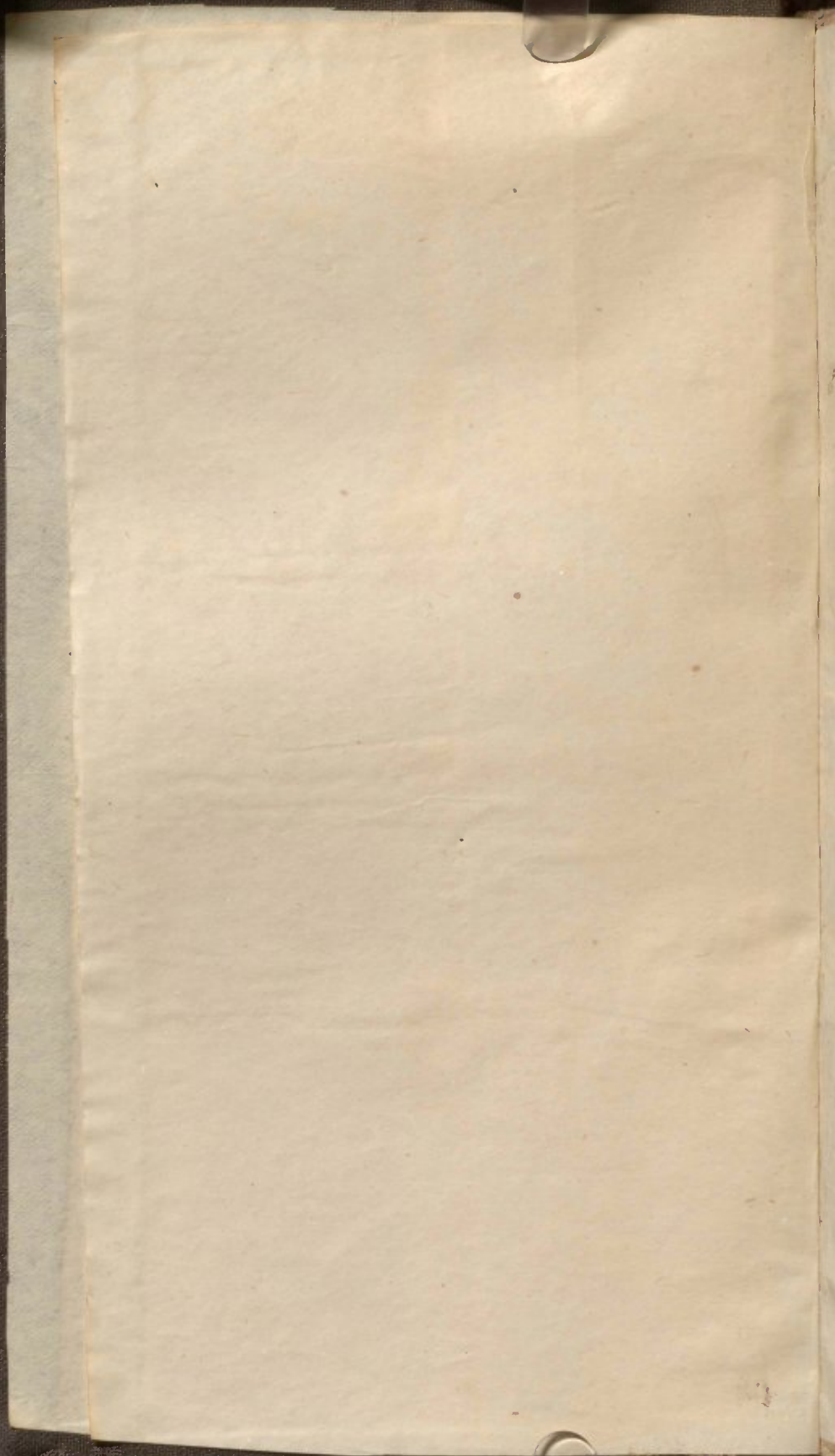

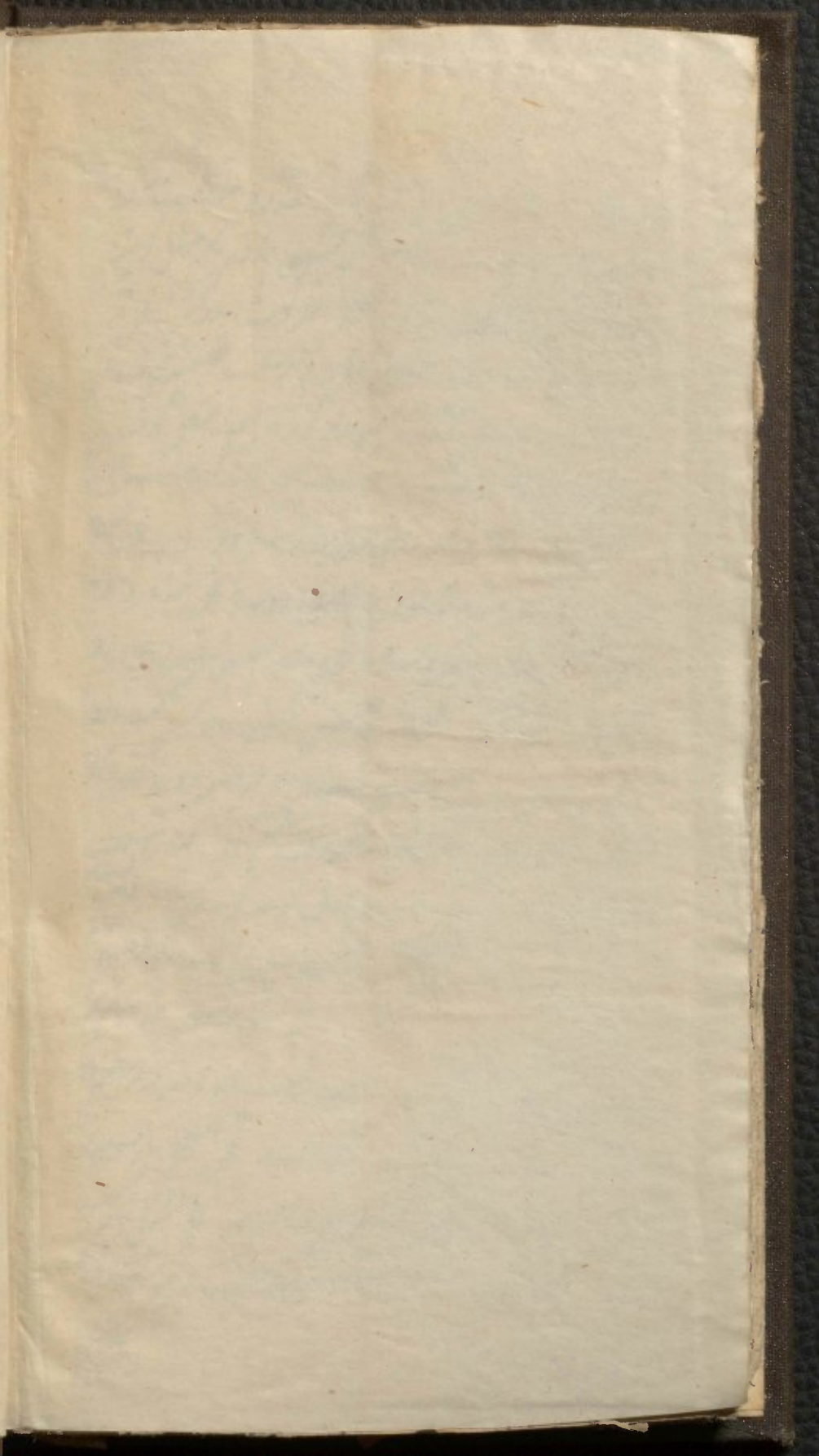
تاریخ کونیند جانور است که زمان همدروز انرا با هم میسوزانند
و جانور میگویند قهوه دان شماری است مفرد رح انقدر و در وقت
وقایع است و در حدیث است که او قوی میگردد هم و تو جنس را افزاید
و قطع است و منقح نوم مکند قهوه با طبعی قهوه بیاد دل
است از تمام قهوه فارغان همدروز ان خواهد قهوه نوم است
از ترکانف خاص است و کونیند شمع را قفسن و بدل در
در در و بر که از در بود با بود است قهوه شمع و قهوه سلو
کونیند باب الکاف کاوه کار کسوره کونیند قهوه و این الکاف
در قهوه کس کسوره باشد کاسه در تحت آب نوره و در در اولاد
تخم اخره یا تخم کدر کاهوت مرقوم کانت بود از ترنج است در
و لانت سوزن هم رسد کونیند الکاف کونیند قهوه ال ماراوند
کاوردان حریفی آن انور کونیند قهوه کوحا دکامنه مانند است از کونیند
لباه است که بر لبها کشید و در تحت است و با طرف است
دید آنها کونیند چو دانها با رنگ و رنگ قهوه از آن آنکه صافی بود
ز رو است بر آب کسزده باشد و زمان کل و مانند خراشید مفرد
خورد ترکت و است بر سر پاشن فقط با نفع بود با نفع است
این عمل است بهتر است و است و مشهور در میان قهوه است که کاف
زمان است که زمان همدروز ان سو کوبید کونیند و خون از مهم
و است حقیقی قهوه کفند که در کاوردان و در تحت کونیند قهوه است

بهدر اجمود و هر جور که گویند شراب بار کند تا شوند که در
زخرفان ساگوغد و نفع گفته اند در دفع است که نمودن اولان کوزه
خویند کم دره نوتو ازین صبح تا زوتی و گویند و اندر دخت نشان
و گویند نمون که اولی کوزه بافته چینی کم دره می نمود که در پس
بهدر کرده گویند که باز بار به کوه است و نمودن او هر دو مابین
نیز خوانند که به در و درخت چهار سو گویند که از باره کسز نمودن
در نشان بکند کوزه بلور زهره و آن بمسحور کسوت نمودن که کس
بیل گفت برکت کف طبع نباشد است نیز نموده
در نزد نمودن به سبلی خوانند و بعضی گویند بخش بنویسد که کس
کسک جویند نشیوه جویند کسک است جویند کسک و نهاده کسک
کل از باره است که بعد از آن قرینه او کلفه اصل کل سبک در باره
تربیت نافه سبک سبک کل و نمودن راجه و او نمودن
موردن چهار کوسس و در است و درایت بدل آن کسک
رگون کوزن کل گویند بدل آن تخم محاض سر است تا تخم سبک زهره
نیز در است و در است آن تخم آن سبک کوسس و در است
گویند بدل آن در آن زهره که باره کجا بکون نوحی اجماد و در سبک
بکسز بول و در است سبک کون ما زهره زهره سبک و او
نوع است که مانده و باره و در است و در است که از زهره و در
مانده و باره سبک و در است سبک کسک کسک کسک کسک

بیمار درخت که نند و ننگ و مور گویند کندره عکلب رومی گویند
گویند معنی مصطک کندره ای است که نسی میزند و کما سبیل گویند
کندره بارش حرف آخر گویند تنها حرفت در کتبه گویند
و کنگر زو صبح کنگر زو گویند و نفع کنگر زو در شرف طبیعت گرم و
تر است در درجه اول کوزره میوه کوزره صبح بمقل گویند
خس مهر که با بار است و هند در کنگر گویند گرم است در طب
و خشک است در درجه زنی خون زار است و در اسهال و خون
از موده بر آید گویند است و اگر با مصطک اویسد خوردند در موده
خفقان بقا بود و گویند که اویسد با خمود و لوسس بقید در حاد و
ایستد بقیته کنگر گویند مصطک صفتش اکنون در کنگر است
رختی میخورند این الیام لادله قهر است از خنجر رون کرد و آید
تا پیش در جوی گویند ننگ است مودف نیای کندره است
کلی میگویند سرد است در درجه اول گویند گرم است کلی
این سرد است گویند کلی المعور یازد سبز و گویند کلی الصان
در طبیعت گویند کلی الخجل سبز است گویند کلی ضامن هند و در
کلی یازد گویند کلی الذی یازد گویند کلی گویند در مطهر
مرضه که بود از بر و زو کنگر گویند گویند کلی یازد
کلی گویند کلی یازد گویند گویند کلی یازد
کلی گویند کلی یازد گویند کلی یازد

Blank page with faint vertical lines and a light blue tint on the left side.

Blank page with faint horizontal lines and a light yellow tint.

